

อทร. ๘๐๐๕

**การปฏิบัติการทางเรือของ
กองกำลังนาวิกโยธิน (MMOPs)**

พ.ศ. ๒๕๕๓

จัดทำเมื่อ พ.ย.๕๓

อทร. ๘๐๐๕

การปฏิบัติการทางเรือของ
กองกำลังนาวิกโยธิน (MMOPs)

พ.ศ.๒๕๕๓

เอกสารอ้างอิงของกองทัพเรือ หมายเลข ๘๐๐๕

การปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ (MMOPs)

จัดทำโดย

คณะทำงานพิจารณาและจัดทำ อทร.ด้านการศึกษาชั้นสูง

พฤศจิกายน ๒๕๔๓

พิมพ์ครั้งที่ ๑

๒๕๔๓

อทร.๘๐๐๕

บันทึกการเปลี่ยนแปลงแก้ไข

ลำดับที่	รายการแก้ไข	วันเดือนปี ที่ทำการแก้ไข	ผู้แก้ไข (ยศ - นาม - ตำแหน่ง)	หมายเหตุ

คำนำ

เอกสาร “การปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน” ฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการแปล และ เรียบเรียงเอกสาร MULTINATIONAL MARITIME OPERATIONS (MMOPs) ตามคำสั่งสถาบันวิชาการ ทหารเรือชั้นสูง ที่ ๑๖/๒๕๔๒ และ คณะทำงานพิจารณาและจัดทำเอกสารการปฏิบัติการทางเรือร่วมกันหลายชาติ MMOPs ตามคำสั่งสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูงที่ ๑๕๐/๒๕๔๒ โดยได้ถอดความมาจากเอกสาร MULTINATIONAL MARITIME OPERATIONS (MMOPs) ฉบับ SEPTEMBER 1996 ของ NAVAL DOCTRINE COMMAND แห่งกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา เอกสารดังกล่าวได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญของการ ปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน อันได้แก่ ข้อพิจารณาสำหรับการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน ขอบเขต และคุณลักษณะเฉพาะของการปฏิบัติการ ทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน สายการบังคับบัญชาและการ ควบคุม ความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน หลักการในการวางแผน การส่งกำลังบำรุง และ การสิ้นสุดการ ปฏิบัติการ ทั้งนี้เอกสารดังกล่าวเป็นเพียงการรวบรวม หลักการสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการทางเรือ ของกองกำลังนาวิกโยธินสำหรับผู้บัญชาการ ตลอดจนฝ่ายเสนาธิการหรือฝ่ายอำนวยการและผู้บังคับหน่วยย่อยต่าง ๆ เท่านั้น ซึ่งในสถานการณ์เฉพาะที่ แตกต่างกันไปหรือแปรเปลี่ยนไป จำเป็นที่จะต้องประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ นั้น ๆ ด้วย

คณะกรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสาร “การปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน” ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในหมวดวิชาปฏิบัติการทางทหารของนักศึกษา และนายทหารนักเรียนใน หลักสูตรต่าง ๆ ของสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง ตลอดจนผู้สนใจโดยทั่วไป อย่างไรก็ตามเอกสาร “การปฏิบัติการทางเรือของ กองกำลังนาวิกโยธิน” ฉบับนี้อาจจะยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ซึ่งคณะกรรมการขอ น้อมรับข้อผิดพลาดดังกล่าวไว้ และ หากผู้อ่านท่านใดมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้เอกสารฉบับนี้ สามารถใช้เป็นประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้นแล้ว คณะทำงานก็ขอน้อมรับข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงตาม ความเหมาะสมต่อไป

นาวาเอก

(บงสุข สิงห์ณรงค์)

หัวหน้าคณะกรรมการพิจารณาและจัดทำเอกสาร MMOPs

และ ผอ.กศย.ศยร.สรส.

สิงหาคม ๒๕๔๓

คำสั่งสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง
ที่ ๑๖ / ๒๕๔๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการแปลและเรียบเรียงเอกสาร

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำเอกสาร Multinational Maritime Operations (MMOPs) และ Use of Force Manual (UFM) เป็นภาษาไทยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ดังนี้
คณะกรรมการแปลและเรียบเรียงเอกสาร Multinational Maritime Operations (MMOPs)

๑. น.อ.คำรณ	พิศมภ์ยุทธการ	หน.คณะกรรมการ
๒. น.อ.เสนีส	ทังสุขบุตร	คณะกรรมการ
๓. น.ท.หญิง สุณิสา	วัลยะเพ็ชร	คณะกรรมการ
๔. น.ท.วันชัย	ทรงเมตตา	คณะกรรมการ
๕. น.ท.สุรพล	ทองอ่ำ	คณะกรรมการ
๖. น.ท.สุขสวัสดิ์	สบายใจ	คณะกรรมการ
๗. น.ท.กฤษฎาภรณ์	สุทัศน์ ณ อยุธยา	คณะกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีหน้าที่ในการดำเนินการแปลและเรียบเรียงเอกสาร MMOPs และ UFM เป็นภาษาไทย เรียบเรียงให้สมบูรณ์ โดยให้เสร็จสิ้นในโอกาสแรกในปี ๒๕๔๒ หรือตามที่หัวหน้าคณะกรรมการพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. ด้านการศึกษาชั้นสูง จะมอบหมาย

สั่ง ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

พล.ร.ท. วิชิต ภูษา

(วิชิต ภูษา)

ผบ.สรส.

สารบัญ

บทที่

หน้า

คำนำ	ก.
คำสั่ง สรศ. ที่ ๑๖/๒๕๔๒	ข.
คำสั่ง สรศ. ที่ ๑๕๐/๒๕๔๒	ค.
สารบัญ	ง.
บทคัดย่อ	๑

บทที่ ๑ ข้อพิจารณาสำหรับการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ	๓
๑๐๒ ประโยชน์ในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ	๓
๑๐๓ อำนาจบังคับบัญชาในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ	๘
๑๐๔ อำนาจบังคับบัญชาของชาติ	๕
๑๐๕ โครงสร้างทางด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ	๕
๑๐๖ โครงสร้างกองกำลัง	๑๐
๑๐๗ ความเสี่ยง	๑๐
๑๐๘ การลดความเสี่ยง	๑๑
๑๐๙ หลักการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ	๑๔
๑๑๐ หลักการอื่นที่ควรรับทราบ	๑๕
๑๑๑ สิ่งจำเป็นในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ	๑๗
๑๑๒ กฎหมายระหว่างประเทศ	๑๘
๑๑๓ ข้อมูลสาธารณะ	๑๘

บทที่ ๒ ขอบเขตและคุณลักษณะเฉพาะของ MMOPs	๒๐
๒๐๑ คุณลักษณะของกองกำลังทางเรือ	๒๐
๒๐๒ การใช้กำลังทางทะเล	๒๑
๒๐๓ การปฏิบัติในยามสงบ	๒๑
๒๐๔ การปฏิบัติในยามสงคราม	๒๔
๒๐๕ ภารกิจของการปฏิบัติการทางเรือ	๒๕

บทที่ ๓ การจัดการควบคุมบังคับบัญชา และการจัดองค์กร	๒๘
๓๐๑ การบังคับบัญชาและการควบคุม	๒๘
๓๐๒ หลักการของระบบบังคับบัญชาและควบคุม	๒๙
๓๐๓ ระดับอำนาจในการปฏิบัติการ	๓๐
๓๐๔ การอำนวยความสะดวกและการส่งกำลังบำรุง	๓๑
๓๐๕ โครงสร้าง C ²	๓๑
๓๐๖ ทางเลือกโครงสร้างการบังคับบัญชา	๓๔
๓๐๗ อำนาจที่ได้รับมอบ	๓๗
๓๐๘ ผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังทางเรือนานาชาติ	๓๗
๓๐๙ ผู้บังคับบัญชาส่วนกำลังทางเรือแห่งชาติ	๓๘
๓๑๐ การควบคุมกำลัง	๓๙
๓๑๑ องค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อ การบังคับบัญชาแบบรวมศูนย์	๓๙
๓๑๒ กองบัญชาการ (HQ)	๔๑
๓๑๓ หน้าที่หลักของฝ่ายเสนาธิการ	๔๑
๓๑๔ ศูนย์ประสานงาน	๔๔
๓๑๕ การจัดกำลังเฉพาะกิจทางเรือ	๔๕
๓๑๖ สาขาการบังคับบัญชา	๔๕

บทที่ ๔ ความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน	๔๖
๔๐๑ การมีหลักนิยมและบรรณสารร่วม	๔๖
๔๐๒ ความตั้งใจของผู้บังคับบัญชา	๔๖
๔๐๓ ภาษา	๔๗
๔๐๔ นิยามศัพท์	๔๗
๔๐๕ นายทหารติดต่อ	๔๗
๔๐๖ การแลกเปลี่ยนข่าวสาร	๔๗
๔๐๗ การข่าวกรอง	๔๗
๔๐๘ ข่าวสารทางยุทธวิธี	๔๙
๔๐๙ การสื่อสาร	๔๙
๔๑๐ ความปลอดภัยทางการสื่อสาร	๔๙
๔๑๑ ความสามารถในการปฏิบัติการในทะเล	๔๙
๔๑๒ กฎการรักษาความปลอดภัยในการใช้อาวุธ	๕๐
๔๑๓ อันตรายจากการแพร่รังสี	๕๐

๔๑๔	การบริหารพื้นที่ในทะเล	๕๐
๔๑๕	การปฏิบัติการทางอากาศ	๕๑
๔๑๖	การจัดการพื้นที่ห้วงอากาศ	๕๑
๔๑๗	การปฏิบัติการของเฮลิคอปเตอร์	๕๒
๔๑๘	การค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเล	๕๒
๔๑๙	กฎการปะทะ	๕๒
๔๒๐	การจัดทำกฎการปะทะของกองกำลังนาวิกโยธิน	๕๒
๔๒๑	การป้องกันตนเอง	๕๓
๔๒๒	การสนับสนุนของชาติเจ้าของพื้นที่	๕๓
๔๒๓	การตกลงในเรื่องสถานะของกองกำลัง	๕๓
๔๒๔	ข้อมูลในการเข้าร่วมกับกองกำลังนาวิกโยธิน	๕๔
๔๒๕	แนวทางในการจัดทำกฎการปะทะ	๕๔

บทที่ ๕ หลักการในการวางแผน .....

๕๐๑	ระดับของการปฏิบัติการร่วมระหว่างชาติ	๕๘
๕๐๒	ขั้นตอนของการปฏิบัติการ	๕๙
๕๐๓	นโยบายจากองค์กรระดับสูง	๖๐
๕๐๔	เสรีภาพแห่งการปฏิบัติ	๖๑
๕๐๕	การวิเคราะห์ภารกิจเบื้องต้น	๖๑
๕๐๖	การประมาณสถานการณ์	๖๑
๕๐๗	แนวความคิดในการปฏิบัติ	๖๓
๕๐๘	การวางแผนปฏิบัติการ	๖๔
๕๐๙	คำสั่งปฏิบัติการ	๖๔
๕๑๐	หลักการวางแผน	๖๕
๕๑๑	ข้อพิจารณาเพิ่มเติมในการวางแผน	๖๖

บทที่ ๖ การส่งกำลังบำรุง .....

๖๐๑	การส่งกำลังบำรุง	๖๙
๖๐๒	หลักการส่งกำลังบำรุง	๗๐
๖๐๓	ความต้องการร่วมหลายฝ่าย	๗๐
๖๐๔	ประเด็นที่ตรงกัน	๗๑
๖๐๕	มาตรการส่งกำลังบำรุงร่วม	๗๑

๖๐๖	ข้อพิจารณาในการมอบอำนาจด้านการส่งกำลังบำรุงให้กับ MMFC	๓๒
๖๐๗	การสนับสนุนบนฝั่ง	๓๒
๖๐๘	การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง	๓๒
๖๐๙	การสนับสนุนจากภายนอก	๓๓
๖๑๐	การสนับสนุนต่อหน่วยอื่น ๆ	๓๓
๖๑๑	การสับเปลี่ยนกองกำลัง	๓๓
๖๑๒	มาตรการรักษาสภาพแวดล้อม	๓๔
บทที่ ๗	การสิ้นสุดการปฏิบัติการ	๓๕
๗๐๑	จุดมุ่งของการปฏิบัติการ	๓๕
๗๐๒	การล้มเลิกการปฏิบัติการก่อนเวลา	๓๖
๗๐๓	การวัดประสิทธิผลและการเบี่ยงเบนของภารกิจ	๓๖
๗๐๔	การเลิกการปฏิบัติการของประเทศที่เกี่ยวข้อง	๓๖
๗๐๕	การเลิกสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	๓๘
๗๐๖	การวิเคราะห์การปฏิบัติการ และบทเรียนที่ได้จากการปฏิบัติ	๓๘
๗๐๗	การดำรงความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมปฏิบัติการไว้	๓๘
.....		

บทคัดย่อ

การปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ

(EXECUTIVE SUMMARY OF MULTINATIONAL MARITIME OPERATIONS)

บทที่ ๑

ข้อพิจารณาสำหรับการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติ

(CONSIDERATIONS FOR MULTINATIONAL OPERATIONS)

๑. ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แนวโน้มของความขัดแย้งในระดับภูมิภาคได้เพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ ทำให้หลาย ๆ ประเทศได้เริ่มมองเห็นความสำคัญของการปฏิบัติการทางเรือระหว่างหลาย ๆ ชาติเพิ่มมากขึ้น บรรณการปฏิบัติในระดับยุทธการเล่มนี้ได้แสดงให้เห็นถึงหลักนิยมในการปฏิบัติการ สำหรับผู้บังคับหน่วยกำลังในระดับชาติและนานาชาติที่ยังไม่เคยกล่าวถึง รวมทั้งการจัดโครงสร้างกองกำลังประเทศพันธมิตรที่จะปฏิบัติการร่วมกัน โดยได้บรรจุการรวบรวมหลักการพื้นฐานมาจากประสบการณ์ที่ได้รับ โดยมีความมุ่งหวังที่จะใช้เป็นหลักแนวทางในการปฏิบัติ แต่ถึงอย่างไรก็ตามยังคงต้องพิจารณาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นสำคัญด้วย

๒. ความร่วมมือกันของกองกำลังนานาชาติ

ความร่วมมือกันของกองกำลังนานาชาติเป็นการเปิดโอกาสให้ชาติต่าง ๆ และบรรดาพันธมิตรมีความได้เปรียบในเรื่องของการเมือง การทหารในการที่จะพิทักษ์ผลประโยชน์ของตน ดังนั้นบรรดาความร่วมมือต่าง ๆ ที่แต่ละชาติจะต้องคำนึงถึงคือการให้ความร่วมมืออย่างเต็มรูปแบบทุกวิถีทาง มิใช่เฉพาะขีดความสามารถของกำลังทหารที่จะส่งเข้าร่วมปฏิบัติการเพียงอย่างเดียว การปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติย่อมจะเกิดปัญหาที่ท้าทาย และต้องการการแก้ไขให้สามารถปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อตกลงต่าง ๆ รวมทั้งการจัดองค์กรในการปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง จะต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบครอบ และจะต้องมีการประสานงานหาข้อยุติที่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละชาติต่างก็มีความแตกต่างกันในเรื่องของการจัดหน่วย หลักนิยม อาวุธยุทโธปกรณ์ และขีดความสามารถของกำลังทหาร และเพื่อลดข้อแตกต่างที่กล่าวแล้ว ชาติต่าง ๆ สามารถที่จะเตรียมการเพื่อสร้างพื้นฐานความเข้าใจซึ่งกันและกันในเรื่องเหล่านี้ได้ก็โดยการดำเนินการทางการเมือง การฝึกร่วมกัน การฝึกจำลองยุทธ การฝึกแลกเปลี่ยน การแวะเยี่ยมเมืองท่า การศึกษาวัฒนธรรม ข้อกฎหมาย การฝึกภาษา และการจัดทำโครงการพัฒนามาตรฐานยุทธโธปกรณ์ของประเทศร่วมกัน โดยดำเนินการตั้งแต่ยามปกติเพื่อหลีกเลี่ยง ความเสี่ยงหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นเมื่อเกิดเหตุการณ์ต้องปฏิบัติการร่วมกันจริง

๓. **หลักการของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน**

หลักการที่สำคัญของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธินคือการมีความเข้าใจอันดีระหว่างกัน รวมถึงการมีวัตถุประสงค์ร่วมกันเป็นอย่างดี ทุกหน่วยจะต้องอุทิศความพยายามร่วมกันอย่างเป็นหนึ่งเดียว เพื่อผลแห่งความสำเร็จของภารกิจ สิ่งที่สำคัญอีกประการก็คือการดำเนินการในการประชาสัมพันธ์ให้ชาวสารสาธาณชนเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อความสำเร็จในการปฏิบัติการกิจ

บทที่ ๒

ขอบเขตและคุณลักษณะเฉพาะของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ

(THE SCOPE AND CHARACTERISTICS OF MULTINATIONAL MARITIME OPERATIONS)

๔. คุณลักษณะ

คุณลักษณะเฉพาะที่สำคัญของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ ก็คือ ความพร้อม ความอ่อนตัว ความคล่องตัว และความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวของกำลังทางเรือ จะเห็นได้ว่ากำลังทางเรือสามารถปฏิบัติการได้ในพื้นที่ห่างไกลและสามารถปฏิบัติการหรือเดินทางผ่านน่านน้ำอาณาเขตของรัฐชายฝั่งอื่น ๆ ที่มีใช้คู่สงครามได้ด้วยสิทธิการผ่านโดยสุจริตอยู่แล้ว การรุกล้ำอาณาเขตของชาติอื่นจะอยู่ที่กำลังทางบก และทางอากาศมากกว่า

๕. ขอบเขต

กองกำลังทางเรือมีขอบเขตการปฏิบัติแยกออกเป็น ๒ ส่วนคือ ในยามสงบการปฏิบัติการจะเป็นรูปของการแสดงกำลัง การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ การปฏิบัติการช่วยเหลือเมื่อมีการลี้ภัยละเมิดสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิในการเดินเรือโดยเสรี การควบคุมการเข้า-ออกเมืองท่า รวมทั้งการปฏิบัติการอพยพขนย้ายพลเมือง ในยามสงคราม การปฏิบัติการทางเรือจะมุ่งปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งการควบคุมทะเลเพื่อเป็นหลักประกันความปลอดภัยของกองกำลัง รวมทั้งการดำรงรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเล ในกรณีนี้จะเป็นการปฏิบัติการในรูปของการปฏิบัติการร่วม/ผสมของกองกำลังทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศมากขึ้น โดยกำลังทางเรือจะต้องครอบคลุมการปฏิบัติการตามสาขาปฏิบัติการดังนี้

- การป้องกันภัยทางอากาศ
- การปฏิบัติการปราบเรือดำน้ำ
- การปฏิบัติการผิวน้ำ
- การปฏิบัติการโจมตี
- การปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก
- การปฏิบัติการพิเศษ
- การสงครามทุ่นระเบิด

บทที่ ๓

การจัดองค์การบังคับบัญชาและการควบคุม

(COMMAND AND CONTROL ORGANIZATION)

๖. การจัดหน่วยเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ จะเป็นตัวบ่งชี้ว่ากำลังทางเรือจะมีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับกองกำลังอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร การควบคุมและบังคับบัญชาจะต้องได้รับการยอมรับและเข้าใจจากทุกหน่วย ก่อนที่จะจัดสายการบังคับบัญชาให้สอดคล้องเพื่อครอบคลุมความต้องการในเรื่องของการเมือง ข้อจำกัดและวัตถุประสงค์ร่วมกันของทุกฝ่าย สายการบังคับบัญชาอาจจัดได้อย่างหลวมหรือกระชับขึ้นอยู่กับการจัดหน่วยของแต่ละชาติ โดยมีพื้นฐานการจัด ๓ ประการ ได้แก่

๑. การจัดแบบคู่ขนาน ซึ่งการจัดในลักษณะนี้กองกำลังของแต่ละชาติจะอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตน แต่มีการปฏิบัติที่สอดคล้องเพื่อวัตถุประสงค์ร่วมกัน

๒. การจัดแบบกำหนดให้ชาติใดชาติหนึ่งเป็นผู้นำ การจัดในลักษณะนี้จะกำหนดให้ชาติใดชาติหนึ่งรับผิดชอบเป็นผู้บังคับบัญชารวม โดยกองกำลังชาติอื่น ๆ ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้แนวความคิดและการชี้นำของชาติที่กำหนด และอาจจัดชาติอื่นผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันก็ได้

๓. การจัดแบบผสม การจัดในลักษณะนี้จะมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว ชาติอื่น ๆ ที่เข้าร่วมจะจัดผู้แทนทำหน้าที่เป็นฝ่ายอำนวยความสะดวก

๗. การจัดผู้บังคับบัญชาของกำลัง

การจัดในลักษณะที่ ๒ และ ๓ ผู้บังคับบัญชาจะถูกกำหนดให้ผู้ใดผู้หนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชา โดยอำนาจหน้าที่ของเขาจะถูกกำหนดร่วมกันโดยชาติต่าง ๆ ที่เข้าร่วมปฏิบัติการ ซึ่งอำนาจหน้าที่นี้จะไปในลักษณะที่ค่อนข้างจำกัด แต่ในทางปฏิบัติมักจะร้องขอให้แต่ละชาติจัดนายทหารติดต่อเป็นผู้แทนเข้าร่วมให้ข้อคิดในการตัดสินใจ

บทที่ ๔

ความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน (INTEROPERABILITY)

๘. การจัดหน่วยตามที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ ๓ ต้องการความสามารถในการปฏิบัติร่วมกันเป็นอย่างมาก ซึ่งความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกันมีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยหลายประการ ได้แก่

การใช้หลักนิยมและบรรณสารร่วมกัน

ความสำเร็จของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติจะขึ้นอยู่กับกรณี การใช้หลักนิยมและบรรณสารร่วมกัน บรรณสารที่ได้จัดทำนี้เป็นบรรณสารในระดับยุทธวิธีเรียกว่า "1000 series extacs (experimental tactics)" ซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุงหลักนิยม เพื่อใช้ในการปฏิบัติการทางเรือและเป็นแนวทางในการฝึก

ภาษา

เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่จะต้องมีการหาข้อยุติในการใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน รวมทั้งการกำหนดคำจำกัดความของศัพท์เทคนิคเฉพาะร่วมกัน

นายทหารติดต่อ

นายทหารติดต่อมีความจำเป็นในการปฏิบัติการร่วมกัน โดยจะทำหน้าที่เปรียบเสมือนสะพานเชื่อมโยงความเข้าใจระหว่างประเทศ วัฒนธรรม ภาษา หลักนิยม ของชาติต่าง ๆ

การแลกเปลี่ยนข่าวสาร

การแลกเปลี่ยนข่าวสารเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การปฏิบัติการร่วมของกำลังนาชาติมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยจะต้องได้รับข้อมูลเพื่อให้ได้ภาพสถานการณ์อย่างเดียวกัน รู้ข้อมูลเท่ากัน เพื่อให้การปฏิบัติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การข่าวกรองก็เป็นเครื่องมือที่สำคัญ สำหรับ ผบ.กองกำลังที่จะต้องทราบความเป็นไปต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อปฏิบัติการของกองกำลัง นอกจากนี้แล้วทุกหน่วยที่เข้าร่วมปฏิบัติการยังต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกำลัง ตำบลที่ การเคลื่อนที่ของกำลังฝ่ายเดียวกัน กำลังของฝ่ายเป็นกลาง กำลังของข้าศึก ข้อมูลด้านสมุทรศาสตร์ และลักษณะอุตุนิยมวิทยา ดังนั้น การสื่อสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ในขณะเดียวกันการรักษาความลับก็ต้องไม่มากจนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ และความเข้าใจอันดีต่อกัน

การประสานงานระหว่างกองกำลัง

ในเรื่องของมาตรการระวังป้องกันในส่วนของการใช้อาวุธ มาตรการในการหลีกเลี่ยงเรือโดนกัน การจัดการในเรื่องของการใช้พื้นน้ำ ห้วงอากาศที่จะต้องมีการบริหารที่ดีเพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าใจผิด

รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดการใช้อาวุธต่อฝ่ายเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติการทางอากาศของกองกำลังนาชาติเป็นการปฏิบัติการที่สำคัญ ซึ่งอาจเกิดความสับสนในการปฏิบัติได้ง่าย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะมีผู้บังคับบัญชารวมในส่วนของการปฏิบัติการทางอากาศเพียงผู้เดียว

กฎการปะทะ

กฎการปะทะจะเป็นตัวกำหนดการปฏิบัติ และข้อจำกัดในการปฏิบัติ ซึ่งกองกำลังทุกหน่วยจะต้องปฏิบัติเพื่อให้ภารกิจประสบผลสำเร็จ การมีกฎการปะทะที่แตกต่างกันของกองกำลังแต่ละชาติที่มาปฏิบัติการร่วมกัน จะทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติการลดลง ดังนั้นจึงควรจะได้มีการหาข้อยุติที่เหมาะสมและเป็นไปในแนวทางเดียวกันก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติการ แต่ละหน่วยจะต้องรู้และเข้าใจต่อหลักนิยามการปฏิบัติของกำลังที่เข้าร่วมปฏิบัติการเป็นอย่างดี

อื่นๆ

ความสามารถในการรับ-ส่งสิ่งของทางทะเล การปฏิบัติการสนับสนุนของเฮลิคอปเตอร์ การปฏิบัติการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเลเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่หน่วยกำลังจะต้องเข้าใจ ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จในการปฏิบัติร่วมกันของกองกำลังนาชาติ

บทที่ ๕

หลักการในการวางแผน

(PLANNING PRINCIPLES)

๕. การวางแผน

สิ่งสำคัญในการวางแผนของการปฏิบัติการร่วมกันของกองกำลังนานาชาติ คือ การพัฒนาและการผสมผสานขีดความสามารถของกองกำลังทุก ๆ หน่วยที่ปฏิบัติการร่วมกัน โดยนโยบายหรือคำสั่งในการปฏิบัติการจะมาจาก ผบ.กองกำลังที่ได้รับมอบอำนาจในภารกิจนั้น ๆ ผู้บังคับหน่วยกำลังและฝ่ายอำนวยการจะต้องทำการศึกษา วิเคราะห์ภารกิจ และประมาณสถานการณ์ ศึกษาหนทางปฏิบัติทั้งฝ่ายเราและฝ่ายข้าศึก เมื่อเปรียบเทียบจนได้หนทางปฏิบัติที่ดีที่สุดแล้ว จึงกำหนดแนวความคิดในการปฏิบัติ ซึ่งฝ่ายอำนวยการ จะได้ดำเนินการจัดทำคำสั่งยุทธการเพื่อให้หน่วยต่าง ๆ ได้ถือปฏิบัติและดำเนินการตามคำสั่งต่อไป

บทที่ ๖
การส่งกำลังบำรุง
(LOGISTICS)

๑๐. การส่งกำลังบำรุง

การส่งกำลังบำรุงจะเป็นปัจจัยในการประเมินขีดความสามารถของกองกำลังว่าจะดำรงการปฏิบัติไปได้ยาวนานเท่าใด และจะเป็นเครื่องชี้ถึงระดับของการปฏิบัติ รวมถึงความสามารถที่จะคาดเดาผลที่จะได้รับในการปฏิบัติการได้ การส่งกำลังบำรุงหมายถึงการสนับสนุน การซ่อมบำรุง การขนส่ง การสนับสนุนในด้านธุรการและการกำลังพล ฯลฯ ดังนั้น ฐานทัพท่าเรือ รวมถึงเรือส่งกำลังบำรุงในทะเลจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง แผนการส่งกำลังบำรุงที่ดีจะต้องเป็นแผนที่สอดคล้อง และสามารถตอบสนองกับแผนยุทธการได้เป็นอย่างดี แผนการส่งกำลังบำรุงจะต้องการศึกษาและแก้ปัญหาในเรื่องความแตกต่างกันของหลักนิยม และขีดความสามารถที่แตกต่างกันของแต่ละชาติที่เข้าร่วมปฏิบัติการ

บทที่ ๘

การสิ้นสุดการปฏิบัติการ

(CONCLUDING OPERATIONS)

๑๑. การยุติหรือเสร็จสิ้นการปฏิบัติการ

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ จะขึ้นอยู่กับขั้นการวางแผนก่อนการปฏิบัติการเป็นสำคัญ ความมุ่งหมายและสิ่งที่ต้องการในแต่ละขั้นของการปฏิบัติ (END-STATE) จะต้องชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของทุกหน่วยทุกชาติที่เข้าร่วมปฏิบัติการ ความสำเร็จที่ต้องการในแต่ละขั้นจะต้องมีความชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงการยุติการปฏิบัติการก่อนที่จะถึงเวลาหรือหลังจากเวลาอันควร เนื่องจากแต่ละชาติอาจตัดสินใจที่จะยุติการปฏิบัติการในส่วนของตน หรือต้องการถอนกำลังของตนออกจากปฏิบัติการก่อนที่การปฏิบัติจะสิ้นสุด ซึ่งในการปฏิบัติดังกล่าวชาติที่ต้องการยุติหรือถอนกำลังของตนออกจากปฏิบัติการต้องแจ้งความตั้งใจของตนให้กับกองกำลังชาติอื่นๆ ที่ร่วมปฏิบัติทราบด้วย และในแง่ที่สุขบทเรียนที่ได้รับจากการปฏิบัติการ แต่ละครั้งจะต้องมีการบันทึกไว้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขในส่วนของมิตรภาพ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีที่เกิดขึ้นระหว่างกองกำลังชาติต่างๆ ที่ปฏิบัติการร่วมกันต้องดำรงรักษาไว้ เพื่อผลในความร่วมมือที่ดีต่อไปในการปฏิบัติการทางเรือที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

บทที่ ๑

ข้อพิจารณาสำหรับการปฏิบัติการร่วมนานาชาติ

(CONSIDERATIONS FOR MULTINATIONAL OPERATIONS)

“ในสงครามคงจะคาดหวังให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปอย่างที่คิดไม่ได้เสมอไป ในการทำงานร่วมกับพันธมิตร บางครั้งอาจจะก่อให้เกิดการพัฒนาความคิดล้ำพั้งจากตัวเองขึ้นได้”

คำกล่าวของ Sir Winston Churchill

๑๐๐ ในหลายปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในภูมิภาคมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ความไร้เสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ข้อพิพาทตามชายแดน ความตึงเครียดทางด้านเชื้อชาติ ศาสนาและการแข่งขันกันแสวงหาทรัพยากร แรงกดดันทางด้านนิเวศวิทยาและประชากร การแย่งชิงอำนาจระหว่างประเทศ และลัทธิก่อการร้าย ปัญหาเหล่านี้ได้ผสมผสานกันขึ้นในหลายภูมิภาคจากการสะสมอาวุธแบบธรรมดาและการแพร่ขยายของอาวุธที่มีอำนาจการทำลายสูงและวิธีการขนย้ายอาวุธเหล่านี้ แม้ว่าความขัดแย้งในภูมิภาคแต่ละเรื่องอาจจะส่งผลกระทบต่อบางประเทศ แต่ผลประโยชน์โดยรวมของเราก็คือการปกป้องรักษาสันติภาพและเสถียรภาพของโลก ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงมีส่วนในการแก้ไขปัญหาทางการเมืองต่อวิกฤติการณ์ และการป้องกันหรือการยุติความขัดแย้งในภูมิภาค ซึ่งได้แก่การสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญ สิ่งอำนวยความสะดวก การส่งเสริมความสามารถทางการทหารในการปฏิบัติการร่วมนานาชาติ

๑๐๑ ปัจจุบันเราได้เข้าสู่ยุคที่ประเทศต่าง ๆ คูเหมือนจะยอมรับการปฏิบัติการทางทหารร่วมหลายชาติมากกว่าการปฏิบัติการทางทหารฝ่ายเดียว ซึ่งบ่อยครั้งได้เข้าร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการเป็นกรณีพิเศษ เพื่อจัดการต่อสถานการณ์ประเทศที่เข้าร่วมมีผลประโยชน์ร่วมกัน การปฏิบัติการดังกล่าวส่วนใหญ่จะถูกดำเนินการภายใต้การอุปถัมภ์ขององค์การระหว่างประเทศที่ดำเนินการตามขั้นตอนที่ถูกต้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ กองทัพเรือต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนร่วมกันทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีตามแบบสากลของชาวเรือ ก็ต้องเผชิญกับความท้าทายจากการปฏิบัติร่วมนานาชาติที่เพิ่มมากขึ้น

๑๐๒ ประโยชน์ในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ ชาติต่าง ๆ ได้กำหนดรูปแบบการรวมกำลังกันเมื่อตระหนักถึงโอกาสที่จะสนับสนุนผลประโยชน์ร่วมกัน หรือมองหาแนวทางการป้องกันต่อภัยคุกคามทั้งที่เป็นจริงและอาจเป็นไปได้ ขณะที่เหตุผลต่าง ๆ อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามการกำหนดเป้าหมายทางทหารร่วมกัน โดยปกติจะเป็นเป้าหมายที่ชาติหนึ่งชาติใดไม่สามารถดำเนินการได้เพียงฝ่ายเดียว จุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันในการปฏิบัติการร่วมทางทหารหลายฝ่ายสามารถจะจัดแยกประเภทได้ตามประโยชน์ทางการเมือง หรือทางทหาร (ตารางที่ ๑ - ๑) การสนับสนุนของชาติต่าง ๆ อาจจะพิจารณาได้จากขอบเขตที่แท้จริงของผลประโยชน์ทางการเมืองและการทหารที่พวกเขาจะนำไปสู่การรวมกำลัง และไม่พิจารณาเพียงเรื่องขีดความสามารถของกองกำลังทหารที่เตรียมไว้แต่เพียงอย่างเดียว ในบางครั้งเหตุผล

ประการแรกในการจัดตั้งกองกำลังร่วมนานาชาติอาจจะเป็นเรื่องของความถูกต้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อทำการปฏิบัติการมากกว่าเรื่องขีดความสามารถของชาติใดชาติหนึ่ง ไม่ว่าจุดมุ่งหมายใดก็ตาม ทุกชาติจะเข้าร่วมอย่างมีเหตุผลและการเห็นความจำเป็นจากรัฐบาล

๑๐๓ **อำนาจบังคับบัญชาในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ** เมื่อมีชาติตั้งแต่สองชาติขึ้นไป มาปฏิบัติงานร่วมกัน อาจผสมกันในอำนาจการบังคับบัญชา มักจะเกิดขึ้น ดังนั้นจึงต้องมีการจัดทำข้อตกลงและจัดตั้งองค์การที่สามารถจะทำให้กองกำลังปฏิบัติงานร่วมกันได้ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี ในการรวมกำลังกันเป็นกรณีพิเศษ องค์การระหว่างประเทศมักจะทำหน้าที่บังคับบัญชาหลักในการรวมกำลังเข้าด้วยกันในระดับยุทธศาสตร์ องค์การ สหประชาชาติและองค์การระดับภูมิภาคต่าง ๆ อาจจะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบสำหรับการปฏิบัติการ (เช่น ผ่านทางมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ) ที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นไปตามเหตุผลในการรวมกำลังกันของกองกำลังร่วมนานาชาติ^๑ การรวมกำลังกันตามระยะเวลา ตามระเบียบปฏิบัติประจำ หรือ ตามกรณีพิเศษของบรรดาผู้นำทางการเมืองของชาติต่างๆ อาจนำมาใช้ในจุดมุ่งหมายเดียวกัน องค์การเหล่านี้ยังอาจจะกำหนดแนวทางทางการเมืองและนโยบายที่ต่อเนื่องในการดำเนินการ เพื่อการปฏิบัติการร่วมนานาชาติ

---

^๑ ในหมวดที่ ๘ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติบัญญัติไว้ว่า "ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรสหประชาชาติฉบับปัจจุบันที่กีดกันการมีข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค... สมาชิกของสหประชาชาติที่เข้าร่วมในข้อตกลงเช่นนั้นหรือ ประกอบขึ้นเป็นทบวงการ ตัวแทนเช่นนั้นจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุถึงการระงับกรณีพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติ โดยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านี้ก่อนที่จะเสนอข้อพิพาทเหล่านั้นไปยังคณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องสนับสนุนพัฒนาการเกี่ยวกับการระงับกรณีพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติ โดยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านี้ ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่มของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือโดยการเสนอเรื่องมาจากคณะมนตรีความมั่นคงเมื่อเห็นเหมาะสม คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องใช้ประโยชน์จากข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านี้ เพื่อการดำเนินการบังคับภายใต้อำนาจของตน แต่จะมีการดำเนินการตามข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค โดยปราศจากการมอบอำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงไม่ได้...จนกว่าจะถึงเวลาที่องค์การฯ อาจเข้ารับผิดชอบ เพื่อป้องกันการรุกรานต่อไปโดยรัฐศัตรูเช่นว่าตามคำร้องของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องได้รับแจ้งโดยครบถ้วนตลอดเวลาถึงกิจกรรมที่ได้กระทำไป หรืออยู่ในความดำริตามข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค เพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ด้านการเมือง	ด้านการทหาร
<ul style="list-style-type: none"> - กระจายความเสี่ยงทางการเมือง - แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนทางเศรษฐกิจ การทูต และ การเมืองต่อรัฐอื่น ๆ ในภูมิภาค - จิตสำนึกและความถูกต้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ - การสนับสนุนต่อเสถียรภาพในภูมิภาค - ดำเนินการตามอำนาจที่ชอบธรรมต่อการกระทำที่ผิดกฎหมาย - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชาติ/ภูมิภาค - การส่งเสริมความมีเกียรติและอิทธิพลของชาติ - การสร้างอิทธิพลต่อแนวความคิดของชาติและของโลก 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดเตรียมกองกำลังให้มีความพร้อมเต็มที่ในการปฏิบัติการ (พร้อมด้วยขีดความสามารถที่หลากหลายกว่า ที่จะจัดเตรียมโดยสมาชิกอื่น ๆ ของกองกำลัง – เพิ่มความกว้างให้กองกำลัง) - การจัดเตรียมกองกำลังเสริมในการปฏิบัติการ (พร้อมด้วยความสามารถที่คล้ายคลึงกันกับการจัดเตรียมโดยสมาชิกอื่น ๆ ของกองกำลัง – เพิ่มความลึกให้กองกำลัง) - การสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงชาติเจ้าภาพ - การเข้าถึงท่าเรือ สนามบิน พัสตุ การอบรมและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ทะเลอาณาเขต ห้วงอากาศ เป็นต้น - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางทหารของชาติ/ภูมิภาค - การรวบรวม ตรวจสอบ และเผยแพร่ข่าวสาร - การจัดกองกำลังและยุทธโศปกรณ์อย่างมีเหตุผล มีมาตรฐานและมีความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน

ตารางที่ ๑ - ๑

ผลประโยชน์ทางการเมืองและการทหารในการปฏิบัติการร่วมนานาชาติ

๑๐๔ **อำนาจบังคับบัญชาของชาติต่างๆ** แต่ละชาติจะต้องรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการและความพร้อมทางด้านองคืวัตดุของกำลังทางเรือของตน แต่ละชาติจะมีเฉพาะตนหรือองค์การที่ตั้งขึ้นเป็นที่มาแหล่งเดิมของอำนาจบังคับบัญชาและที่มาแหล่งอื่นของกำลังอำนาจแห่งชาติ แหล่งที่มาของอำนาจของชาตินี้จะกำหนดนโยบายของชาติ จัด โครงสร้างของกองกำลังและกำหนดภารกิจ กำลังทางเรือของชาติแต่ละชาติเป็นส่วนประกอบหนึ่งของโครงสร้างทางด้านความมั่นคงของชาติ ขณะที่ส่วนประกอบอื่นอาจรวมถึงการทูต เศรษฐกิจ ความมั่นคงภายใน การข่าวกรอง ข่าวสาร กฎหมาย และวัฒนธรรม ส่วนประกอบอื่นเหล่านี้มักจะช่วยกำหนดถึงโครงสร้างของกำลังทางเรือหรือการปฏิบัติการทางทหาร ดังนั้น กองกำลังของทุกชาติจะต้องมีผู้บังคับบัญชาของตนเองพร้อมทั้งสายการติดต่อสื่อสารโดยตรงในการบังคับบัญชาของกำลังของตน โดยไม่คำนึงถึงขั้นและระดับของการรวมกำลังกองกำลังร่วมนานาชาติ ที่มาแหล่งเดิมของอำนาจบังคับบัญชา กองกำลังทหาร ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการทหารกับส่วนอื่น ๆ ในเรื่องความมั่นคงแห่งชาติและองค์การและการรวมกำลังของกองกำลังทหารจะแตกต่างกันไปจากชาติหนึ่งสู่อีกชาติหนึ่ง ด้วยเหตุนี้

ข้อพิจารณาที่สำคัญในการทำให้กองกำลังร่วมนานาชาติสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ดี ก็คือ การทำให้โครงสร้างทางด้านความมั่นคงแห่งชาติที่แตกต่างกันเหล่านี้มีความกลมกลืนกัน

๑๐๕ โครงสร้างด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยปกติชาติต่าง ๆ จะเตรียมการสำหรับการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติตามโครงสร้างข้อตกลงพันธมิตรทางทหารและความสัมพันธ์ในเรื่องความร่วมมือทางทหารอื่น ๆ โครงสร้างข้อตกลงพันธมิตรทางทหารมักจะเป็นไปในระยะยาว พร้อมทั้งมีหน่วยงานในการกำหนดนโยบายระดับสูงและกองกำลังทหารที่รวมกำลังกันแล้ว มีโครงสร้างการบังคับบัญชา ระบบสนับสนุนที่ลงตัวและการใช้คำเรียก หลักนิยม และระเบียบปฏิบัติที่ได้มาตรฐาน ข้อตกลงพันธมิตรทางทหารยังอาจจะมีการเตรียมการและปฏิบัติตามแผนการทหารที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาแล้วอย่างถูกต้อง ความสัมพันธ์ในเรื่องความร่วมมือทางทหารอื่น ๆ จะช่วยให้ชาติต่าง ๆ มีประสบการณ์ในการปฏิบัติการร่วมกัน ความสัมพันธ์เหล่านี้ซึ่งมักจะอยู่ในรูปแบบของข้อตกลงทางทหารแบบทวิภาคีหรือพหุภาคี ซึ่งจะทำให้ชาติต่าง ๆ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปฏิบัติการร่วมกับฝ่ายอื่นและพัฒนาระเบียบปฏิบัติร่วมกัน อย่างไรก็ตามข้อตกลงนี้อาจจะจำกัดประโยชน์เมื่อมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายอื่นมากกว่าสิ่งที่ได้วางแผนไว้ การปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติจำนวนมากได้ถูกกระทำขึ้น โดยการรวมกำลังแบบพิเศษจากชาติต่าง ๆ ด้วยผลประโยชน์โดยตรงในกรณีพิเศษ หรือตอบรับต่อวิกฤตการณ์ฉุกเฉิน เมื่อมีการละเลยต่อโครงสร้างข้อตกลง พันธมิตรที่กำหนดไว้ การรวมกำลังมักจะขาดการประสานงานกันในระดับยุทธศาสตร์และยุทธการ และยังสามารถระเบียบปฏิบัติระดับยุทธวิธีร่วมกันอีกด้วย ดังนั้นจึงต้องจัดทำข้อตกลงและตั้งองค์การขึ้นเพื่อยอมให้กองกำลังสามารถทำงานร่วมกันได้ การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายข้อพิจารณาในการปฏิบัติการและส่วนอื่น ๆ อาจจะถูกกระทำโดยข้อตกลงระหว่างชาติที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ อำนาจบังคับบัญชาในการประสานงานอาจมีหลายระดับ ได้แก่

ก. ระดับทางการเมือง/ยุทธศาสตร์ กลุ่มทางการเมือง การทหาร และ/หรือ การทูตระดับสูง (รวมถึงองค์การระหว่างประเทศที่มีอยู่ที่สามารถจะทำได้) จะจัดให้มีการให้อำนาจและ/หรือแนวทางทางการเมืองและการกำหนดนโยบายต่อบรรดาผู้บังคับบัญชาทางทหารในการปฏิบัติการ

ข. ระดับยุทธการ ส่วนบังคับบัญชาที่รวมตัวกันหรือประสานงานกัน จะกำหนดแผนและควบคุมการปฏิบัติการร่วมนานาชาติ

ค. ระดับยุทธวิธี หน่วยปฏิบัติจะประสานงานโดยตรงกับส่วนอื่น ๆ

๑๐๖ โครงสร้างกองกำลัง โครงสร้างต่าง ๆ ของกองกำลังต้องเป็นที่รับรู้กันเป็นอย่างดี เมื่อมีการกำหนดรูปแบบของกองกำลังร่วมนานาชาติขึ้น หน่วยและระดับของการรวมกำลังกันของกองกำลังทหารจะมีความแตกต่างกันในระหว่างชาติต่าง ๆ หน่วยเหล่านี้อาจจะยังไม่ถึงระดับของการรวมกำลังที่สมบูรณ์ ซึ่งกองกำลังทหารทั้งหมดจะถูกรวมกันเข้าในโครงสร้างร่วมกันเพียงโครงสร้างเดียว เพื่อความสมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่งกองกำลังในทะเลจะประกอบขึ้นเป็นหน่วยเดียวกันกับกองกำลังปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก และกอง

กำลังปฏิบัติการทางอากาศหลาย ๆ ประเทศมีการประกอบกำลังกันของสองกองกำลัง ซึ่งรับผิดชอบในเรื่องการป้องกันทางทะเลจะกระจายไปในระหว่างหลาย ๆ หน่วย

๑๐๗ **ความเสี่ยง** ความแตกต่างในเรื่องขีดความสามารถและระเบียบปฏิบัติของกองกำลังทำให้เกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพของกองกำลังนานาชาติ ความเสี่ยงเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการปฏิบัติการ กองกำลังทางเรือและอาจไม่จำเป็นที่จะต้องรักษามาตรฐานในทุกระบบ แต่ควรที่จะกล้ารับการทบทวนการปฏิบัติการและขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อทำให้ความแตกต่างทั้งหมดไป ความเสี่ยงบางประการที่กองกำลังนานาชาติควรต้องพิจารณา ได้แก่

ก. การหลงภารกิจ การหลงภารกิจจากการปฏิบัติการที่มีมากหรือที่เปลี่ยนไปโดยหนึ่งหรือหลายชาติ การหลงภารกิจเกิดจากวัตถุประสงค์ของชาติ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และความพยายามที่แตกต่างกันออกไป วัตถุประสงค์ของนโยบายของชาติที่แตกต่างกัน และการไม่ปฏิบัติตามข้อผูกมัดทางการเมืองสามารถจะนำไปสู่ความล้มเหลวของกองกำลังได้ในที่สุด^๒

ข. ข้อบกพร่องเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน ระเบียบปฏิบัติในการปฏิบัติการ ความแตกต่างทางด้านเทคนิค ความเข้าใจต่อสถานการณ์และการประมาณสถานการณ์ สามารถจะนำไปสู่การตายหรือบาดเจ็บและความแตกแยกในกองกำลังร่วมนานาชาติโดยไม่จำเป็น ข้อบกพร่องเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกันอาจได้แก่

๑) ความแตกต่างทางระเบียบปฏิบัติ และยุทธวิธีที่ปรากฏแก่กองกำลังพร้อมทั้งสถานการณ์ ซึ่งมีหน่วยที่แตกต่างกันอาจจะทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ความแตกต่างทางด้านภาษา ซึ่งเป็นปัญหาในการติดต่อสื่อสารที่อาจส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่แตกต่างกันในเรื่องภารกิจ หรือกิจที่ได้รับมอบ

๓) การขาดแคลนความเป็นมาตรฐานของระบบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการติดต่อสื่อสารซึ่งสามารถจะส่งผลให้เกิดความยากลำบากในการปฏิบัติการร่วมกัน

๔) การขาดแคลนความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของระบบต่าง ๆ ที่สามารถทำให้เกิดการแทรกแซงซึ่งกันและกัน และทำให้ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานลดลง 2. อ้างถึงข้อ ๗๐๗ ซึ่งได้ให้รายละเอียดมากกว่า

๕) การขาดความสามารถในการแลกเปลี่ยนข่าวกรอง ข้อมูลทางยุทธวิธีหรือการติดต่อสื่อสารซึ่งอาจเป็นผลมาจากทั้งความแตกต่างทางด้านเทคนิคและพิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับความมั่นคง

๖) การขาดความสามารถในการใช้การสนับสนุนการเพิ่มเติมยุทธโปกรณ์ และการซ่อมบำรุงจากแหล่งเดียวกัน ซึ่งทำให้ความร่วมมือในการส่งกำลังบำรุงไม่ได้ผล

ค. กฎการปะทะ (Rule of Engagement - ROE) ของชาติต่าง ๆ รวมทั้งวิธีการในการปรับปรุงและมีส่วนร่วมใน ROE ที่แตกต่างกันทำให้กองกำลังต้องพบกับปัญหาความยุ่งยากในการปฏิบัติการ

^๒ อ้างถึงย่อหน้าที่ ๗๐๗ สำหรับการแถลงรายละเอียดเพิ่มเติม

ง. การสนับสนุนด้านการเงิน ความแตกต่างกันด้านเงินสนับสนุนจากชาติต่าง ๆ อาจจะทำให้เกิดความตึงเครียดต่อ (Multinational Maritime Force – MMF) ได้ หากพวกเขามองเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ยุติธรรม

๑๐๘ การลดความเสี่ยง ชาติต่าง ๆ สามารถจะจัดเตรียมกองกำลังของตน เพื่อการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติที่อาจเกิดขึ้นได้โดยร่วมมือและดำเนินการร่วมกับชาติอื่น ๆ ในแนวทางต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะนำไปใช้ต่อจุดมุ่งหมายทางการเมืองหรือการทหารในยามปกติ แต่ยังคงช่วยลดระดับของความเสี่ยงสำหรับกองกำลังนานาชาติที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการในช่วงวิกฤตการณ์หรือยามสงคราม

ก. การปฏิบัติการร่วมกันทางการเมือง-การทหาร การเจรจกันทางด้านยุทธศาสตร์ การเจรจกันของฝ่ายเสนาธิการระหว่างกองทัพเรือต่อกองทัพเรือ การเชื่อมเยื่อใยกันระหว่างเจ้าหน้าที่อาวุโส การประชุมอภิปราย การประชุมปรึกษาหารือ และการประชุมพิจารณา ณ สถาบันต่าง ๆ เป็น โอกาสที่ดีสำหรับผู้นำระดับสูงของกองทัพที่จะถกแถลงกันเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ รวมทั้งสร้างความเข้าใจต่อกัน สิ่งเหล่านี้จะสร้างความสัมพันธ์ส่วนบุคคลที่เสริมต่อการพัฒนายุทธศาสตร์ในระยะยาวสำหรับความร่วมมือและเป็นสิ่งที่มีค่ามากในยามเกิดวิกฤตการณ์หรือยามสงคราม

ข. การฝึก การฝึกเป็นสิ่งสำคัญที่ชาติต่าง ๆ ต้องเตรียมการและฝึกอบรมกองกำลังทางเรือของตน สำหรับการปฏิบัติการ การฝึกจะช่วยในการแยกแยะขอบเขตของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นและสนับสนุนความร่วมมือของกองกำลังต่าง ๆ การฝึกควรมุ่งเน้นขอบเขตของปัญหาที่น่าจะเกิดขึ้นจริงระหว่างชาติต่าง ๆ รวมถึงการกำหนดการบังคับบัญชา ความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกันทางการส่งกำลังบำรุง การติดต่อสื่อสาร และระเบียบปฏิบัติทางยุทธวิธี

๑) การฝึกในทะเลอาจจะเป็นการง่ายเช่นเดียวกับการฝึกโดยใช้เรือลำเดียวหรืออาจจะเป็นการฝึกหลายหน่วยและหลายภารกิจที่วางแผนไว้อย่างดีโดยมีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก ชาติต่าง ๆ ที่ไม่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานร่วมกันสามารถที่จะเริ่มต้นด้วยเรื่องง่าย ๆ ก่อนและค่อย ๆ เพิ่มไปสู่ความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและไปสู่การฝึกที่เหมือนจริง การฝึกเช่นนี้สามารถจะสร้างความสามารถทางการทหารที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ แม้จะไม่มีข้อผูกมัดทางการเมืองในปัจจุบัน คู่มือการปฏิบัติจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับขอบเขตของการปฏิบัติที่มีความเหมาะสม พร้อมทั้งแนวทาง ตารางคำสั่ง และระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติ

๒) การฝึกแก้ไขปัญหาที่บังคับการของผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการและการจัดเตรียมวิธีการในทางเศรษฐกิจในการทดสอบการเตรียมการบังคับบัญชาและ "ความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน"

๓) การฝึกจำลองยุทธจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้บังคับบัญชาระดับสูงและฝ่ายเสนาธิการ และใช้หน่วยต่าง ๆ ของชาติในการฝึก การฝึกจำลองยุทธจะเป็นประโยชน์ในการสร้างความคุ้นเคยให้กับบรรดาผู้บังคับบัญชาของกองกำลังของชาติที่อาจเข้าร่วมกับผู้ที่อยู่ระดับเดียวกันจากชาติอื่น ๆ ทำให้สามารถจะจัดเตรียมแนวทางที่ง่าย ๆ ในการปฏิบัติงานร่วมกันเช่นเดียวกับความเข้าใจที่ลึกซึ้งในการปฏิบัติที่เป็น

จริงซึ่งสำคัญที่สุด รวมทั้งจะสามารถแนะนำ ROE ที่คาดหวังได้ในภายภาคหน้าในการตกลงกันอย่างไม่
เป็นทางการและรับเอาการตอบสนองจากชาติที่เข้าร่วมมาเป็นข้อพิจารณา

ค. การแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน การติดต่อระดับเจ้าหน้าที่ ความร่วมมือ
ทางวิชาชีพและทางด้านวัฒนธรรม การสร้างความคุ้นเคยในระดับ deck place ของการปฏิบัติการทางเรือจะ
ถูกจัดให้มีขึ้นเพื่อเพิ่มความเข้าใจต่อกันระหว่างชาติต่าง ๆ เจ้าหน้าที่อาจจะได้รับมอบหน้าที่ในกองกำลัง
นานาชาติ หน่วยสนับสนุนหรือหน่วยฝึกอบรบของชาติอื่น เจ้าหน้าที่เหล่านี้จะเรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติ
ของชาติเจ้าภาพ ขณะเดียวกันก็ช่วยให้ชาติเจ้าภาพเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับกองกำลังของชาติตน การ
แลกเปลี่ยนดังกล่าวและเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานจะได้รับประสบการณ์ที่มีค่าอย่างมากต่อการติดต่อ
ประสานงานหรือบทบาทที่คล้ายคลึงกันในระหว่างการปฏิบัติการจริง การฝึกบนเรือของนักเรียนนายเรือ
และเจ้าหน้าที่ที่มีอาวุโสหน่อยจะก่อให้เกิดความเป็นมิตรและการติดต่อสัมพันธ์กัน ซึ่งจะมีตลอดการ
ประกอบอาชีพของพวกเขาการเชื่อมโยงเพื่อแนะนำ ซึ่งประกอบด้วยการสังเกตการณ์ฝึก การเยี่ยมชม
การบังคับบัญชา การฝึกงาน และกรณีทางด้านสังคมจะเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่จากต่างประเทศรับทราบถึง
สิ่งอำนวยความสะดวก และเจ้าหน้าที่ของ กองทัพเรืออื่นในระหว่างการฝึกหรือการปฏิบัติการ จะเป็น
โอกาสต่อการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่เรือของหน่วยกำลัง ในช่วงเวลานั้น ๆ ในโอกาสที่เป็นไปได้

ง. การใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ขอบเขตของการฝึกอบรม เส้นทางหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการ
ซ่อมบำรุงและการซ่อมทำ จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการและการสนับสนุนใน
สภาพแวดล้อมที่หลากหลาย การเยี่ยมชมเรือเป็นรูปแบบที่สำคัญของการเข้าถึงสิ่งที่สามารถจะก่อให้เกิด
ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลที่เป็นประโยชน์ เกิดความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมที่ดีขึ้นเกิดเป็นเครื่องผูกพัน
ระหว่างกองทัพเรือกับกองทัพเรือที่เข้มแข็ง รวมทั้งบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมืองของชาติ

จ. ข้อตกลงการตั้งท่าเรือในประเทศและการตั้งฐานทัพในต่างประเทศ ข้อตกลงเหล่านี้อนุญาตให้ชาติที่
ทำสัญญาสามารถติดตั้งอุปกรณ์สนับสนุนต่อเรือ เครื่องบิน เจ้าหน้าที่ การติดต่อสื่อสาร และการเดินเรือใน
ประเทศเจ้าภาพ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทหารระหว่างกัน

ฉ. การแลกเปลี่ยนข้อตกลงและบันทึกความเข้าใจซึ่งกันและกัน ข้อตกลงเหล่านี้อนุญาตให้มีการ
แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารทางเทคนิค เครื่องมือ และการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุง
ได้แก่ ข้อตกลงแลกเปลี่ยนเชื้อเพลิงสำหรับชาติต่าง ๆ สำหรับเชื้อเพลิงของเรือและเครื่องบินซึ่งกันและกัน
โดยเสียค่าใช้จ่ายตามประเภทหรือเป็นเงินสด รวมทั้งข้อตกลงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารทางการทหารและทาง
เทคนิค ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ที่จำแนกแยกแยะไปแล้วจะถูกแบ่งปันและรักษาความปลอดภัยโดยผู้เข้าร่วมทั้งหมด

ช. การฝึกอบรมทางด้านวัฒนธรรม สิ่งนี้นับเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการเตรียมการสำหรับการ
ปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ ผู้มีความชำนาญพิเศษที่ได้รับการคัดเลือกแล้วควรจะได้รับ
พัฒนาให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัฒนธรรมหรือด้านภูมิภาค ซึ่งเข้าใจในเรื่องสำคัญที่ปรากฏขึ้นในพื้นที่ที่
พวกเขาได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ พวกเขาเป็นทรัพยากรที่มีประโยชน์อย่างมากต่อผู้บังคับบัญชาที่เข้า
ร่วมนั้น ๆ

ข. การฝึกอบรมทางด้านกฎหมาย สิ่งนี้จะทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการรับทราบเรื่องต่าง ๆ ทางกฎหมายที่ส่งผลให้ปฏิบัติการร่วมกันได้ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายจะทำการกำหนดคดีข้อตกลง และบันทึกความเข้าใจที่ สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในของแต่ละชาติ การฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายจะทำให้พวกเขาสามารถจะคาดการณ์และแก้ไขความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ และส่งผลให้มีการตีความหมายของข้อตกลงระหว่างประเทศที่แตกต่างกันไป รวมทั้งส่งผลให้มีทัศนคติที่แตกต่างกันเกี่ยวกับกฎหมายทะเลโดยทั่วไปและการปฏิบัติการทางเรือ

ฅ. การฝึกอบรมทางด้านภาษา ชาติต่าง ๆ ควรกำหนดว่าภาษาใดจะเป็นประโยชน์ที่สุดต่อการทำงานร่วมกัน การนำผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามารวมกันจะทำให้เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์มากขึ้นอย่างหนึ่งที่ชาติหนึ่ง ๆ สามารถจัดให้มีการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ

ฉ. การช่วยเหลือทางด้านความมั่นคง การช่วยเหลือทางด้านความมั่นคงอาจมีหลายรูปแบบ เช่น ข้อตกลงความช่วยเหลือทางการทหาร ข้อตกลงความช่วยเหลือในการป้องกันซึ่งกันและกัน การฝึกทางทหาร (สำหรับการฝึกอบรมหรือสำหรับการกู้ภัยและเคลื่อนย้ายเรือที่อับปาง) การเปลี่ยนถ่ายเรือและอุปกรณ์ และการขายสินค้าทางการทหารจากต่างประเทศจากการที่ชาติหนึ่งได้ช่วยเหลืออีกชาติหนึ่ง ทำให้ทั้งสองชาติมีความคุ้นเคยกันมากขึ้น และทำการพัฒนาระเบียบปฏิบัติกับยุทธวิธีที่คล้ายคลึงกันและบางที่อาจใช้เครื่องมือที่คล้ายคลึงกัน

ค. โครงการปรับปรุงยุทธโธปกรณ์ให้ได้มาตรฐาน โครงการปรับปรุงมาตรฐานควรมุ่งที่จะจัดให้มีระบบที่สามารถปฏิบัติร่วมกัน เพื่อที่จะทำให้ระบบที่แตกต่างกันสองระบบสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและทำงาน ร่วมกันได้ นอกจากนี้ชาติต่าง ๆ ยังสามารถร่วมกันพัฒนายุทธโธปกรณ์ได้ด้วย เช่น เครื่องบิน เรือ และระบบการสู้รบภาคพื้นดิน ชาติต่าง ๆ ยังสามารถพัฒนายุทธโธปกรณ์ร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวกรองและข้อมูลข่าวสารด้านยุทธวิธี พร้อมกันนั้นชาติต่าง ๆ สามารถพัฒนายุทธโธปกรณ์ที่มีมาตรฐานซึ่งใช้ส่วนผสมของเชื้อเพลิงและระบบการขนส่งเชื้อเพลิงที่คล้ายคลึงกันหรือร่วมกัน ชาติต่าง ๆ สามารถพัฒนาระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมกับอื่น ๆ ได้ด้วย โครงการปรับปรุงให้ได้มาตรฐานตามรูปแบบสามารถดำเนินการได้ ๔ ขั้นตอน คือ

(๑) การเข้ากันได้ การเข้ากันได้จะแสดงให้เห็นถึงระบบที่จะไม่ไปรบกวนระบบอื่น ๆ

(๒) การสามารถทำงานร่วมกันได้ การสามารถทำงานร่วมกันได้จะแสดงให้เห็นถึงระบบที่สามารถทำงานร่วมกับระบบอื่น ๆ ได้

(๓) การสับเปลี่ยนซึ่งกันและกันได้ การสับเปลี่ยนซึ่งกันและกันได้จะแสดงให้เห็นถึงระบบที่คล้ายคลึงกันมากพอที่กองกำลังร่วมนานาชาติจะรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างกัน

(๔) ความเหมือนกัน ความเหมือนกันจะแสดงให้เห็นถึงระบบที่ถูกกำหนดให้มีรายละเอียดเหมือนกันตามลำดับในการปฏิบัติการ โครงการปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสามารถที่จะกำหนดระดับต่าง ๆ ของการปรับปรุงได้รวมทั้งในเรื่องความเหมือนกันในช่วงระหว่างการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลัง

นานาชาติ ควรจะใช้กองกำลังที่อย่างน้อยมีระบบที่สามารถทำงานร่วมกันได้^๓ ในหลายพื้นที่ของโลก ข้อตกลงแบบพหุภาคีเกี่ยวกับการปรับปรุงให้ได้มาตรฐานระหว่างสมาชิกที่เป็นภาคีอาจมีความสำคัญกว่า รูปแบบของการเข้าร่วมกัน อย่างไรก็ตามในการเข้าร่วมกันส่วนใหญ่แล้วผู้เข้าร่วมบางส่วนจะรู้สึกคุ้นเคยต่อ ข้อตกลงดังกล่าวในทันที ผู้บังคับบัญชาของกองกำลังทางเรือนานาชาติต้องยึดมั่นต่อระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ แน่ชัด และคำสั่งที่ไม่สลับซับซ้อนซึ่งเขียนไว้ชัดเจน

ฎ. การวิจัยและพัฒนาาร่วมนานาชาติ สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับชาติสองชาติหรือมากกว่าขึ้นไปทำงานร่วมกัน เกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา การดำเนินการเหล่านี้ ได้แก่ ระบบการพัฒนาาร่วมกันและการก่อประโยชน์ในการสู้รบร่วมกัน การวิจัยด้านสมุทรศาสตร์ ข้อตกลงเกี่ยวกับแผนที่ และการแลกเปลี่ยนนักวิทยาศาสตร์

จ. เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการเงินของชาติ มีความจำเป็นที่จะกำจัดความแตกต่างเกี่ยวกับกฎหมายภายใน เพื่อให้แน่ใจว่าทรัพยากรต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อทุกชาติที่เข้าร่วม

๑๐๘. **หลักการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ** จากที่หลาย ๆ ชาติได้กลิ่นกรองประสบการณ์ของตนเพื่อกำหนดเป็นหลักการขึ้น โดยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและปฏิบัติการทางทหารซึ่งเป็นที่รับรู้กันเช่น "หลักการสงคราม" ขณะที่ถ้อยคำเฉพาะของหลักการเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปจากชาติหนึ่งสู่ชาติหนึ่ง แนวความคิดที่ก่อให้เกิดหลักการขึ้นได้แสดงให้เห็นถึงความคงทนถาวร มันเป็นแนวทางที่สำคัญต่อผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติตามแบบและการเลือกวิธีในการปฏิบัติ หลักสำคัญสองประการสำหรับการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ ได้แก่

ก. **การกำหนดและการคงไว้ซึ่งวัตถุประสงค์** การปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติจำเป็นต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับร่วมกันซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทันที ที่วัตถุประสงค์ได้ถูกกำหนดขึ้น การดำเนินการทั้งปวงก็ต้องเป็นไปตามแนวทางนั้นเพื่อให้บรรลุผล จะต้องพิจารณาใหม่ เป็นระยะ ๆ จนกระทั่งสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจำเป็นต้องมีการประมาณการณ์ใหม่ รวมทั้งวัตถุประสงค์ใหม่ หากเป็นไปได้จะต้องมีการพิจารณาคำถามสำคัญสี่ประการก่อนที่การปฏิบัติการจะเริ่มขึ้นเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ คือ

- (๑) ภารกิจคืออะไร
- (๒) เกณฑ์ในการบรรลุภารกิจคืออะไร
- (๓) เกณฑ์ในการนำกำลังออกไปคืออะไร
- (๔) ใครจะเป็นผู้ประกาศความสำเร็จหรือชัยชนะ และสั่งให้ถอนกำลัง

ข. **เอกภาพในการปฏิบัติ** เอกภาพในการปฏิบัติซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเอกภาพในการบังคับบัญชาอาจจะไม่สามารถมีขึ้นได้ในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์ผู้บังคับบัญชาทุกชาติที่เข้าร่วมต้องยอมตกลงในส่วนที่

---

^๓ ตัวอย่างของโครงการที่ได้มาตรฐานที่มีความสำคัญก่อนการปฏิบัติการ ได้แก่ Western Pacific Naval Symposium Interoperability Compendium และ Military Agency for Standardization ของ NATO

สำคัญของแผนปฏิบัติการเพื่อให้สามารถทำได้สำเร็จ และรับประกันว่า การปฏิบัติของแต่ละชาติจะสนับสนุนต่อแผนปฏิบัติการนั้นเอกภาพในการปฏิบัติส่วนใหญ่แล้วจะขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้บังคับบัญชาระดับอาวุโส

๑๑๐. หลักการอื่น ที่ควรรับทราบได้แก่

ก. ความร่วมมือ หลักการนี้เป็นสิ่งสำคัญของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติ และต้องการการประสานกันของการปฏิบัติทั้งปวงเพื่อให้บรรลุผลในการปฏิบัติผสมอย่างมากที่สุด ความร่วมมือภายในและระหว่างผู้เข้าร่วมเป็นสิ่งจำเป็นในทุกระดับของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติทางทะเล สิ่งสำคัญของความร่วมมือ ได้แก่ไม่ตรีจิต เป้าหมายร่วม การแบ่งมอบความรับผิดชอบที่ชัดเจน รวมทั้งความเข้าใจเกี่ยวกับขีดความสามารถและข้อจำกัดของชาติอื่น ๆ

ข. การบริหารงาน การวางแผนการบริหารงานต้องอยู่ในส่วนของกระบวนการวางแผนการปฏิบัติการ นับตั้งแต่แรก ซึ่งจะต้องประกอบด้วยเตรียมการด้านการบริหารทั้งปวงที่จำเป็นต่อการดำเนินการที่ประสบความสำเร็จตามยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติการ การส่งกำลังบำรุงสนับสนุนเจ้าหน้าที่ของกองกำลังหนึ่ง ๆ แม้ว่าการบริหารงานจะเป็นการบริการต่อการปฏิบัติการก็ตาม แต่ก็ยังเป็นปัจจัยหนึ่งในการตัดสินใจต่อความเป็นไปได้ของการปฏิบัติการหรือการปฏิบัติได้จริงของแผน องค์การบริหารงานที่ไม่สลบซับซ้อนและมีความอ่อนตัวจะทำให้ผู้บังคับบัญชามีอิสระในการปฏิบัติงานมากที่สุด เพื่อให้บรรลุตามแผนของพวกเขา

ค. การรวมกำลัง เพื่อให้บรรลุผลตามที่ต้องการในการปฏิบัติการใด ๆ จะต้องจัดให้มีกองกำลังที่เพียงพอในเวลาและสถานที่ที่กำหนดไว้ สิ่งนี้ไม่เพียงเป็นเรื่องของจำนวนและอำนาจการยิงที่เหนือกว่าเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเรื่องทักษะในการปฏิบัติการที่เหนือกว่า การทันต่อเวลาและการใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้กองกำลังที่มีกำลังน้อยกว่า ซึ่งจะต้องอ่อนแอกว่าฝ่ายตรงข้ามอาจจะประสบความสำเร็จในการเผชิญหน้ากับกองกำลังที่เหนือกว่าได้ ไม่ว่าจะในการสู้รบหรือในการปฏิบัติการยามสงบที่มีความละเอียดอ่อนและสลบซับซ้อน

ง. การปฏิบัติอย่างประหยัด หลักการนี้ต้องการใช้กองกำลังอย่างมีประสิทธิภาพและเสียค่าใช้จ่ายต่อทรัพยากรที่เหมาะสม โดยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ หากความเข้มแข็งที่กำหนดไว้ คือการรวมกำลังในเวลาและสถานที่ที่สำคัญการปฏิบัติก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายในที่ซึ่งจะได้รับผลที่สำคัญ

จ. ความอ่อนตัว แผนการปฏิบัติการต้องมีความอ่อนตัวเพียงพอที่จะรับต่อสิ่งที่ไม่คาดคิดและผู้บังคับบัญชาจะรับผิดชอบต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ในทุกระดับ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการ รวมทั้งกองกำลังภายใต้การบังคับบัญชา ต้องสามารถที่จะมีปฏิริยาตอบโต้อย่างรวดเร็วต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติได้อย่างราบรื่น สิ่งนี้ต้องการความอ่อนตัวในเรื่องความรู้สึกนึกคิดและการตัดสินใจที่รวดเร็วและเชื่อมั่นในองค์การ การติดต่อสื่อสาร การจัดการทรัพยากรและการฝึกอบรมที่ดี การเคลื่อนกำลัง เป็นสิ่งที่เป็นธรรมชาติต่อความอ่อนตัว ซึ่งจะทำให้กองกำลังสามารถรวมกำลังกันได้อย่างรวดเร็วและประหยัดในเวลาและสถานที่ที่กำหนดไว้

จ. การริเริ่ม การริเริ่มจะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาได้ประโยชน์ทางด้านจิตวิทยาและมีอิสระในการปฏิบัติ ซึ่งผู้บังคับบัญชาระดับสูงเปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชาระดับรองมีอิทธิพลต่อผลของการปฏิบัติ

ข. การบำรุงขวัญ ขวัญของทหารที่ดี ซึ่งจะก่อให้เกิดความกล้าหาญ พลัง ความเข้าใจและจิตใจที่สามารถจะกระทำในสิ่งที่กล้าหาญ จะสนับสนุนต่อความสำเร็จของการปฏิบัติการ พื้นฐานของขวัญทหารประกอบด้วย การฝึกอบรมที่ดี วินัย รวมทั้งความเข้าใจและความเชื่อถือในวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน นอกจากนี้ขึ้นอยู่กับการบริหารงานที่มั่นคงและการสนับสนุนจากสาธารณชน ด้วยเหตุที่ความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิผลจะสนับสนุนต่อขวัญที่ดี เมื่อปัจจัยอื่น ๆ อยู่ตรงกันข้าม ความเชื่อมั่นในตัวผู้บังคับบัญชาในทุกระดับจึงมีความสำคัญ

ค. การระวังป้องกัน หลักการนี้จะนำมาซึ่งการป้องกันกองกำลังที่ได้รับมอบหน้าที่ จุดที่กำหนดไว้และผลประโยชน์อื่นที่สำคัญต่อกองกำลังร่วมนานาชาติ ในการปฏิบัติการทางทหารทั้งปวง ไม่ว่าในยามสงบหรือกรณีที่มีความขัดแย้ง ต้องมีระดับของการระวังป้องกันโดยการป้องกันกองกำลัง การควบคุมและป้องกันข้อมูลข่าวสารที่ได้จำแนกชั้นความลับไว้แล้ว รวมทั้งการจัดตั้งและควบคุมกองกำลังสำรองได้ตลอดเวลา การระวังป้องกันจะสนับสนุนขีดความสามารถของกองกำลังที่เป็นมิตรที่จะปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพวกเขา แม้ว่าจะมีการแทรกแซงจากฝ่ายตรงข้าม

ง. การจู่โจม ในกรณีความขัดแย้ง เมื่อปัจจัยอื่น ๆ มีความเท่าเทียมกันหรือไม่เอื้ออำนวยแล้วความสำเร็จอาจจะขึ้นอยู่กับส่วนของการจู่โจม ความหลากหลายของปัจจัยสามารถส่งผลให้เกิดการจู่โจมที่ประสบผลสำเร็จได้ในระดับต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ประกอบด้วย ข่วกรอง ความลับ การปกปิด การลวง ความง่าย ความกล้าหาญ การประมาณเวลา ความรวดเร็วของการปฏิบัติการและเทคโนโลยี การจู่โจมสามารถจะก่อให้เกิดผลที่ไม่ได้สัดส่วนต่อความพยายามที่ใช้ไป อย่างไรก็ตามยังมีสถานการณ์ที่ไม่ควรนำการจู่โจมมาใช้ เช่น การรักษาสันติภาพ

จ. การจำกัด ควรใช้ขีดความสามารถทางทหารที่เหมาะสมอย่างรอบคอบ การใช้กองกำลังที่มากเกินไปอาจเป็นอันตรายกับส่วนอื่น ๆ การจำกัดต้องการความสมดุลอย่างลงตัวของความปลอดภัย การดำเนินการในการปฏิบัติการและวัตถุประสงค์

ฉ. ความอดสาหะ การปฏิบัติการบางอย่างอาจจะต้องใช้เวลาหลายปี จึงจะบรรลุผลตามที่ต้องการ จึงควรมีการเตรียมกองกำลังไว้ให้มีขีดความสามารถในการสนับสนุนเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ได้ตามกำหนดเวลาที่ยึดถือ การปฏิบัติการทางทหารต้องถูกเสริมด้วยมาตรการทางการเมือง การทูต เศรษฐกิจและข้อมูลข่าวสาร สาเหตุสำคัญของวิกฤติการณ์หนึ่ง ๆ อาจจะเป็นเรื่องยากต่อการอธิบาย ซึ่งทำให้ยุ่งยากต่อการปฏิบัติให้บรรลุผลตามมติที่กำหนดไว้

ช. ความถูกต้องตามกฎหมาย กองกำลังที่ใช้ต้องมีความถูกต้องตามกฎหมายในการปฏิบัติการ และจาก รัฐบาลเจ้าของประเทศในเรื่องของวิธีการปฏิบัติการ ความชอบธรรมเป็นเงื่อนไขที่ตั้งอยู่บนความเข้าใจของผู้รับฟังเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับกฎหมาย จริยธรรม และความชอบธรรมในการปฏิบัติการต่าง ๆ

ผู้รับฟังนี้อาจจะเป็นสาธารณชนของแต่ละชาติ ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบหรือกองกำลังที่เข้าร่วม หากการปฏิบัติการเป็นที่รับทราบกันว่าถูกต้องตามกฎหมายก็จะมีแรงกระตุ้นที่เข้มแข็งต่อการสนับสนุนการปฏิบัติการ ความถูกต้องตามกฎหมายอาจจะตั้งอยู่บนการยึดมั่นต่อวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นการรับประกันว่าการปฏิบัติการมีความเหมาะสมกับสถานการณ์และยุทธธรรมในการปฏิบัติต่อสิ่งที่มีความหลากหลายอีกรูปแบบหนึ่งของความถูกต้องตามกฎหมายคือการเพิ่มความเข้าใจว่ารัฐบาลมีอำนาจอย่างแท้จริงในการปกครองอาณาประชาราษฎร์

จ. ความง่าย ผู้บังคับบัญชาทหารควรจะหลีกเลี่ยงความยุ่งยากที่ไม่จำเป็นในการเตรียมการ การวางแผน และการปฏิบัติการทางทหาร แผนที่ง่ายและคำสั่งที่ชัดเจนจะลดความเข้าใจผิดและความสับสนให้เหลือน้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผู้นำและเจ้าหน้าที่รู้สึกเหนื่อย ปักจัญอื่น ๆ ที่มีอยู่เท่าเทียมกัน แผนที่ง่ายที่สุดเป็นสิ่งที่ดีกว่า

ข่าวกรองเป็นปัจจัยที่มีอำนาจมากที่สุดสำหรับหลักการเหล่านี้หลายอย่าง ข่าวกรองที่ดีเกี่ยวกับข้าศึก และพื้นที่ปฏิบัติการจะทำให้มีความเป็นไปได้ในการใช้หลักการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหากไม่มีสิ่งนี้ การปฏิบัติการต่าง ๆ ก็จะตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะประสบความสำเร็จ

๑๑๑. สิ่งจำเป็นในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ พล.อ.Dwight Eisenhower ซึ่งเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของกองกำลังพันธมิตรในการปฏิบัติการยุโรปได้กล่าวว่า "ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน" เป็น "พื้นฐานอย่างหนึ่งที่จะก่อให้เกิดงานบังคับบัญชาพันธมิตร" ความไว้วางใจซึ่งกันและกันเกิดขึ้นจากสิ่งที่เป็นนามธรรมหลายประการ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการของผู้เข้าร่วมทุกฝ่าย ตั้งแต่นายพลเรือจนถึงกะลาสีธรรมดาที่ได้เข้าร่วมในกองกำลังร่วมนานาชาติทางเรือ ขณะที่การยึดมั่นต่อสิ่งที่จะขาดเสียมิได้ที่จะได้อธิบายต่อไปจะไม่รับประกันต่อความสำเร็จ ซึ่งการละเลยต่อสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ความล้มเหลวได้

ก. ความสามัคคี เจ้าหน้าที่ระดับอาวุโสสูงสุด (และเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน) ควรจะพยายามที่จะก่อให้เกิดความสามัคคีเห็นพ้องกันกับบุคคลอื่น ในเรื่องส่วนตัวซึ่งเป็นความสัมพันธ์โดยตรงในหมู่ผู้นำจะมีอิทธิพลในทุกเรื่องต่อการทำงานร่วมกันของฝ่ายเสนาธิการและผู้บังคับบัญชาระดับรองลงไป

ข. การเคารพ ผู้เข้าร่วมทุกฝ่ายจำเป็นต้องได้รับความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพในการสนับสนุนของตนต่อภารกิจร่วมกัน ความเข้าใจและข้อพิจารณาเกี่ยวกับแนวความคิดของผู้เข้าร่วมแต่ละคนจะนำไปสู่การรวมกันเป็นเอกฉันท์ของการเข้าร่วมกัน ข้อพิจารณาต่าง ๆ ได้แก่ เรื่องวัฒนธรรม ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประวัติศาสตร์และค่านิยมของผู้ที่เข้าร่วมแต่ละฝ่าย^๔ บ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่ที่มีอาวุโสน้อยใน

---

^๔ ยกตัวอย่างเช่น ศาสนาที่ต่างกันจะประกอบพิธีในวันธรรมสวนะที่แตกต่างกัน สิ่งนี้ยังหมายความถึง สิ่งที่แตกต่างกันต่อชาติที่ต่างกันในเรื่องของกิจกรรมที่ต้องทำหรือกิจกรรมต้องห้าม - การกำหนดให้ปฏิบัติเพิ่มเติมในช่วงระหว่างการสวดมนต์ตอนเช้าหรือช่วงเวลาเร่งด่วนอาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดการขัดขวางและเกิดความตึงเครียดขึ้นได้

กรณีเล็ก ๆ จะเป็นตัวแทนที่มีอาวุโสสูงของรัฐบาลของตนในกองกำลังร่วมนานาชาติ พวกเขาจะติดต่อกันตามระเบียบ บ่อยครั้งกับเจ้าหน้าที่ในบังคับบัญชาของชาติตนและสมควรได้รับการพิจารณานอกจากจะได้รับการประกันโดยชั้นยศของพวกเขา

ก. ความรู้ของผู้เข้าร่วม ในเรื่องทางการทหารนั้น จะมีการใช้เวลาและความพยายามอย่างมากในการเรียนรู้เกี่ยวกับข้าศึกมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ มันเป็นสิ่งสำคัญเท่าเทียมกันที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับกองกำลังที่เป็นมิตร จะมีการแบ่งปันเวลาในระหว่างการปฏิบัติการเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักนิยม ซีดความสามารถและเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ของผู้เข้าร่วมต่าง ๆ

ง. ความอดทน การเข้าร่วมอย่างมีประสิทธิภาพต้องใช้เวลาและความตั้งใจในการทำให้เกิดประโยชน์ การดำเนินการอย่างแข็งขันเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจกันและได้ประโยชน์ระหว่างผู้เข้าร่วมนานาชาติจำเป็นต้องมีความอดทนต่อกันอย่างไม่ท้อถอย

๑๑๒. กฎหมายระหว่างประเทศ การปฏิบัติการทางเรือควรจะดำเนินการอย่างสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ (ได้แก่ กฎหมายทะเล กฎหมายการขัดแย้งด้วยอาวุธ ฯลฯ) อย่างไรก็ตามชาติต่าง ๆ อาจจะมีตีความกฎหมายระหว่างประเทศแตกต่างกันไปจากผู้เข้าร่วมอื่น ๆ Multinational Maritime Force Commander (MMFC) ต้องรับรู้ถึงความแตกต่างในการตีความนี้ และเข้าใจถึงผลที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติการ National Maritime Component Commanders (NMCC) มีความรับผิดชอบเฉพาะที่จะประเมิน MMFC ในการตีความของแต่ละชาติที่อาจจะตรงกับประเด็นการสนับสนุนทางด้านกฎหมายเป็นสิ่งสำคัญต่อการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของชาติเจ้าของประเทศที่จะได้รับผลกระทบต่อทะเลอาณาเขตและห้วงอากาศของตน

๑๑๓ ข้อมูลสาธารณะ การปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติถูกมองว่าเป็นเรื่องระดับสูงทางด้านสื่อทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ข่าวทางด้านนี้จะเป็นข้อมูลที่ประชาชนต้องการจะรับทราบเป็นอันดับแรก และสามารถก่อให้เกิดการสนับสนุนจากภายในประเทศต่อการตัดสินใจของชาติที่จะเข้าร่วมในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติโดยทางอ้อม ข่าวทางสื่อยังสามารถส่งผลกระทบต่อขวัญของกองกำลังของชาติหนึ่ง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการ โดยเสนอข่าวสารข้อมูลต่อสมาชิกของครอบครัวทหาร ดังนั้นผู้เข้าร่วมทั้งหมดจะใจจดใจจ่อต่อการรับประกันว่าพวกเขาจะได้รับการเอาใจใส่ตามสมควรอย่างระมัดระวังและน่าพึงพอใจจากสื่อ สิ่งนี้ต้องการถึงแผนของสื่ออย่างเดียวกัน รวมทั้งโครงการเยี่ยมชมเรือในทะเล กองกำลังบนฝั่งและบินไปกับเครื่องบินในทะเล เพื่อที่การเข้าถึงข่าวสารของสื่อจะเป็นไปอย่างยุติธรรมและตรงกับภารกิจของกองกำลัง ความต้องการในการติดต่อสื่อสารเป็นกรณีพิเศษ โดยสื่ออาจจะเป็นข้อพิจารณาประการหนึ่งในการวางแผนติดต่อสื่อสาร ขณะที่การเยี่ยมชมและการบินมักจะกระทำได้ลำบาก แต่ก็มีความสำคัญที่จะช่วยรับประกันว่าสาธารณชนจะมีความเข้าใจและให้การสนับสนุนต่อการปฏิบัติการทั้งปวง จะต้องมีกำหนดกฎระเบียบที่แน่ชัดขึ้น ซึ่งจะต้องเป็นที่ชัดเจนและรักษาความปลอดภัยในการ

ปฏิบัติการได้อย่างเหมาะสม ความเรียบง่ายและความซื่อสัตย์ควรจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นในการ
วางแผนสำหรับการสนับสนุนต่อสื่อมวลชน

บทที่ ๒

ขอบเขตและคุณลักษณะเฉพาะของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน

(THE SCOPE AND CHARACTERISTICS OF MMOs)

“เราตระหนักดีว่ามีปัญหาการเมืองมากมายและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในการปฏิบัติการร่วมกันของฝ่ายเรา แต่มันก็เป็นสิ่งที่เข้าใจกันดีว่าผลประโยชน์ของสังคมโลก ซึ่งเราสนับสนุนอยู่ถูกส่งเสริมโดยการนำมุมมองที่เหมือนกันมาแก้ปัญหาที่เหมือนกัน ซึ่งสามารถปฏิบัติได้มากมาย โดยกองทัพเรือ”

Admiral Richard G Colbert, United States Navy, การประชุมพลังอำนาจทางทะเลครั้งที่ ๑ 1969

๒๐๐ การปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน (Multinational Maritime Operations : MMOPs)

จะครอบคลุมถึงการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธินในยามสงบหรือในยามสงคราม การฝึกการควบคุมในทะเลหรือการปฏิบัติการผู้ส่ง กองกำลังทางเรือก็คือ กองทัพเรือเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตามกองกำลังนี้อาจรวมทั้งกองกำลังทางอากาศจากกองทัพอากาศ กองกำลังยกพลขึ้นบกหรือหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาล ผู้ซึ่งดูแลธิปไตยความปลอดภัยหรือตรวจตราความสงบเรียบร้อยในทะเล เมื่อสถานการณ์ต้องการ กองกำลังทางเรือ หรือ กำลังทางบกและกำลังทางอากาศปฏิบัติการร่วมกัน กองกำลังต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะต้องมาปฏิบัติการร่วมกัน

๒๐๑ คุณลักษณะของกองกำลังทางเรือ (Characteristic of Maritime Forces) คุณค่าของกองกำลังทางเรือก็คือ

เป็นเครื่องมือทางการเมืองและการทหารในการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากมีความพร้อม ความอ่อนตัว มีความคงทนในตัวเองและมีขีดความสามารถในการเคลื่อนที่สูง กองกำลังทางเรืออาจจะใช้ในการสร้างความมั่นใจหรือให้การช่วยเหลือพันธมิตรและฝ่ายเดียวกัน ป้องปรามผู้รุกราน มีอิทธิพลต่อสถานะที่ไม่มั่นคงหรือตอบโต้ผู้รุกราน

ก. ความพร้อมรบ (Readiness) หนึ่งในจุดแข็งของกองกำลังทางเรือ ก็คือ ใช้งานกำลังสนองตอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ในทันทีทันใด โดยการดำรงไว้ซึ่งความเชี่ยวชาญในขีดความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งที่ รุนแรง กองกำลังทางเรือสามารถให้การสนับสนุนหน่วยต่าง ๆ ได้มากมายในการปฏิบัติการเพื่อรักษาสันติภาพ

ข. ความอ่อนตัว (Flexibility) กองกำลังทางเรือถูกนำไปใช้ในการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างประเทศ ตั้งแต่ การสิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่ ๒ จริง ๆ แล้วความอ่อนตัวของกองกำลังทางเรื่อนั้นขึ้นอยู่กับผู้นำทาง การเมือง และผู้บังคับบัญชาในการเปลี่ยนเป้าหมายการปรับเปลี่ยน โครงสร้าง และกำลัง พันธมิตรอย่างรวดเร็วตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กองกำลังทางเรือได้มีการจัดหาระบบอาวุธนาวิกโยธิน ปฏิบัติทางทหารต่าง ๆ และทักษะในการส่งกำลังบำรุงหรืองานธุรการ กองกำลังทางเรือสามารถควบคุมทะเลและสร้างความได้เปรียบทางการทูตในยามสงบหรือในเวลาที่มีการขัดแย้ง ซึ่งจำเป็นต้องใช้กำลัง และการปฏิบัติการต่อการขนย้ายประชาชน การช่วยเหลือผู้ประสบภัย และการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ธรรม

ความเป็นเลิศของขีดความสามารถในการควบคุม บังคับบัญชาและการติดต่อสื่อสารทั้งทางยุทธศาสตร์และยุทธวิธีของกองกำลังทางเรือจะสร้างความสามารถในการควบคุมบังคับบัญชาอย่างเป็นเอกภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญทางการทูตที่ต้องการ กองกำลังทางเรือสามารถแสดงกำลังของตัวเองโดยปราศจากการเข้ายึดครอง และการป้องปรามโดยไม่มีข้อผูกมัด นอกจากนี้ กองกำลังทางเรือยังมีขีดความสามารถในการแทรกแซงทางการเมืองด้วยตัวเอง โดยการวางกำลังของชาติเดียวหรือหลายชาติก็ได้

ก. การดำรงชีพด้วยตัวเอง (Self – Sustainment) แม้ว่าระดับของการดำรงชีพในทะเลด้วยตัวเองจะสามารถประสบความสำเร็จได้โดยกำลังพันมิตร ซึ่งเป็นธรรมชาติของการปฏิบัติการอยู่แล้ว แต่หน่วยเรือก็จะมีข้อตกลงที่จะสนับสนุนซึ่งกันและกัน กองกำลังทางเรือสามารถปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหน้าได้ด้วยตัวเอง โดยใช้การส่งกำลังบำรุงในทะเล สถานีของการขนถ่ายกำลังพลและลูกเรือและความคงทนของเรือ the resilience of ships (ขีดความสามารถที่จะดำรงภารกิจให้สำเร็จแม้ว่าเรือจะประสบกับความเสียหาย) ทำให้การปฏิบัติการในทะเลสามารถทำได้ต่อเนื่อง

ง.. ความคล่องตัว (Mobility) กองกำลังทางเรือมีข้อจำกัดทางการเมืองน้อยกว่ากำลังทางอากาศและทางบก กำลังทางทะเลสามารถวางกำลังได้ในทุก ๆ พื้นที่ในโลกและสามารถผ่านไปมาในทะเลต่าง ๆ ได้ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ด้วยความคล่องตัวทางยุทธศาสตร์ ทางปฏิบัติการ และยุทธวิธีกำลังทางทะเลมีขีดความสามารถที่จะเตรียมรับสถานการณ์ และดำรงไว้ช่วงเวลาหนึ่ง ได้ตอบสนองการณ์อย่างรวดเร็ว และวางกำลังรบในอำนาจที่มีอยู่ได้ ความคล่องแคล่วของกำลังทางเรือสามารถตอบโต้จากระยะพื้นขอบฟ้า เลือกเป้า และเข้าต่อตีฝ่ายศัตรูตามที่ต้องการได้ ถ้ามาตรการทางการทูต การเมืองหรือทางเศรษฐกิจประสบผลสำเร็จ กำลังทางทะเลก็สามารถถอนกำลังโดยรวดเร็ว โดยปราศจากการปฏิบัติการบนฝั่ง กำลังทางเรือสามารถเข้าตอบโต้ต่อสถานการณ์วิกฤติที่กำลังจะเกิดขึ้น โดยการโยกย้ายกำลังอย่างรวดเร็วจากสมรภูมิที่ไกลมากไปยังสมรภูมิ อื่นได้ โดยไม่ต้องพึ่งการส่งกำลังบำรุงในการรบ ขีดความสามารถในการเข้าประจำที่ของกำลังทางเรือทำให้ ผู้บังคับบัญชามีความได้เปรียบอย่างยิ่งในการปฏิบัติการระดับยุทธวิธี และยุทธการ

๒๐๑๒ การใช้กำลังทางทะเล (Employment of Maritime Force) กำลังทางทะเลจะต้องแน่ใจว่าสามารถใช้ทะเลได้อย่างต่อเนื่อง ไม่มีอุปสรรคและข้อห้ามใดๆ เพื่อสนับสนุนชาติหรือผลประโยชน์และเป้าประสงค์ต่าง ๆ ต่อไปจะกล่าวถึง ธรรมชาติของการใช้กำลังทางทะเลในยามสงบและยามสงคราม แต่อย่างไรก็ตาม เส้นแบ่งความแตกต่างระหว่างยามสงบและยามสงคราม ยังไม่เด่นชัดในหลายกรณี

๒๐๑๓ การปฏิบัติในยามสงบ (Operations in Peacetime) กองกำลังทางเรือช่วยเหลือตัวเองได้ดีในการปฏิบัติการในยามสงบ ซึ่งแตกต่างจากยามสงครามในบางแง่มุม แม้ว่าในบางสถานการณ์ การปฏิบัติการยามสงบจะถูกใช้ในทางการเมืองและการทหาร (การแสดงกำลังและการป้องปราม) แต่ส่วนใหญ่แล้วจะถูกใช้ในลักษณะของงานที่ไม่เป็นระหว่างรัฐต่อรัฐ เช่นต่อองค์กรผู้ประพฤติดกกฎหมาย และองค์การข้ามชาติต่าง ๆ องค์กรที่ไม่ใช่เป็นของรัฐบาล และองค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานทหารมักมีผู้เชี่ยวชาญ และการเงินในการ

ปฏิบัติการและจะมีส่วนเกี่ยวข้องของการปฏิบัติการในยามสงบอยู่ด้วยกันหลายระดับกำลังทางทะเลจะต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอว่าจะต้องทำงานร่วมกันองค์การต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วและ ต้องมีส่วนช่วยในการปฏิบัติการด้วย ในบางภาวะฉุกเฉินกองกำลังทางเรืออาจจะต้องมีบทบาทเพิ่มขึ้น ในการสนับสนุนการปฏิบัติการของหน่วยงานข้างต้น การมีส่วนร่วมในการฝึกที่ดีและให้การสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องมือและกำลังพลที่มีอยู่ การปฏิบัติการในยามสงบจะมีการปฏิบัติหลายอย่างผสมผสานกันอยู่ เช่น การระวังป้องกัน การปฏิบัติการเพื่อมนุษยธรรมและการรักษาภาวะแวดล้อม ซึ่งสามารถจำแนกเป็นกลุ่มของการปฏิบัติได้ดังนี้

ก. การแสดงกำลังและการป้องปราม (Presence and Deterrence) การแสดงกำลังของกองกำลังทางเรือสามารถหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและให้การสนับสนุนเป้าหมายทางการเมืองได้โดยปราศจากการรุกรานอธิปไตยของชาติอื่นได้ กองกำลังทางเรืออาจใช้เป็นเครื่องมือในทางการทูตที่แข็งแกร่ง โดยการ “Showing the Flag” “อวดธง” หรือแสดงกำลัง) ในแบบของความนุ่มนวลในลักษณะของการเป็นเครื่องบ่งชี้ศักยภาพจิตความสามารถของฝ่ายเราเพื่อเป็นการช่วยเหลือ ในการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งได้ ในทางกลับกันกำลังทางเรือสามารถใช้ในการป้องปรามและต่อต้านการปฏิบัติเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งได้ของฝ่ายตรงข้ามได้ กองกำลังทางเรือสามารถใช้ในลักษณะเป็น “โล่” ป้องกัน โดยการวางกำลังในทะเล ในน่านน้ำอาณาเขต ดังนั้นจึงเป็นเสมือนระบบการป้องกันแบบ “ลวดสะอูด” ในพื้นที่ที่มีภัยคุกคาม การปฏิบัติการนี้จะเต็มไปด้วยอันตรายเพราะว่าบางครั้งกลุ่มต่าง ๆ ไม่สามารถที่จะประสานงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่สามารถทนต่อการช่วยต่าง ๆ ในพื้นที่การวางกำลังได้ อย่างไรก็ตามการใช้กำลังทางเรือจะมีความก้าวร้าวน้อยกว่าการใช้กำลังภาคพื้นดิน

ข. การปฏิบัติการรักษาสันติภาพ (Peace Operations) ในที่นี้จะใช้ในลักษณะภาพรวม ๆ ของการปฏิบัติทั้งหมด เช่น การป้องกันข้อขัดแย้ง (conflict prevention) การสร้างสันติภาพ (peace making) การรักษาสันติภาพ (Peace keeping) การใช้กำลังบังคับเพื่อให้เกิดสันติภาพ (Peace enforcement) การสะสมสร้างเสริมสันติภาพ (peace building) การใช้กำลังทางทะเลในการปฏิบัติการรักษาสันติภาพโดยปกติแล้วจะใช้เสริมให้กับการปฏิบัติการบนบก โดยมีภารกิจโดยรวมดังนี้ การติดตามและเฝ้าตรวจ การหยุดยั้ง เป็นตัวกลางระหว่างกองกำลังทางเรือของกลุ่มสงคราม (belligerents) และการจัดตั้งพื้นที่ปลอดการสู้รบ การให้ความเป็นกลางสำหรับการประชุมเพื่อถกแถลงและการป้องกันกำลังของกลุ่มสงครามละเมิดข้อตกลง เป็นต้น

ค. การปฏิบัติการเพื่อมนุษยธรรม (Humanitarian Operations) กองกำลังทางเรือมีความเหมาะสมในการสนับสนุนการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม โดยการพยายามที่จะบรรเทาหรือลดการทุกข์ทรมานจากสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ที่มีสาเหตุมาจากมนุษย์และธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองกำลังทางเรือมีประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้กับองค์กรอื่น ๆ ในการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม ให้ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานได้โดยต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย ความพร้อมในการปฏิบัติ การอ่อนตัวและความ คล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ของกองกำลังในทะเลเป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญในการปฏิบัติอย่างรวดเร็วต่อภัยอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะถ้ามีหน่วยปฏิบัติการบนบกเช่น นาวิกโยธิน เป็นต้น กอง

กำลังทางเรือสามารถเป็นเสมือนผู้ให้การสนับสนุนและผู้ปฏิบัติเสริมให้กับชาติที่เป็นเจ้าของประเทศ องค์การทางพลเรือนหรือองค์การที่ไม่ได้เป็นหน่วยงานของรัฐ กองกำลังทางเรือสามารถให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้คือ กำลังพล เครื่องมือ อุปกรณ์ที่จำเป็น การแพทย์และทันตกรรม การให้ความปลอดภัย การก่อสร้างและหน่วยช่างต่าง ๆ การสื่อสาร และการขนส่ง

ง. การป้องกันการขนส่งทางทะเลและเสรีภาพในการเดินเรือ (Protection of shipping and Freedom of Navigation) เมื่อชาติต่าง ๆ ได้อ้างสิทธิเหนือน่านน้ำ ซึ่งคิดว่าฝ่ายตนมีสิทธิเหนืออยู่จะทำให้เกิดการแบ่งปันสิทธิในน่านน้ำนั้น สิ่งที่ย้ายถ่ายต่อเสรีภาพในการเดินเรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ (International Law) นั้น กองกำลังทางเรือมีสิทธิเสรีภาพในการเดินเรือผ่านโดยสุจริตหรือมีปฏิบัติการฝึกทางเรือในน่านน้ำที่มีการต่อสู้แข่งขันกันอยู่ กองกำลังทางเรืออาจจะเข้าดำเนินการป้องกันเรือสินค้าภายใต้ธงเจ้าของรัฐ เมื่อมีการคุกคามจากผู้อื่น

จ. ภารกิจในการทำหน้าที่เป็นเสมือนเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทางทะเล (Maritime Constabulary Tasks) ใน ๓ ทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการพัฒนากฎหมายระหว่างประเทศขึ้นหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิของชาติที่มีชายฝั่งทะเลจะมีอำนาจนอกเหนือออกมาจากชายฝั่งมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหลาย ๆ ประการของการตรวจสอบทางทะเลเมื่อมีการขัดแย้งในระดับต่ำเกิดขึ้น หน้าที่เหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับกองกำลังทางเรือ และหน่วยยามฝั่ง (Coast Guards) หรือหน่วยงานพลเรือนอื่น ๆ ดังนี้

๑) การใช้กำลังในการควบคุม กฎระเบียบในการทำการประมง และการดูแลเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๒) ปฏิบัติการต่อต้านผู้กระทำความผิดในทะเล

๓) การต่อต้านการก่อการร้ายในทะเล

๔) การต่อต้านขบวนการค้ายาเสพติดและสินค้าหนีภาษี

๕) การต่อต้านการค้าทาสหรือการอพยพที่ผิดกฎหมาย

๖) การตรวจตรากฎระเบียบของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

๗) ควบคุมดูแลการจราจรทางทะเล

ฉ. การรักษาสภาพแวดล้อม (Environmental Operations) กองกำลังทางเรืออาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการต่อการรั่วไหลของน้ำมันในทะเลและความเสียหายของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในกรณีเหล่านี้กองกำลังทางเรือสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น บุคลากรที่ได้รับการฝึกและวินัยที่ตีรวมทั้งอุปกรณ์ที่มีอยู่ด้วยบ่อยครั้งที่การปฏิบัติการเหล่านี้มีการปฏิบัติร่วมกันหรือให้การสนับสนุนหน่วยงานของรัฐบาลอื่น ๆ นานาชาติ หรือหน่วยงานเฉพาะผู้ซึ่งมีภารกิจเฉพาะต่อการเสียหายของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

ช. การคว่ำบาตร/การตอบโต้ทางทะเล (Embargoes / Maritime Interdiction Operations: MIO) กองกำลังทางเรืออาจได้รับการกิจให้บีบบังคับชาติที่ถูกกีดกันทางการค้า (Sanctions) ซึ่งการบีบบังคับทางการค้าจะมีประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องมีการปฏิบัติการที่ประสานงานกันอย่างดีเยี่ยมระหว่างการปฏิบัติการในทะเลกับการปฏิบัติการทางอากาศ สิ่งนี้มีความสำคัญมากในพื้นที่ที่มีการขัดแย้งกันด้วยกำลังอาวุธหรือมีความตึง

เครียดสูง หากในพื้นที่นั้นขาดซึ่งความเข้าใจพื้นฐานร่วมกัน และไม่เข้าใจกฎของการปะทะที่ดีแล้ว อาจยังผลให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อหน่วยปฏิบัติได้ งานที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ การดำเนินการหยุดเข้าตรวจสอบ จับกุมและติดตามเรือและอากาศยานที่ต้องสงสัย ตลอดจนการจัดตั้งและเข้าปฏิบัติการในเขตจำกัดทางทะเล (Maritime exclusion zone) ต่อเรือหรืออากาศยานของผู้ยึดหรือกลุ่มใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การขัดแย้ง

ฉ) การปฏิบัติอพยพประชาชน (Noncombatant Evacuation Operations) การอพยพประชาชนคือการปฏิบัติการเคลื่อนย้ายประชาชนออกจากพื้นที่ที่ซึ่ง สถานการณ์ในการรักษาความปลอดภัยกำลังเลวลง เกิด ความเสี่ยงต่อชีวิตของประชาชน การปฏิบัติการณ์นี้ จะมีความคล้ายคลึงกับการปฏิบัติการจู่โจมสะเทินน้ำ สะเทินบก การโยกย้าย การจู่โจมแบบทันทีทันใด การยึดครองเป้าหมายชั่วคราว และถอนตัวอย่างรวดเร็ว หลังจากภารกิจสำเร็จ ในระหว่างการปฏิบัติการอพยพประชาชน กฎการปะทะ (Rules of engagement) ถูก นำมาใช้เพื่อจำกัดการใช้กำลังรบด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการป้องกันผู้อพยพและกำลังที่ใช้ในการอพยพ ประชาชน กองกำลังทางเรืออาจจะต้องรวมขีดความสามารถทั้งปวงที่มีอยู่เพื่อให้การอพยพ ประชาชน ประสบผลสำเร็จ หากไม่ได้รับการช่วยเหลือจากกองกำลังอื่น ๆ ในกรณีที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากกอง กำลังอื่น ๆ เรือของกำลังทางทะเลจะต้องให้ขีดความสามารถในการบรรทุกและการระวังป้องกันอย่าง ใกล้ชิดกับพื้นที่พักรอกับส่วนต่างๆ ด้วย การอพยพโดยตรงจากพื้นที่ระวังป้องกันไปยังเรือนอกเขตน่านน้ำ ภายในจะต้องมีการดำเนินการทางการเมืองควบคู่ไปด้วย ผบ.กองกำลังที่ทำการอพยพประชาชน ต้อง เตรียมการและติดตามในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองในกรณีที่ไม่ได้มีการ ควบคุมมา จากระดับสูง

๒๐๔ การปฏิบัติในยามสงคราม (Operations in Wartime) ในการปฏิบัติการกิจในยามสงครามของกำลัง ทางเรือ จะมุ่งให้ประสบความสำเร็จในการควบคุมทะเล (Sea Control) และการปฏิบัติการสู่ฝั่ง (Projecting Power Ashore)

ก) การควบคุมทะเล (Sea Control) การควบคุมทะเลนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายระดับ การควบคุมทะเลแบบ สมบูรณ์นั้นยากที่จะเป็นไปได้ ซึ่งจะต้องเป็นไปในลักษณะที่กำลังทางเรือของฝ่ายเราสามารถใช่ทะเลได้โดย ไม่มี การ ขัดขวางจากข้าศึก ในขณะที่ฝ่ายข้าศึกเองก็ไม่สามารถปฏิบัติการทางเรือใด ๆ ได้เลย การได้มาซึ่ง การครองทะเลอย่างสมบูรณ์นั้น สามารถกระทำได้โดยการทำลาย กำลังทางเรือของฝ่ายข้าศึกหรือการจำกัด ให้หมดสิ้น ไปด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น การปิดอ่าว เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมีความสิ้นเปลืองสูงมาก หาก ฝ่ายข้าศึกมีกำลังมากและมีอาวุธยุทธโศปกรณ์ที่ดี ดังนั้นระดับของการควบคุมทะเลโดยปกติจะทำเฉพาะพื้นที่ ที่กำหนดและเฉพาะช่วงเวลาเท่านั้น การควบคุมทะเลต้องให้การระวังป้องกันกับกำลังรบ สิ่งอำนวยความสะดวก และเส้นทางเดินเรือ การใช้กำลังทางเรือขนาดใหญ่ในพื้นที่หนึ่งสามารถดำรงและประสบผลสำเร็จ อย่างเพียงพอในการ ควบคุมทะเลได้ แต่สำหรับกำลังทางเรือขนาดเล็กและเรือสินค้าต้องการการควบคุม ทะเลโดยการจัดตั้ง โดยกำลังจากแหล่งอื่นหรือต้องการเรือคุ้มกัน การปฏิเสธการใช้ทะเลเป็นส่วนย่อยของ การควบคุมทะเล ซึ่งจะสำเร็จผลได้เมื่อกำลังทางเรือของฝ่ายเราสามารถป้องกันการคุกคามของฝ่ายข้าศึกจาก

การใช้ทะเลเพื่อจุดประสงค์ของฝ่ายเขาได้ การปฏิเสธการใช้ทะเลนั้น โดยปกติแล้วจะมีการปฏิบัติในพื้นที่ที่มอบหมายให้และในช่วงเวลาที่จำกัด

ข) **การแผ่ขยายกำลังอำนาจทางเรือขึ้นสู่ฝั่ง** (Power Projection) การขัดแย้งในทะเลที่ดีมีการปฏิบัติการรบ บางครั้งก็จะต้องมีผลของการปฏิบัติบนฝั่งตามหรือการไล่ติดตามรุกล้ำเข้าไปในเขตเป้าหมายในแผ่นดิน แม้ว่าหน่วยเรือจะมีการปฏิบัติการเพื่อครองทะเลและผลสำเร็จสูงสุดในยุทธบริเวณจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการปฏิบัติการบนฝั่ง กองกำลังทางเรือบ่อยครั้งต้องเตรียมการที่จะปฏิบัติการในน่านน้ำชายฝั่งเพื่อที่จะขยายกำลังขึ้นสู่ฝั่ง ในฐานะที่เป็นกำลังส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการรวมทั้งกำลังทางเรือ กำลังทางอากาศ และกำลังทางบก กำลังทางเรือโดยปกติแล้วจะเป็นกำลังส่วนแรกที่เป็นถึงพื้นที่ปฏิบัติการ และอาจประกอบไปด้วยกำลังส่วนต่าง ๆ ที่มีขีดความสามารถสูง ซึ่งจะเป็นผู้เปิดทางให้กองกำลังรบรวมเข้าถึงพื้นที่ปฏิบัติการได้ กองกำลังทางเรือมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการบนฝั่งโดยให้การสนับสนุนทั้งทางตรง และทางอ้อมให้กับการปฏิบัติทางบก มันเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บัญชาการกองกำลังทางเรือจะต้องรับผิดชอบการควบคุมทะเล (Sea Control) ซึ่งอาจรวมไปถึงการปฏิบัติบนฝั่งด้วย เช่น การโจมตีทางอากาศจากทางทะเลต่อฐานบินชายทะเลของฝ่ายข้าศึก เพื่อที่จะให้ดำรงไว้และประสบความสำเร็จในการควบคุมทะเล

๒๐๕ **ภารกิจของการปฏิบัติการทางเรือ** (Task for Maritime Operations) แม้ว่าจากภารกิจต่าง ๆ ที่จะกล่าวต่อไปข้างล่างนี้จะเป็ภารกิจหลัก ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติในยามสงคราม แต่บางภารกิจหรือทั้งหมดอาจนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการทางเรือด้วย ซึ่งทั้งหมดนั้นต้องการการลาดตระเวนเฝ้าตรวจโดยใช้ทั้งกำลังทั้งหมดที่มีอยู่และอุปกรณ์ ภายนอก และข่าวที่ดีเพื่อที่จะสร้างภาพการรบให้กับกองกำลังในการตัดสินใจใช้กำลัง

ก) **สงครามป้องกันภัยทางอากาศ** (Anti – Air Warfare: AAW) สงครามป้องกันภัยทางอากาศมีขอบเขตรวมถึงภัยคุกคาม จากอากาศยานทั้งหมดและ อากาศปล่อยจากอากาศยาน ผิวพื้น หรือใต้ผิวพื้น ต้องพยายามปฏิเสธการรั่วไหลเรื่องข่าวต่อฝ่ายข้าศึก และมีระบบการเตือนภัยต่อการโจมตีทางอากาศ สงครามป้องกันภัยทางอากาศมีพื้นฐานอยู่บนการป้องกันทางลึก : การเอาชนะการโจมตีทางอากาศโดยใช้กำลังทางอากาศจากทางทะเลและฐานบินบนฝั่ง ใช้ระบบอาวุธปล่อยต่อสู้อากาศยานจากพื้นผิวสู่อากาศ ทั้งระยะปานกลางและระยะไกล อาวุธปล่อยในการป้องกันเป็นจุด (Point Defense) หรือป้องกันตัวเอง ปืนต่อสู้อากาศยานและระบบป้องกันตัวเองระยะใกล้ การลวงทางอิเล็กทรอนิกส์ การรบกวน และเป่าลวง ระบบการป้องกันของชั้นเหล่านี้ต้อง มีระบบการเตือนภัยล่วงหน้า การต่อต้านการลาดตระเวนตรวจการณ์ของฝ่ายข้าศึกและการตกเป็นเป้าหมาย การโจมตีทำลายอากาศยานก่อนที่จะสามารถปล่อยอาวุธ และท้ายสุดจะต้องทำลายหรือลวงอาวุธปล่อยก่อนที่มันจะทำลายกำลังของฝ่ายเรา

ข) **สงครามปราบเรือดำน้ำ** (Anti – Submarine Warfare: ASW) สงครามปราบเรือดำน้ำเป็นการป้องกันกองกำลังของฝ่ายเราให้รอดพ้นจากการโจมตีจากเรือดำน้ำข้าศึก ซึ่งจะขึ้นอยู่กับ การป้องกันทางลึก และการปฏิบัติงานประสานอย่างใกล้ชิดระหว่างเครื่องบินตรวจการณ์ทางทะเล เฮลิคอปเตอร์ เรือผิวน้ำ และเรือดำน้ำ

ของฝ่ายเรา ความซับซ้อนของการประสานงานและสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีลักษณะพิเศษจะมีผลทำให้การต่อต้านภัยคุกคามจากเรือดำน้ำมีความยุ่งยากมากขึ้น

ค) **สงครามต่อต้านเรือผิวน้ำ** (Anti – Surface Warfare: ASUW) การปฏิบัติการต่อต้านเรือผิวน้ำข้าศึก จะประสบผลสำเร็จได้ด้วยการควบคุมทะเลและการปฏิเสธการใช้ทะเล การเตือนภัยจากระยะไกลจากแหล่งข่าวต่าง ๆ สิ่งที่มีคุณค่าในอันดับแรกจะได้อาจมาจากการติดตามจากบนฝั่ง เครื่องบินตรวจการณ์ในทะเล เฮลิคอปเตอร์ประจำเรือผิวน้ำหรือจากเครื่องมือตรวจจับของเรือต่าง ๆ ในทะเล เมื่อกำลังที่เป็นภัยคุกคาม ถูกตรวจพบจะต้องพิสูจน์ให้ชัดเจนเกี่ยวกับการประกอบกำลัง การวางกำลังก่อนที่ฝ่ายข้าศึกจะเข้ามาโจมตี ฝ่ายเรา

ง) **สงครามโจมตี** (Strike Warfare) กองกำลังทางเรือมีส่วนในการโจมตีต่อเป้าหมายบนฝั่งโดยการใช้ฐานเรือบรรทุก เครื่องบิน อากาศพล่อยจากทะเล ปืนเรือ และการปฏิบัติการพิเศษต่าง ๆ ในการปฏิบัติการระหว่างกำลังทางอากาศกับกำลังทางเรือ โดยเฉพาะในสภาวะที่เป็นชายฝั่ง กำลังทางอากาศจะต้องประสานอย่างใกล้ชิดกับกำลังทางเรือ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของการใช้กำลังทางอากาศอย่างสูงสุดในบทบาทของการโจมตี

จ) **การปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก** (Amphibious Warfare) การปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบกเป็นการปฏิบัติจากทะเลโดยกำลังทางเรือและกำลังยกพลขึ้นบก (Landing Forces) เข้าโจมตีต่อข้าศึกหรือศักยภาพต่าง ๆ ของฝ่ายข้าศึกบนฝั่ง การปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบกเป็นการรวมการปฏิบัติการทุกชนิดของเรือ อากาศยาน อากาศ การปฏิบัติการพิเศษต่าง ๆ และกำลังรบยกพลขึ้นบกในกรอบของการปฏิบัติการร่วม เป็นการปฏิบัติที่มีความยุ่งยากซับซ้อนมากที่สุดในการปฏิบัติรวมทั้งหลาย รายละเอียดต่าง ๆ ความรู้พิเศษ ระดับของการประสานงานการปฏิบัติ และการวางแผนเป็นสิ่งที่จะต้องทำอย่างรอบคอบและละเอียดถี่ถ้วน รวมทั้งการฝึกซ้อมและการปฏิบัติจริงล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำความสำเร็จมาสู่การปฏิบัติการ กองกำลังทางเรื่อนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อความปลอดภัยและการมาถึงพื้นที่ยกพลอย่างตรงเวลา การยกพลขึ้นบกของกองกำลังยกพลขึ้นบกจะต้องปฏิบัติอย่างถูกต้องทั้งสถานที่ และเวลา การป้องกันการขนส่งทางทะเล และการควบคุมการปฏิบัติการจากเรือสู่งของการปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก กองกำลังสะเทินน้ำสะเทินบกสามารถปฏิบัติการรอกอยเพื่อสร้างเสถียรภาพในทะเลหรือการจู่โจมและการขึ้นบก ตามการตัดสินใจทางการเมืองในเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมได้โดยขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวกบนฝั่ง

ฉ) **สงครามการควบคุมและบังคับบัญชา** (COMMOND AND CONTROL WARFARE: C²W) สนับสนุนโดยข่าวสาร สงครามการควบคุมและบังคับบัญชาเป็นการปฏิบัติในหลาย ๆ สาขา โดยรวมการปฏิบัติของการปฏิบัติการเพื่อรักษาความปลอดภัย การลวง การปฏิบัติการจิตวิทยา สงครามอิเล็กทรอนิกส์ และการทำลายศักยภาพต่าง ๆ ในการต่อต้านข้อมูลข่าวสารของฝ่ายข้าศึก เช่น การสร้างอิทธิพล ลิดรอน และทำลายขีดความสามารถของข้าศึก รวมทั้งการป้องกันการควบคุมบังคับบัญชาของเราด้วย

ช) **การปฏิบัติการพิเศษ** (SPECLAL OPERATIONS) การปฏิบัติการพิเศษของกองกำลังทางเรือ มีส่วนการปฏิบัติทั้งโดยตรงและโดยอ้อมในการสนับสนุนการควบคุมทะเล และภารกิจแผ่ขยายกำลังขึ้นสู่ง

(POWER PROJECTION) จากขีดความสามารถที่สามารถปกปิด ซ่อนเร้น ตัวเองได้ หน่วยปฏิบัติการพิเศษทางทะเล สามารถสนับสนุนการปฏิบัติการของส่วนล่องหน้า การสำรวจทางสมุทรศาสตร์ ใกล้ำหาด การลาดตระเวนเพื่อการปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบกในอนาคต การปฏิบัติการทางทหารโดยตรง การกิจการค้นหาและช่วยเหลือทางทหาร และ วิศวกรขีดความสามารถในการติดต่อสื่อสาร หรือการขนส่งในทะเล

ซ) **สงครามทุ่นระเบิด (MINE WARFARE)** สงครามทุ่นระเบิดมีการปฏิบัติทั้งการใช้ทุ่นระเบิดเชิงรุกและมาตรการในการต่อต้านทุ่นระเบิดเชิงรับ (MINE COUNTER MEASURES - MCM) การวางทุ่นระเบิดทางรุกมีวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะแยกกำลังในการทำสงครามของฝ่ายข้าศึกออกจากกัน และสร้างเสริมความปลอดภัยกับเส้นทางคมนาคมในทะเลของฝ่ายเรา โดยการทำลายหรือการคุกคามกำลังทางทะเลของฝ่ายข้าศึก มาตรการต่อต้านสงคราม ทุ่นระเบิด ได้แก่ มาตรการในการปฏิบัติเชิงรุก (แยกและกวาดล้างสนามทุ่นระเบิด) มาตรการเชิงรับ (การกำหนดเส้นทางเดินเรือในพื้นที่ที่มีภัยคุกคามสูง) และมาตรการในการป้องกันตนเอง (การลดสิ่งต่าง ๆ ที่แสดงสัญลักษณ์ของเรือ)

ฅ) **การควบคุมเรือพาณิชย์ (NAVAL CONTROL OF SHIPPING)** การกิจของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน อาจต้องการแบบของการควบคุม และการประสานงานเรือพาณิชย์ ในภูมิภาคนั้น การควบคุมและการประสานงานเรือพาณิชย์สามารถช่วย ผู้บังคับบัญชาของกำลังทางเรือลดการลาดตระเวนตรวจการณ์ทางทะเล และลดการเผชิญหน้าระหว่างเรือสินค้าและเรือฝ่ายข้าศึก การควบคุมเรือพาณิชย์สามารถปฏิบัติได้โดยการให้คำแนะนำกับเจ้าของเรือพาณิชย์และผู้ปฏิบัติงานบนเรือให้ทราบถึงสถานการณ์ ผลกระทบในภูมิภาคและมาตรการต่าง ๆ ที่กำลังปฏิบัติอยู่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรือพาณิชย์จะต้องยอมรับมาตรการของการควบคุมเรือพาณิชย์และยินดีที่จะร่วมมือ ในการแจ้งตำบลที่เรือ เส้นทางระบบสื่อสารแก่ผู้ควบคุมที่เป็นทหารเรือและยอมปฏิบัติตามคำแนะนำของฝ่ายทหารเรือในการกำหนดเส้นทางเดินเรือและห้ามการเดินเรือที่ปลอดภัยด้วย

บทที่ ๓

การจัดองค์การบังคับบัญชา และการควบคุม

(COMMAND AND CONTROL ORGANIZATION)

“ในระดับการบังคับบัญชาการปฏิบัติการร่วมกันหลายชาติที่สูงยิ่งขึ้นไป ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพเป็นหลักมากกว่าการควบคุม ความร่วมมือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันจะสำคัญมากกว่าการบังคับบัญชา เราจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักนิยมขึ้นมา เพื่อสะท้อนให้เห็นและช่วยเหลือ เกื้อกูลให้หลักการที่กล่าวมาข้างต้นเป็นจริงขึ้นมา”

Vice-Admiral Peter Cairns, Canadian Forces

๓๐๐ องค์การมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการปฏิบัติงานทางทะเลร่วมกันหลายชาติ เพื่อที่จะกำหนดการจัดกำลังทางเรือหลายชาติ (Multinational maritime force - MMF) และกำกับดูแลหน่วยกำลังที่เข้าร่วมปฏิบัติการที่ไม่ใช่กำลังทางเรือ ในการปฏิบัติการครั้งหนึ่งกำลัง MMF อาจเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกำลังปฏิบัติการระหว่างชาติที่อยู่เหนือกว่า ก้าวแรกที่สำคัญในองค์กรของ MMF ก็คือการแยกส่วนของการบังคับบัญชา การควบคุม การกำกับดูแลและการปฏิบัติการร่วม เป็นส่วน ๆ ให้ชัดเจน องค์กรจะต้องสะท้อนความสอดคล้องกันระหว่างชาติที่เข้าร่วมเกี่ยวกับการปฏิบัติการ บทนี้จะอภิปรายให้เห็นการบังคับบัญชาแบบต่างๆ และโครงสร้างการควบคุม ซึ่งอาจจะใช้ในกองกำลัง MMF และตรวจสอบโครงสร้างการบังคับบัญชาระดับชาติ ตลอดจนความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการจัดองค์การสำหรับการปฏิบัติการร่วมกันหลายชาติและชาติเดียว

๓๐๑ **การบังคับบัญชาและการควบคุม** (Command and Control: C²) คำว่า “การบังคับบัญชา” และ “การควบคุม” มีความหมายใกล้เคียงกันมากและมักจะใช้ร่วมกัน อย่างไรก็ตามคำทั้งสองก็ไม่ใช่คำที่มีความหมายอย่างเดียวกัน การบังคับบัญชาและการควบคุม เป็นความสัมพันธ์กันในทางตั้งฉากข้างบนลงมาสู่ข้างล่าง ในขณะที่การปฏิบัติการร่วมและการกำกับดูแลที่อยู่ในระดับเดียวกันมีส่วนประกอบเกี่ยวเนื่องกันทางแนวนอน

ก) **การบังคับบัญชา** คือ กำลังหรืออำนาจที่ได้รับมอบในกองทัพแต่ละส่วน เพื่อควบคุมเป้าหมายหรือทิศทาง การกำกับดูแล และการควบคุมกำลังทางทหาร ด้วยอำนาจที่ได้รับมอบนี้ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้แสดงความประสงค์และความตั้งใจของตนไปยังหน่วยใต้บังคับบัญชา การบังคับบัญชาอาจรวมถึงการจัดองค์กรใหม่ให้กับหน่วยกำลังที่มีอยู่เดิมให้เป็นไปตามการจัดเฉพาะกิจหรือการจัดตามแบบ หรือสำหรับวัตถุประสงค์ในยามสงบหรือยามสงคราม

ข) **การควบคุม** คือ อำนาจที่ใช้โดยผู้บังคับบัญชา ซึ่งให้ผลออกมาเป็นกิจกรรมขององค์กรของผู้ใต้บังคับบัญชา หรือ องค์กรอื่นๆ ที่ปกติไม่อยู่ใต้การบังคับบัญชา เป็นการบังคับทิศทางความรับผิดชอบโดย

การออกคำสั่งหรือนโยบายทุกส่วนหรือบางส่วนของอำนาจอาจจะมีการถ่ายโอนหรือมีการมอบหมายให้ทำการแทนได้

ค) การปฏิบัติการร่วม คือ ความสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ระหว่างผู้บังคับบัญชาสองหรือมากกว่าสองท่าน ซึ่งจะต้องทำให้ทิศทางการควบคุมและการบำรุงรักษาหน่วยกำลังเป็นไปในทางเดียวกัน เพื่อที่จะทำให้เกิดการทำงานร่วมกันแบบเป็นทีมขึ้น การปฏิบัติการร่วม ก็คือ หลักการที่ทำให้หน่วยกำลังจากที่ต่างๆ กัน สามารถทำงานร่วมกันได้

ง) การประสานงาน คือ การปฏิสัมพันธ์ในรายละเอียด ระหว่างส่วนประกอบของหน่วยกำลัง ที่จะให้มั่นใจว่าได้ใช้ความพยายามในการปฏิบัติการร่วมที่เป็นไปได้อย่างสูงสุด การประสานงานรวมทั้งศูนย์ที่ใช้ในการประสานงานและข้อมูลรายละเอียดที่เคลื่อนไปมาระหว่างส่วนประกอบของหน่วยกำลัง

เราสามารถจัดความสัมพันธ์เหล่านี้ให้เป็นระบบ C^2 ซึ่งทำให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลัง MMF ฝ่ายเสนาธิการ และผู้ใต้บังคับบัญชา ใช้ในการวางแผน ตรวจสอบควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติการ

๓๐๒ หลักการของระบบบังคับบัญชาและควบคุม (C^2) ประกอบด้วย

ก) หน่วยกำลังบังคับบัญชา หน่วยของการบังคับบัญชาสำเร็จได้ด้วยมอบอำนาจให้ที่จะไปใช้อำนาจการและกำกับดูแลการปฏิบัติของหน่วยกำลังทั้งปวงและที่ตั้งทางทหารของผู้บังคับบัญชาแต่ละท่าน การประกอบกำลังของ MNF อาจพิจารณาความสัมพันธ์ของการบังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจ อนุกรมวิธานตามความไม่เข้ากันอาจเกิดขึ้นได้ในการใช้ส่วนประกอบของกำลังระดับชาติและใช้ที่ตั้งในการสนับสนุนระดับชาติ หน่วยกำลังบังคับบัญชาอาจจะทำงานฝืนใจในกิจกรรมทางทหารและอำนาจอื่นๆ ภายในพื้นที่รับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา ดังนั้น ในการปฏิบัติงานร่วมกันของ MMF หน่วยกำลังบังคับบัญชาอาจไม่มีขเว้นเสียแต่ว่า การปฏิบัติงานที่ได้ประสบผลสำเร็จอาจจะถูกชักนำ ถ้าหน่วยกำลังที่มีความพยายามไปสู่เป้าหมายได้ประสบผลสำเร็จ

ข) การประกอบกันของโครงสร้าง C^2 โครงสร้างการบังคับบัญชา จะต้องมั่นใจในเรื่องการใช้ขีดความสามารถของผู้เข้าร่วมปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด แต่การแยกของส่วนประกอบของการบังคับบัญชาระดับชาติอาจมีความจำเป็นต้องมี เช่น เมื่อกำลังร่วมระดับชาติถูกกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมทางยุทธการของ MMFC เมื่อกำลังปฏิบัติการพิเศษได้ถูกกำหนดหรือให้อยู่กับ MMF โดยปกติแล้วจะแยกการบังคับบัญชากัน โครงสร้างที่มีการติดต่อกันอย่างเหนียวแน่นและมีประสิทธิภาพระหว่างสายการบังคับบัญชาระดับชาติ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของโครงสร้างการบังคับบัญชากำลัง MMF

ค) สายการบังคับบัญชา โครงสร้างระบบ C^2 ปกติแล้วจะเป็นตามลำดับชั้น มีการอำนาจการและให้คำสั่งที่จำเป็นและเหมาะสมไปยังผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในระดับต่ำกว่าให้สามารถรวบรวมกิจเป็นส่วนประกอบพิเศษของหน่วย

ง) ความต่อเนื่อง ระบบ C² ควรจะต้องดำเนินอย่างต่อเนื่องในการปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาควรจะต้องกำหนดลำดับชั้นของการบังคับบัญชาและพิจารณาการจัดตั้งกองบังคับบัญชาแบบ เพื่อให้สอดคล้องทำงานทางยุทธการได้ต่อเนื่อง

จ) ความรับผิดชอบในการบังคับบัญชาและความอ่อนตัวในการปฏิบัติ ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาที่จะทำให้ภารกิจลุล่วงไปได้นั้นไม่สามารถแบ่งแยกออกได้ แต่การกระจายอำนาจโดยผ่านผู้ทำการแทนนั้นอาจจะเป็นเรื่องจำเป็นหรือเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างยิ่ง การแต่งตั้งผู้ทำการแทนนั้น ผู้บังคับบัญชาทุก ๆ ระดับมีความจำเป็นต้องถ่ายทอดความตั้งใจและเจตนาไปสู่เป้าหมายให้กระจ่างชัด และจัดทรัพยากรและอำนาจที่ผู้ใต้บังคับบัญชาจำเป็นต้องใช้ปฏิบัติเพื่อให้ภารกิจบรรลุความสำเร็จ ด้วยเหตุนี้ ผู้บังคับบัญชาให้ความอ่อนตัวในการปฏิบัติกับผู้ใต้บังคับบัญชาภายใต้ขอบเขตที่อยู่ในกรอบของความตั้งใจของผู้บังคับบัญชาเพื่อให้สามารถมีปฏิริยาโต้ตอบกับสถานการณ์ฉุกเฉินได้รวดเร็วหรือแสดงความกล้าหาญในโอกาสที่ตนถนัดหรือชอบ การมอบอำนาจที่ประสบผลสำเร็จมีสิ่งที่จะต้องทำอยู่ ๒ ประการ คือ

(๑) ผู้บังคับบัญชาต้องมีภาพสถานการณ์ทั้งหมดที่ตนรับผิดชอบชัดเจนอยู่ในมือ และจะต้องมีความสามารถที่จะตรวจสอบผู้ใต้บังคับบัญชาให้เกิดความมั่นใจได้

(๒) ผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องทำความเข้าใจความตั้งใจของผู้บังคับบัญชาอย่างถ่องแท้

๓๐๓ ระดับอำนาจในการปฏิบัติการ ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องทำความเข้าใจในอำนาจที่ได้รับมอบในความเกี่ยวเนื่องของสายการบังคับบัญชา เพราะว่าความเกี่ยวเนื่องกันในระบบ C² ก็คือ พื้นฐานในการสร้างหน่วยกำลังที่มีประสิทธิภาพ หน่วยกำลังทางเรือที่มีประสิทธิภาพ นับเป็นความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องออกคำนิยามที่ง่ายต่อการปฏิบัติการและให้เน้นที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตาราง ๓ - ๑ และหัวข้อต่อไปนี้จะอธิบายถึงเรื่องลำดับชั้นของอำนาจที่จัดทำให้กระบวนการนี้ง่ายขึ้น

ก) การบังคับบัญชาเต็มรูปแบบ (Full Command) อำนาจทางทหารและความรับผิดชอบของนายทหารที่อยู่เหนือคนที่จะในการออกคำสั่งไปยังหน่วยรอง คำสั่งนี้รวมไปยังการปฏิบัติการและการอำนวยความสะดวกทางทหารในทุกลักษณะ และมีอยู่แต่เพียงภายในชาติเดียวกัน นั่นก็เป็นผลแสดงว่า ผู้บังคับบัญชาของประเทศพันธมิตรหรือผู้เข้าร่วมไม่มีอำนาจใช้คำสั่งเต็มกับหน่วยกำลังที่ได้รับมอบหมายให้ไปขึ้นการบังคับบัญชาชาติต่าง ๆ จะพิจารณากำหนดกฎเกณฑ์ วิธีการ และการขยายขอบเขตอำนาจให้ทำการแทนไปให้กับผู้บังคับบัญชาที่ต่างชาติดังนั้น ในการพิจารณากำหนดเรื่องนี้ ปัจจัยที่ต้องพิจารณาได้แก่ วัตถุประสงค์ทางการเมือง ภารกิจทางทหาร ขนาดของกำลังที่คาดว่าจะใช้ กำลังสัมพัทธ์ ข้อได้เปรียบ ความเสี่ยง และงบประมาณ รวมทั้งระยะเวลาที่จะเข้าร่วม และ หลักการของ MMF ในเรื่องกฎการปะทะ

ข) การบังคับบัญชาทางยุทธการ (OPCOM) คำสั่งปฏิบัติการให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะมอบหมายภารกิจไปยังผู้บังคับบัญชาในระดับรองเพื่อใช้หรือโอนกำลัง เพื่อจะรักษาไว้หรือจัดผู้แทนในการควบคุมทางยุทธการหรือทางยุทธวิธีที่จำเป็น คำสั่งปฏิบัติการไม่รวมถึงความรับผิดชอบสำหรับการอำนวยความสะดวกหรือการส่งกำลังบำรุง ความรับผิดชอบเหล่านี้จะต้องถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนในการปฏิบัติการระหว่างหลายชาติ คำสั่งปฏิบัติการอาจจะใช้ในการจัดกำลังที่ได้รับให้กับหน่วยการบังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบ

คำสั่งปฏิบัติการใน MMOP จะไม่มีการให้รับมอบอำนาจโดยปราศจากหน่วยกำลังเฉพาะที่เหมาะสม ในขณะที่คำสั่งปฏิบัติการอนุญาตให้ผู้บังคับบัญชาใช้กำลังที่ได้รับมอบโดยแยกส่วนออกมา ทั้งนี้จะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อการจัดองค์กรพื้นฐานนั้นคือจะต้องไม่มอบหมายภารกิจใหม่ให้หรือมอบหมายซ้ำซ้อน ถ้าผู้บังคับบัญชาได้รับมอบกำลัง ซึ่งจำเป็นสำหรับดำเนินภารกิจอย่างต่อเนื่อง ความอิสระสำหรับการปฏิบัติงานโดยมีความขัดแย้งกันน้อยหรือไม่มีเลย นั้นควรจะต้องมีในคำสั่งปฏิบัติการ

ค) การควบคุมทางยุทธการ (OPCON) การควบคุมทางยุทธการเป็นเรื่องรองมาจากคำสั่งปฏิบัติการ คือ อำนาจที่ได้มอบให้ผู้บังคับบัญชาที่จะไปอำนวยความสะดวกปฏิบัติการปฏิบัติวันต่อวัน ในการใช้กำลังเพื่อจะให้บรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ภารกิจเหล่านี้ปกติแล้วก็จะจะมีขีดจำกัดในเรื่องการทำงาน เวลา หรือ สถานที่ หน่วยกำลังที่เกี่ยวข้อง และการรักษาหรือมอบคำสั่งทางยุทธวิธี และ/หรือการควบคุมทางยุทธวิธี (TACON) ของหน่วยเหล่านั้น OPCON ไม่รวมอำนาจที่จะใช้กับหน่วยกำลังที่แยกตัวออกมา ไม่รวมอำนาจที่ใช้ไปใช้หน่วยกำลังหรือส่วนย่อยๆ สำหรับกิจอื่นมากกว่าที่ได้รับมอบหมาย หรือขัดกับการจัดองค์กรพื้นฐานจนกระทั่งไม่สามารถรับกิจใหม่หรือย้ายสังกัดได้ OPCON ไม่รวมถึงความรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกหรือการส่งกำลังบำรุง เนื่องจากความรับผิดชอบนั้นจะต้องถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนในการปฏิบัติการระหว่างชาติ หน่วยกำลังจะวางไว้ภายใต้การควบคุมการปฏิบัติการเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้งานให้การสนับสนุนได้โดยตรง โดยไม่ต้องขออนุญาตหรืออาศัยอำนาจของหน่วยเหนือ ผู้บังคับบัญชามอบการควบคุมการปฏิบัติการหน่วยใดหน่วยหนึ่งจะต้องไม่เหนือขอบเขตของการใช้กำลังที่กำหนดไว้ในการอำนวยความสะดวก โดยปราศจากการอ้างอิงอำนาจที่ระบุไว้ในการอำนวยความสะดวกนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชาได้กำหนดขอบเขตของกิจหรือภารกิจ หรือถ้ากำลังได้รับมอบโดยมีขอบเขตในกิจกรรมของตน ผู้บังคับบัญชาก็ควรจะได้รับ การควบคุมการปฏิบัติการ (OPCON)

- การเปลี่ยนการควบคุมการปฏิบัติการ (CHOP) การเปลี่ยนการควบคุมการปฏิบัติการ ก็คือ วันและเวลา ซึ่งความรับผิดชอบสำหรับการควบคุมการปฏิบัติการของหน่วยกำลังผ่านมาจากอำนาจ OPCON หนึ่งไปยัง OPCON อื่น ๆ วิธีการปฏิบัติ CHOP ควรจะแสดงไว้ให้ชัดเจนในคำสั่งยุทธการ ซึ่งอาจจะทำออกมาในรูปแบบของเวลา สถานที่ และการข้ามแนวเขต

ง) การบังคับบัญชาทางยุทธวิธี (TACOM) คือ อำนาจที่มอบให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อที่จะมอบหมายภารกิจไปยังหน่วยภายใต้การบังคับบัญชาของเขาเพื่อให้บรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาระดับเหนือตน คำนี้นิยมใช้ในเรื่องการปฏิบัติการทางทะเล มีความหมายแคบกว่าคำสั่งยุทธการแต่รวมอำนาจที่จะดำรงไว้หรือมอบหมายการควบคุมทางยุทธวิธี นายทหารอาวุโสที่มีความเหมาะสมที่จะทำหน้าที่ควบคุมองค์กรหน่วยกำลัง นี้เรียกว่า นายทหารสั่งการทางยุทธวิธี (OTC)

จ) การควบคุมทางยุทธวิธี (TACON) การควบคุมทางยุทธวิธีเป็นรายละเอียดและโดยปกติแล้ว ใช้กับการอำนวยความสะดวกประจำที่และการควบคุมการเคลื่อนไหวปรับขบวนที่จำเป็น เพื่อให้สำเร็จภารกิจที่ได้รับมอบหมาย การควบคุมทางยุทธวิธีปกติแล้วก็จะได้รับมอบจาก OPCOM OPCON หรือ TACOM ไปยังหน่วย

รองสำหรับห้วงเวลาสั้น ๆ เพื่อที่จะปฏิบัติกิจเฉพาะหรือภารกิจที่ได้รับมอบ ผู้บังคับบัญชาที่กำลังทำการควบคุมทางยุทธวิธีนั้นมีความรับผิดชอบในเรื่องวิธีการและ คำสั่งที่จะใช้ในการฝึกด้วย

การปฏิบัติ	OPCO M	OPCON	TACO M	TACON
การมอบหมายภารกิจ	มี	มี	มี	มี
การมอบกำลัง	มี	มี	มี	มี
การมอบหน้าที่				
-OPCOM	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
-OPCON	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี
-TACOM	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี
-TACON	มี	มี	มี	ไม่มี
การเปลี่ยนย้ายกำลัง	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
การอำนวยความสะดวกและการ กบ.	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
การวางกำลัง	มี	มี	มี	ไม่มี

ตารางที่ ๓ - ๑

ชั้นการมอบอำนาจใน MMOP

หมายเหตุ :

ฉ) ศัพท์อื่น ๆ ศัพท์หลายคำจะใช้บ่อยครั้งโดยบางชาติและในการปฏิบัติการ โดยจะใช้ในบางโอกาสในเรื่อง Multinational operations ได้แก่

(๑) การมอบหมาย

- การจัดหน่วยหรือกำลังพลในองค์กรในลักษณะถาวร และ/หรือองค์กรนี้จะควบคุมและอำนวยความสะดวกหน่วยกำลังหรือกำลังพลสำหรับเฉพาะหน้าที่พื้นฐานหรือส่วนแบ่งบางส่วนจากหน้าที่หลัก ๆ
- การให้รายละเอียดแต่ละหน่วยเพื่อที่จะระบุหน้าที่หรือการทำงานซึ่งหน้าที่หรือการทำงานเป็นเรื่องพื้นฐาน และ/หรือค่อนข้างจะถาวร

(๒) การสมทบ

- การจัดหน่วยหรือกำลังพลในองค์กรในลักษณะชั่วคราว เรื่องของขอบเขตที่จะกำหนดไว้ในคำสั่งสมทบ ผู้บังคับบัญชาของรูปกระบวน หน่วยกำลัง หรือองค์กรที่ได้รับการสมทบ จะต้องได้รับการฝึกหัดเรื่องการบังคับบัญชาและควบคุมในระดับเดียวกันคล้ายกับกระทำข้ามหน่วยและข้ามส่วนย่อยด้าน

กำลังพลไปขึ้นการบังคับบัญชา อย่างไรก็ตาม ความรับผิดชอบสำหรับการส่งผ่านและการเลื่อนยศกำลังพลปกติแล้วก็จะรักษารูปกระบวนหลัก ๆ หน่วยกำลัง, หรือองค์กร

- การให้รายละเอียดแต่ละหน่วยที่จะระบุการทำงานซึ่งการทำงานเป็นเรื่องลำดับรองหรือค่อนข้างจะเป็นการชั่วคราว

(๓) การสนับสนุน การแสดงกำลัง หรือส่วนหน่วยย่อยของกำลัง ซึ่งทำหน้าที่ช่วย ป้องกัน เพิ่มเติม หรือคำจุนหน่วยกำลังอื่น ๆ ถ้าผู้บังคับบัญชาสามารถกระทำภารกิจให้ลุ่ล่งไปได้โดยปราศจากอำนาจการบังคับบัญชาของหน่วยเหนือ (เช่น OPCOM/OPCON) หน่วยกำลังก็อาจถูกกำหนดให้เปลี่ยนบทบาทไปทำหน้าที่สนับสนุน ระดับของการสนับสนุน วิธีการ และระยะเวลาในกาสนับสนุนควรระบุไว้ในอำนาจสั่งที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุน

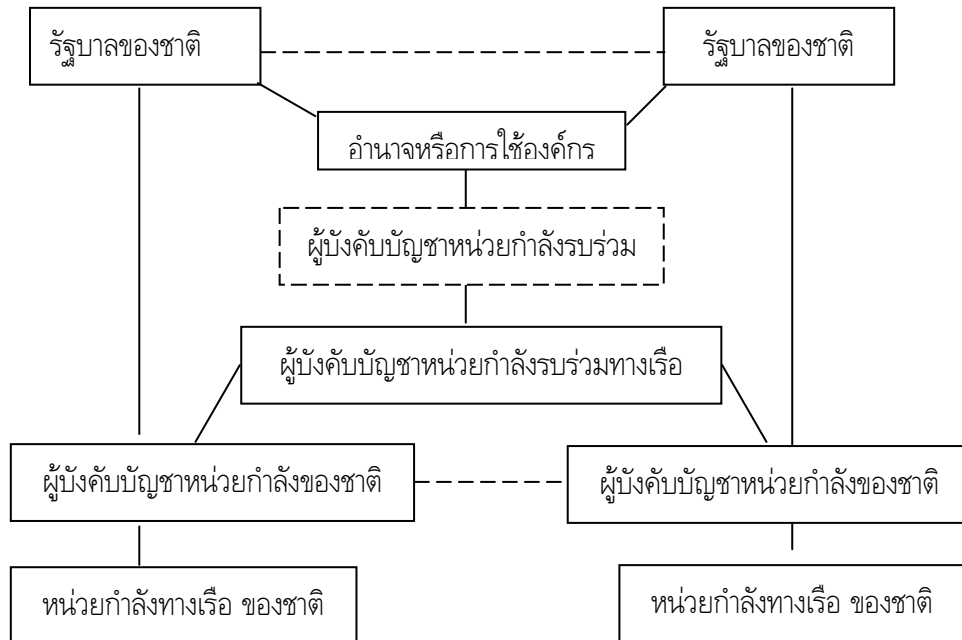
- การสนับสนุนโดยตรง การสนับสนุนที่จัดจากหน่วยหรือรูปกระบวนไม่สมทบหรืออยู่ใต้การบังคับบัญชาของหน่วยกำลังหรือรูปกระบวนที่ให้การสนับสนุน แต่ต้องร้องขอเพื่อที่จะให้จัดการสนับสนุนตามความจำเป็นของหน่วยกำลังหรือรูปกระบวน หน่วยกำลังที่ได้รับมอบหมายให้ในเรื่องสนับสนุนโดยตรง จะทำงานภายใต้การควบคุมทางยุทธการของผู้บังคับบัญชาด้านการสนับสนุน

- การสนับสนุนร่วม เป็นการสนับสนุนโดยหน่วยกำลังให้กับหน่วยกำลังอื่นๆ ที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาที่อิสระต่อกัน (ไม่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของ ผบ.คนเดียวกัน) หน่วยกำลังตามแผนจะรักษาการควบคุมทางยุทธวิธีของการมอบหมายอำนาจซึ่งทำหน้าที่กำกับภารกิจและความเคลื่อนไหว

๓๐๔ การอำนาจและการส่งกำลังบำรุง การมอบอำนาจในรูปแบบของ OPCOM และ OPCON จะไม่รวมผู้รับมอบอำนาจหรือการเปลี่ยนแปลงทางการอำนาจหรือความรับผิดชอบในด้านการส่งกำลังบำรุง การมอบอำนาจหรือการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะต้องถูกสั่งให้ชัดเจน ไม่ว่าแบบแยกหรือรวมกับการมอบอำนาจการบังคับบัญชา ในลักษณะนี้การเปลี่ยนระดับอำนาจการบังคับบัญชาอาจต้องการความเปลี่ยนแปลงในเรื่องความรับผิดชอบด้านการอำนาจและการส่งกำลังบำรุง, และสิ่งแวดล่อม อาจเกิดขึ้น โดยมีการอำนาจและการส่งกำลังบำรุงเฉพาะตำบลที่ในการปฏิบัติการที่ซับซ้อน ดังนั้นการมอบอำนาจจึงควรต้องพิจารณาถึงการจัดการที่เป็นไปได้และความเกี่ยวข้องกับการส่งกำลังบำรุง ที่เกี่ยวข้องกัลักษณะของการจัดที่ตั้งใจไว้

๓๐๕ โครงสร้าง C² โครงสร้าง C² แสดงถึงสายการบังคับบัญชา เพื่อที่ทำให้เกิดความแน่ใจที่จะพยายามใช้หน่วยให้มีประสิทธิภาพ ตามความต้องการทางยุทธศาสตร์ขึ้นอยู่กับอำนาจทำการแทนต่อผู้บังคับบัญชา และโครงสร้างการควบคุมการบังคับบัญชาที่เพียงพอ ยืดหยุ่น วางกำลังได้ มีความอยู่รอด ได้รับการคำจุนด้วยการสื่อสารและระบบข่าวกรองที่เร็ว ปลอดภัย และเชื่อถือได้ ในหลักการแล้วโครงสร้างการบังคับบัญชาก็คือการรวบรวมสายการบังคับบัญชาและการควบคุมที่มีอยู่ระหว่างส่วนประกอบต่างๆ ในระหว่างหน่วยกำลัง สายเหล่านี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ภายในระหว่างหน่วยกำลังทางทหารที่จัดตั้งเป็นกำลังที่เข้ามา ในกองกำลังนานาชาติ โครงสร้างการบังคับบัญชามักเป็นโครงสร้างของการกำกับดูแลและปฏิบัติงานร่วมเพราะว่าสายการบังคับบัญชาและการควบคุมมักจะไม่มีอยู่ระหว่างคู่เหล่านั้น นายทหารติดต่อกันระหว่างกำลังประจำ

ชาติเป็นกลไกที่สำคัญที่จะเชื่อมต่อกำลัง โดยเฉพะอย่างยิ่งเมื่อการบังคับบัญชาและการควบคุมระหว่าง การปฏิบัติงานร่วมกันไม่ประสบความสำเร็จ โครงสร้างการบังคับบัญชาระหว่างชาติที่เป็นลายลักษณ์อักษรถูก จัดไว้ในรูป ๓ - ๑

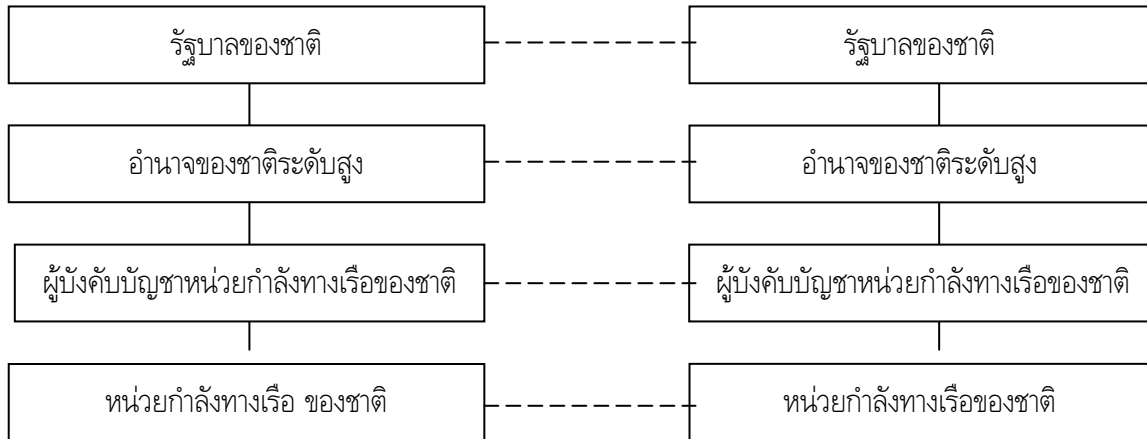
รูปที่ ๓ - ๑ โครงสร้างการบังคับบัญชาทางเรือระหว่างหลายชาติที่วางไว้

๓๐๖ ทางเลือกโครงสร้างการบังคับบัญชา ไม่มีโครงสร้างการบังคับบัญชาอันใดอันหนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการกำลังระหว่างชาติได้ทุกอย่าง แต่ละกำลังระหว่างชาติก็ต้องมีโครงสร้างเป็นของตนเอง เพื่อให้บรรลุความต้องการ ข้อเท็จจริงทางการเมือง ความขัดแย้ง และวัตถุประสงค์ของชาติที่ร่วมกัน โครงสร้างการบังคับบัญชาอาจมีความผูกติดกับศูนย์กลางมากหรือน้อยต่างกัน ในโครงสร้างการบังคับบัญชาที่ผูกอยู่กับศูนย์กลางแบบแน่นๆ การบังคับบัญชาและการควบคุมอาจจะใกล้เคียงกับระดับของการบังคับบัญชาและการควบคุมที่มีอยู่ในแต่ละชาติ ในโครงสร้างที่ผูกติดกับศูนย์กลางแบบหลวมๆ การปฏิบัติการและการกำกับดูแล เป็นคำแสดงถึงความสัมพันธ์ที่เหมาะสม การอธิบายเกี่ยวกับทางเลือกโครงสร้างการบังคับบัญชาและการกำกับดูแลต่อไปนี้มีเพื่อที่จะเพิ่มการรวมอำนาจ

ก) โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบขนานกัน ภายใต้โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบขนาน ไม่มีการแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาในระดับเหนือทั้งหมด กำลังสองชาติหรือมากกว่าสองชาติจะทำงานร่วมกันเป็นแนวนาน และการกำกับดูแลระหว่างหน่วยกำลังเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้ภารกิจประสบผลสำเร็จ โครงสร้างการบังคับบัญชาที่ขนานกันจะใช้ในหน่วยกำลังทางเรือมากกว่าหน่วยกำลังแบบอื่นๆ เพราะว่าธรรมชาติของกำลังทางเรือที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง, ยืดหยุ่น, และเก็บตัวเงียบ และเพราะว่า กำลังทางเรือมักจะปฏิบัติงานในพื้นที่นอกอาณาเขตของประเทศตัวเอง โครงสร้างการบังคับบัญชาทางทะเลที่ขนานกันอาจจะใช้ในพื้นที่ที่มอบหมายหรือการปฏิบัติการที่มีการกำกับ พื้นที่นั้นมักจะใช้ในการบรรเทาปัญหาที่ต้องปฏิบัติร่วมกัน

โดยการมอบหมายพื้นที่ต่าง ๆ ของการปฏิบัติการไปยังหน่วยกำลังของแต่ละชาติ การปฏิบัติการที่มีการกำกับจะใช้ในอาณัติบริเวณเดียวกันที่ซึ่งมีกำลังของชาตินั้นทำกิจกรรมควบคู่กันไป แต่ทั้งนี้ด้วยการบังคับบัญชาผ่านชาติของตนเอง กฎการปะทะก็อาจจะถูกกำกับด้วยเพื่อให้ ป้องกันการลาดตระเวนในชาติให้ มั่นใจยิ่งขึ้น การสื่อสารและการใช้นายทหารติดต่ออย่างเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดโครงสร้างการ บังคับบัญชาที่ขนานกันอย่างมีประสิทธิภาพ

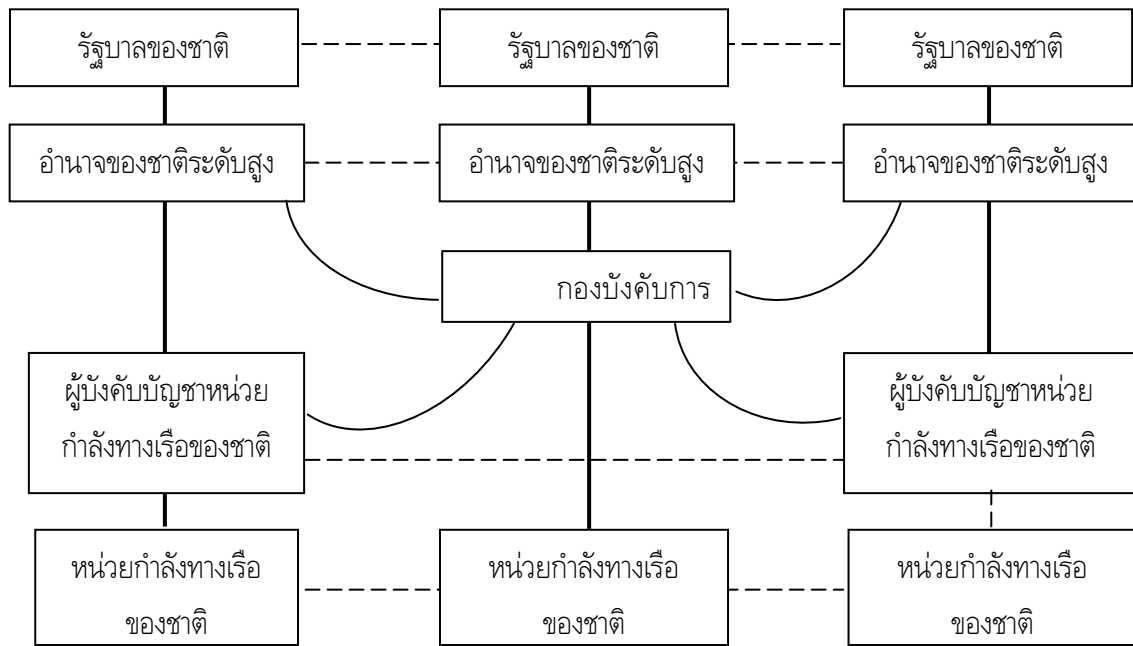

_____

รูปที่ ๓ - ๒ โครงสร้างการบังคับบัญชาแห่งชาติแบบขนาน

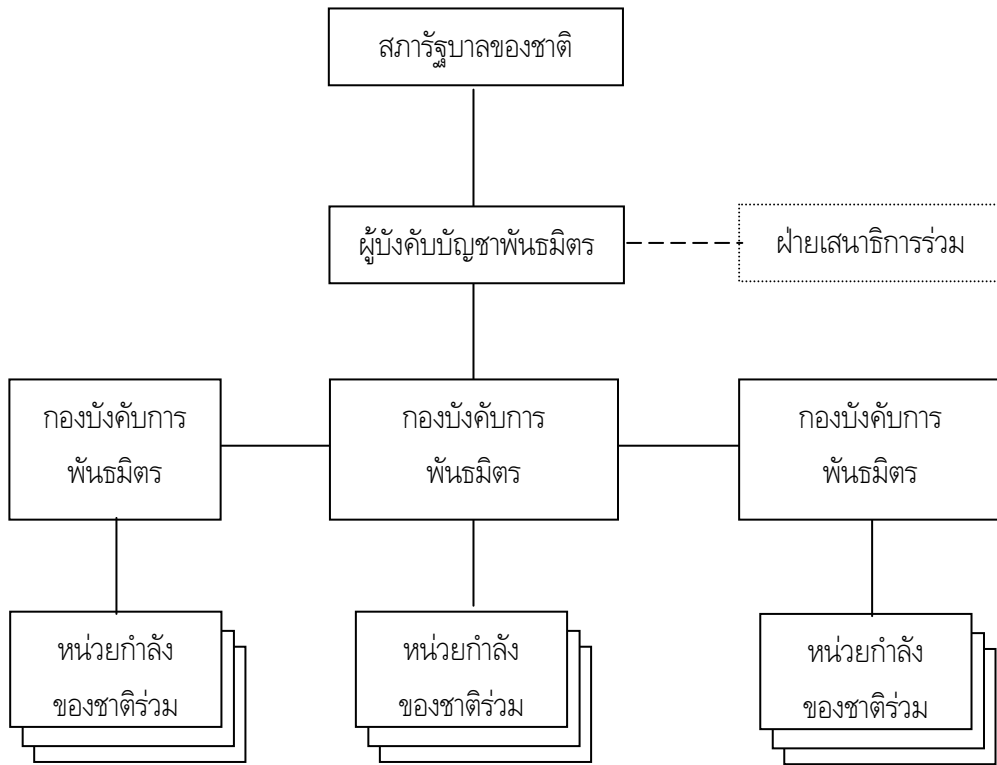
ข) โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบมีชาตินำ ภายใต้โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบมีรัฐบาลชาตินำนี้ความ เป็นแกนนำ คือ การฝึกโดยผู้เข้าร่วมคนเดียวที่กำหนดผู้บังคับบัญชาของทั้งหมด ดังนั้นความพยายามจะต้อง สูงขึ้น ผู้ที่เข้าร่วมมีความเห็นพ้องต้องกันที่จะขยายขอบเขตการอนุญาตจากความเป็นผู้นำจากชาติของตน ที่ จะอนุญาตให้อำนาจในการปฏิบัติการอยู่เหนือกำลังที่จะนำทางชาติใดชาติหนึ่ง ความสัมพันธ์ในการบังคับ บัญชานี้อาจถูกแบ่งแยกไปยังผู้บังคับบัญชาของชาตินำและการจัดฝ่ายเสนาธิการด้วย ส่วนประกอบระดับ รองลงไปโดยดำรงไว้ซึ่งการรวมการระดับชาติอย่างเข้มข้น ชาติที่เข้าร่วมควรจัดผู้แทนไปยังกองบังคับ การของชาตินำหรือเรือธง ซึ่งเขาอาจจะจัดให้เข้าร่วมมากเท่าที่จะเป็นไปได้เท่าที่ขีดจำกัดของสิ่งอำนวยความสะดวกจะเอื้ออำนวย การจัดตัวแทนของชาติอาจอยู่ในรูปของ นายทหารติดต่อ หรืออาจจะออกแบบให้นัก วางแผน นักส่งกำลังบำรุง หรือเสนาธิการอื่น ๆ การจัดการเหล่านี้ทำให้เกิดผู้บังคับบัญชาเหนือสุด ซึ่งมี แหล่งของผู้ชำนาญการในเรื่องขีดความสามารถของชาติที่เข้าร่วม สิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องกรรมวิธี วางแผนและอนุญาตให้ผู้บังคับบัญชาเหนือสุดที่จะดึงออกมาจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ซึ่งบางที่ชาตินำอาจจะมิ ประสบการณ์น้อยกว่า โครงสร้างการบังคับบัญชาของชาตินำที่วางแบบไว้แสดงให้เห็นได้ในรูปที่ ๓ - ๓

—————
 —————
 - - - - -

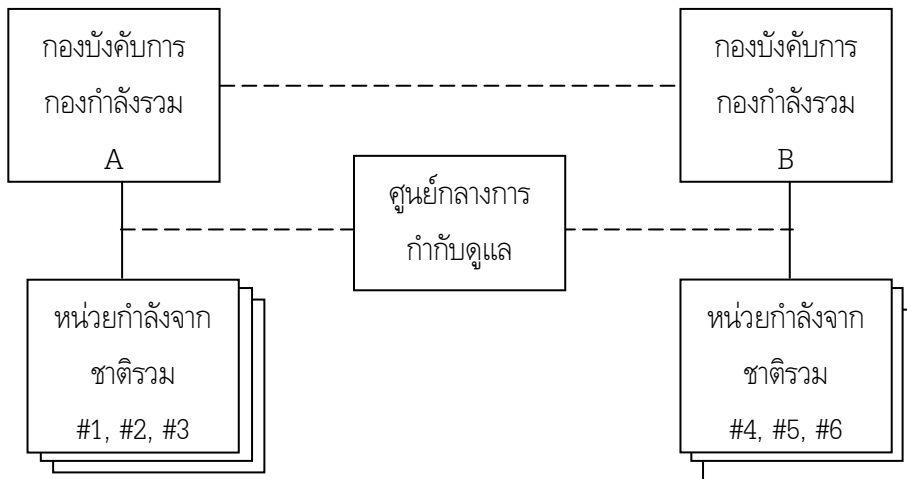
รูปที่ ๓ - ๓ โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบมีรัฐบาลชาตินำ

- ค) การบังคับบัญชาแบบหมุนเวียน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการบังคับบัญชามีรัฐบาลชาตินำ ยอมให้ชาติที่เข้าร่วมหมุนเวียนกันมาเป็นชาตินำ โครงสร้างนี้ก็เป็นที่น่าสนใจบางส่วนเมื่อไม่มีชาติใดจัดกำลังและที่ตั้งหน่วยได้ดีเด่นกว่า สำหรับการปฏิบัติการที่ขยายออกไป หรือสำหรับกำลังชาติร่วมพื้นฐาน
- ง) โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบรวมการ โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบรวมการนี้จัดให้มีหน่วยการบังคับบัญชาในกองกำลังชาติร่วม ลักษณะสำคัญในการบังคับบัญชาแบบรวมนี้คือ การมีผู้บังคับบัญชาคนเดียว ฝ่ายเสนาธิการที่ประกอบด้วยตัวแทนจากชาติสมาชิกหลายชาติ และส่วนประกอบหน่วยได้บังคับบัญชาโดยใช้เสนาธิการและหน่วยกำลังรวมหลายชาติ โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบรวมการจัดไว้ในรูปที่

รูปที่ ๓ - ๔ โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบรวมการ

จ) โครงสร้างแบบผสม การผสมแบบโครงสร้างการบังคับบัญชาที่ต่างกันอาจจะเหมาะสมในบางสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น การผสมโครงสร้างการบังคับบัญชาระหว่างแบบขนานและแบบชาตินำอาจใช้เมื่อชาติสองชาติหรือมากกว่าสองใช้ในการควบคุมส่วนประกอบของกำลังนานาชาติแบบผสม โครงสร้างการบังคับบัญชาต่าง ๆ แบบผสมมีลักษณะดังแสดงให้เห็นในรูปที่ ๓ - ๕

รูปที่ ๓ - ๕ โครงสร้างการรวมกำลังแบบผสมชาติ

๓๐๗ อำนาจที่ได้รับมอบ ไม่ว่า MMF จะกำหนดให้อยู่ภายใต้ความเห็นชอบของสหประชาชาติหรือไม่ก็ตาม การจัดองค์กรตามพื้นที่ หรือโดยการเจรจาโดยตรงระหว่างสองชาติขึ้นไป ควรจะกำหนดหัวข้อต่อไปนี้ ได้สำหรับการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ระดับสูง

ก) วัตถุประสงค์ที่จะต้องทำให้บรรลุโดย MMF

ข) การนัดหมายของ MMFC

ค) พื้นที่ของ MMFC ในการปฏิบัติการในรูปของภูมิศาสตร์และ/หรือเวลา

ง) ขนาดและการประกอบกำลังของหน่วยกำลังที่ต้องการและการวางกำลังอย่างต่อเนื่อง (กำหนดโดยการกำกับดูแลจาก MMFC)

จ) การสนับสนุนที่เรียกร้องจากอำนาจของชาติ, การบังคับบัญชา, และ ตัวแทนสำหรับการเตรียมกำลัง, การวางกำลัง, การปฏิบัติใช้กำลัง และการดำรงไว้ซึ่งการปฏิบัติ (กำหนดในการกำกับด้วย MMFC)

ฉ) นายทหารติดต่อก่อนที่มีอำนาจซึ่งมีองค์กรจัดการสนับสนุนการปฏิบัติการหรือนำการปฏิบัติการแห่งชาติหรือไม่เป็นทางการอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยการกระทบกระทั่งกันบนบทบาทของ MMF

ช) การมอบอำนาจที่เพียงพอ, ที่จะทำให้ MMFC บรรลุวัตถุประสงค์

ซ) ระดับที่เหมาะสมสำหรับกฎการปะทะ

ฅ) แนวทาง, การอำนวยความสะดวก และ คำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการ

ญ) ยุทธศาสตร์ทางออก

๓๐๘ ผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังทางทะเลร่วมหลายชาติ (MMFC) MMFC คือคำที่ใช้กับผู้บังคับบัญชาซึ่งใช้อำนาจเหนือกำลังทางเรือที่มาจากมากกว่าสองชาติ และเป็นผู้ที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติของกำลังร่วมหลายชาติเพื่อนำไปสู่วัตถุประสงค์ร่วมกัน ชาติที่มีส่วนร่วมและ/หรือผู้บังคับบัญชา MFC ถ้าได้รับการแต่งตั้งกำหนดมอบอำนาจจาก MMFC ซึ่งอาจจะเป็นไปอย่างจำกัด ชาติที่มีส่วนร่วมอาจจะก่อตั้งองค์กรที่จะชี้แนวทางด้านการเมืองและยุทธศาสตร์ให้กับหน่วยกำลังร่วมหลายชาติ MMFC ควรออกเอกสารปฏิบัติการตรงไปยังผู้บังคับบัญชาส่วนประกอบกำลังทางเรือแต่ละชาติ (NMCC) การเสริมสร้างความเห็นที่สอดคล้องกันเป็นบทบาทหลักที่สำคัญของ MMFC ความกลมเกลียวกันของกำลังพล ความไว้วางใจซึ่งกันและกันและการเคารพต่อ MMCC เป็นสิ่งสำคัญ MMCC ควรจะมีโอกาสที่จะชี้แจงจุดอ่อนและสนับสนุนความคิดเห็นส่วนตัวที่จะทำให้ภารกิจนั้นลุล่วง สภาพเช่นนี้อาจจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่จะทำให้บรรลุถึงความสำเร็จ ในขณะที่อำนาจและความรับผิดชอบของ MMFC ขึ้นอยู่กับปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ก) กำหนดพิจารณา โดยการกำกับด้วยการบังคับบัญชาและอำนาจที่ถูกจัดไว้, โครงสร้างกำลังและองค์กรการบังคับบัญชาที่เหมาะสมที่สุดที่นำมาใช้ในการปฏิบัติการ

ข) อำนาจบังคับบัญชาที่ใช้ เช่นเดียวกับชาติที่มีส่วนร่วม, โดยมีมอบหมายรวมหรือ ส่วนประกอบกำลังที่มาสมทบ ถ้าผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังแห่งชาติ, MMFC สามารถจะใช้อำนาจการบังคับบัญชาของหน่วยเหนือกับหน่วยกำลังเหล่านั้นซึ่งอยู่ใต้การบังคับบัญชาแห่งชาติ สำหรับกำลังที่ปฏิบัติการอยู่ ภายใต้ C2 ของชาติใด ๆ แต่ก็อยู่บนที่ของความรับผิดชอบแลในการสนับสนุนวัตถุประสงค์ของ MMF และ MMFC ควรถูกใช้อย่างน้อยกับ TACOM/TACON สำหรับระยะจำเพาะของการปฏิบัติการ

ค) มอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยรอง กิจและภารกิจเท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์

ง) ทำความมั่นใจการทำงานทางการปฏิบัติการที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับผ่านกำลังและการ สนับสนุนการบังคับบัญชาจนกระทั่งทรัพยากรถูกใช้ไปในทางที่ได้ประสิทธิภาพสูงสุด

จ) แต่งตั้งนายทหารติดต่อดำเนินการบังคับบัญชาและอำนาจปฏิบัติการในการสนับสนุนแคมป์ หรืออิสระ ต่อกันภายในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เช่นเดียวกับระหว่างส่วนประกอบของกำลัง

ฉ) พิจารณาและเรียกร้องการอำนวยความสะดวกและการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงที่ต้องการไปกับ ความเรียบร้อยด้านการปฏิบัติการของหน่วยกำลังและดำรงไว้ระหว่างปฏิบัติการ

ช) ระวางสถานการณ์ทางการเมือง, วัฒนธรรม, และศาสนา และความอ่อนไหวภายในกำลังและ ในพื้นที่ที่มีผลกระทบต่อปฏิบัติการ

ซ) ระบุและทบทวนหลักการปฏิบัติและแผนเท่าที่สถานการณ์จะพัฒนาต่อไป

ฌ) แจ้งผู้บังคับบัญชาระดับสูงและสนับสนุนอำนาจเมื่อพร้อมที่จะปฏิบัติในภาคปฏิบัติการ

ญ) กำกับดูแลกฎการปะทะและร้องขอให้มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อจำเป็น

ฎ) รักษาผู้บังคับบัญชาระดับสูงให้อำนาจสนับสนุนที่ถูกแจ้งในสถานการณ์ซึ่งเน้นการประเมิน สถานการณ์ ซึ่งอาจต้องการการเปลี่ยนแปลงในหลักการปฏิบัติการและหรือแหล่งทรัพยากรที่เพิ่มขึ้น

เมื่อการปฏิบัติการเกี่ยวข้องกับกำลังจากหลายเหล่าทัพ กองกำลังของ MMF อาจจะเป็น ส่วนประกอบของ MF และดังนั้น MMFC อาจจะได้รับแต่งตั้งมาจากหรือเสนอรายงานให้เป็น MFC

๓๐๕ **ผู้บังคับบัญชาส่วนกำลังทางเรือแห่งชาติ (NMCC)** NMCC อาจได้รับมอบหมายจากชาติแต่ละชาติที่มี ส่วนร่วมในกองกำลัง MMF ผบ. NMCC จะรักษาอำนาจที่จะรายงานแยกไปตามสายงานของแต่ละชาติไป ยังผู้บังคับบัญชาที่อยู่ระดับเหนือกว่านอกเหนือจากการรายงาน MMFC สำหรับเรื่องบางเรื่องที่อยู่ นอกเหนือจากภารกิจซึ่งชาติของตนได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ผบ. NMCC อาจพยายามหาทางแก้ร่วมกัน กับ MMFC โดยอ้างถึงอำนาจแห่งชาติในระดับที่สูงกว่าหรืออาจทำการตัดสินใจได้เอง การสร้างความ ร่วมมือภายในกองกำลังหลายชาติจะมีความราบรื่น หาก ผบ. NMCC มีอำนาจเพียงพอและเกิดความเข้าใจที่ จะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง แล้วรายงานการปฏิบัติกลับไปยังชาติของตน อำนาจและความรับผิดชอบเฉพาะกิจที่ ได้มอบให้กับ NMCC จะถูกกำหนดโดย ผบ.อาวุโสของชาตินั้นๆ อย่างไรก็ตาม NMCC ก็ควรมีหน้าที่ ตามปกติดังนี้

ก) ใช้งานระบบ C² ซึ่งถูกอำนวยความสะดวกโดยผู้บังคับบัญชาประจำชาติและ MMFC

ข) วางแผนและปฏิบัติการทางยุทธการบนพื้นฐานความตั้งใจ วัตถุประสงค์ และภารกิจของ ผบ. MMFC

ค) ภายใต้การกำกับดูแลโดย MMFC ประสานงานและร่วมมือการปฏิบัติงานกับ ผบ.ส่วนกำลังอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในความพยายามร่วมกันและกำหนดการติดต่อสื่อสารที่สอดคล้องกัน

ง) สร้างความมั่นใจด้านการสนับสนุนทางธุรการและการส่งกำลังบำรุงสำหรับหน่วยกำลังของชาติตนที่ จำเป็นให้ได้รับและดำรงไว้ซึ่งความพร้อมในการปฏิบัติการ

จ) แนะนำ MMFC ในเรื่องขีดความสามารถของฝ่ายเราและการยอมรับขีดจำกัดในการใช้กำลังของชาติตน

ฉ) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการสนับสนุนจากหน่วยของชาติข้างเคียงได้ถูกจัดให้มีขึ้นและถูกจัดการโดย MMFC และชาติที่เกี่ยวข้องมีความเห็นสอดคล้องกัน

ช) แนะนำการเปลี่ยนแปลงในการจัดการระบบ C² แห่งชาติภายใต้การส่งมอบกำลังใด ๆ หรือจัดไปสมทบกับ MMF

ซ) รักษาการรายงานข่าวสารตามสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไปอย่างต่อเนื่องต่อ MMFC และผู้บังคับบัญชาของชาติตนเอง โดยเน้นการพัฒนาซึ่งอาจต้องการเปลี่ยนแปลงในแนวความคิดทางยุทธการ ความต้องการใช้ทรัพยากรเพิ่มเติมหรือการสนับสนุนจากส่วนกำลังอื่น ๆ ผู้บังคับบัญชาส่วนกำลังทางเรือแห่งชาติคือผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการแนะนำที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากสถานการณ์

๓๑๐ การควบคุมกำลัง มีวิธีการที่จะใช้ในการควบคุมกำลัง MMFC อยู่ ๒ วิธี

ก) วิธีโดยตรง ผู้บังคับบัญชาอาจจะใช้อำนาจในการบังคับบัญชาตรงไปยังหน่วยกำลัง, หน่วย, หรือส่วนประกอบที่ได้รับมอบ แต่การจัดฝ่ายเสนาธิการที่เหมาะสมก็จะจัดไว้ด้วยเช่นกัน การแผ่ของการควบคุมที่จะให้ MMFC สามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของฝ่ายเสนาธิการ และสิ่งอำนวยความสะดวก MMFC ที่ได้รับมอบจาก OPCOM อาจจะทำการแทน OPCON ของหน่วยย่อยต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง ถ้าสถานการณ์ขณะนั้นมีความจำเป็น

ข) วิธีการแยกส่วนประกอบ สำหรับการปฏิบัติการที่ใหญ่และซับซ้อน หรือเมื่อสถานการณ์ขณะนั้นมีความจำเป็น เป็นการดีกว่าที่จะแยกกำลังออกเป็นส่วนประกอบย่อยภายใต้ส่วนบังคับบัญชาของส่วนประกอบในระดับรองลงไปมากกว่าหนึ่งส่วน ในกรณีนี้ MMFC จะใช้อำนาจของเขาอยู่เหนือกำลังของเขาโดยผ่านผู้บังคับบัญชาส่วนย่อย MMFC และ ผบ. ส่วนย่อยต้องมีฝ่ายเสนาธิการและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งอาจเป็นแบบต่าง ๆ กัน ตามขนาด ตามส่วนประกอบและเป็นแบบรวมกันหรือแบบแยก

๓๑๑ องค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อการบังคับบัญชาแบบรวมศูนย์ องค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างการบังคับบัญชาหรือการกำกับดูแลที่ควรกล่าวถึงคือ

ก) ปัจจัยทางการเมือง สำหรับเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับอธิปไตยของชาติ ชาติทุกชาติต่างก็ปรารถนาที่จะควบคุมกำลังของตนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ดังนั้นปัจจัยทางการเมืองจึงมีแนวโน้มที่

จะผลักดันการกระจายอำนาจการบังคับบัญชา ระดับที่เป็นความปรารถนาทางการเมือง และความสามารถที่จะปฏิบัติการร่วมชาติอื่น ๆ สามารถจำแนกได้เป็น ๔ ระดับ

(๑) การปฏิบัติการที่เป็นอิสระ ข่าวสารจะแลกเปลี่ยนกันด้วยการเคลื่อนไหว สถานภาพการปฏิบัติการและความตั้งใจซึ่งคำนึงถึงการปฏิบัติการเฉพาะๆของกำลังฝ่ายเดียวกัน และภัยคุกคาม และ การขนส่งที่สำคัญ

(๒) การปฏิบัติการที่ร่วมกัน กำลังของแต่ละชาติอาจถูกมอบหมายภารกิจตามลักษณะพื้นที่หรือความรับผิดชอบของการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจเปลี่ยนไปตามระยะเวลาที่กำหนดและกฎการปะทะที่เปลี่ยนไป

(๓) การปฏิบัติการแบบสนับสนุนตรง การควบคุมทางยุทธวิธีได้ถูกส่งผ่านไปยังชาติอื่น ๆ และได้ถูกพยายามที่จะสร้างให้สอดคล้องกับกฎการปะทะ

(๔) การปฏิบัติการเต็มรูปแบบ ผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวที่ทำหน้าที่ควบคุม ทั้งด้านยุทธการและยุทธวิธีเหนือหน่วยกำลังด้วยกฎการปะทะที่ใช้กันทั่วไปหรือพอเทียบกันได้ จะต้องเห็นพ้องต้องกันจากรัฐของแต่ละชาติ

โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบขนาน อาจจะใช้ให้เหมาะสมเป็นบางส่วนกับระดับการปฏิบัติงานร่วมกันในระหว่างการปฏิบัติ รวมทั้งการสนับสนุนโดยตรงหรือการปฏิบัติการร่วมแบบสมบูรณ์ มักจะนำไปสู่โครงสร้างการบังคับบัญชาให้เป็นส่วนกลางมากขึ้น

ข) ภัยคุกคาม ธรรมชาติของภัยคุกคามมักจะเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อการพิจารณาระดับของการรวมการบังคับบัญชาในหน่วยกำลัง MNF ในสถานการณ์ที่มีภัยคุกคามน้อยจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับการสื่อสารที่รวดเร็วและผูกติดกับสถาปัตยกรรมการบังคับบัญชาและการควบคุมที่แน่นอน ในลักษณะเช่นนี้ โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบขนานน่าจะเพียงพอ ในสถานการณ์ที่มีภัยคุกคามมาก ความต้องการสำหรับการรวมการบังคับบัญชาก็อาจจะมีมากขึ้น การรวมการที่สูงขึ้นทำให้เกิดแรงบังคับที่จะตอบสนองต่อภัยคุกคามด้วยความเร็วและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งสำหรับการป้องกันกำลังและการกำจัดภัยคุกคามระดับของภัยคุกคามประกอบกันขึ้นจากข้อเท็จจริงที่ว่า แต่ละชาติอาจจะเล็งเห็นหรือจัดลำดับความสำคัญระดับภัยคุกคามต่างจากชาติสมาชิกอื่น ๆ ของ MMF

ค) ความซับซ้อนของภารกิจ บทบาทความซับซ้อนของภารกิจสัมพันธ์ใกล้เคียงกับระดับของภัยคุกคามที่ใช้ในการกำหนดระดับการรวมสายการบังคับบัญชา ในการปฏิบัติการที่ค่อนข้างง่ายเช่น การปฏิบัติการค้นหาทางทะเล ไม่จำเป็นต้องมีการรวมสายการบังคับบัญชาในระดับสูง สำหรับการปฏิบัติการทางทะเลที่ยุ่งยากกว่านั้น เช่น การปิดอ่าวและการนำกำลังยกพลขึ้นบก ผู้บังคับบัญชาควรแสวงหาการรวมการการบังคับบัญชาที่ใหญ่มากขึ้น ในการเคลื่อนที่เร็ว สถานการณ์ที่ยุ่งยาก การบังคับบัญชารวมหรือโครงสร้างสายการบังคับบัญชาของชาติหรือการสั่งการรวม ทำให้เกิดศักยภาพต่อ MMF มากที่สุดที่จะแสดงบทบาทและปฏิบัติการอย่างจับพลัน

ง) **ภูมิศาสตร์** ปัจจัยทางภูมิศาสตร์จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดโครงสร้างของ MMF ที่ถูกแบ่งไว้เป็นพื้นที่ปฏิบัติอย่างชัดเจน อาจกล่าวได้ว่าเป็นโครงสร้างการบังคับบัญชาแบบขนาน

จ) **การประกอบกำลัง** จำนวนของกองกำลังและยุทธโศปกรณ์ของแต่ละชาติส่งเข้าร่วมจะมีผลต่อการรวมการบังคับบัญชา การประกอบกำลังจะเปลี่ยนแปลงจากลักษณะสมดุลงที่ชาติต่างๆ จะมีกำลังที่ได้สัดส่วนกัน เป็นลักษณะที่มีกำลังเหนือกว่า ซึ่งชาติใดชาติหนึ่งจะมีกำลังยุทธโศปกรณ์และขีดความสามารถที่เหนือกว่า ในกรณีที่มีกำลังเหนือกว่า ชาติที่มีกำลังเหนือกว่าอาจจะกลายเป็นหลักของกองกำลังนานาชาติที่จัดตั้งขึ้น และน่าจะเป็นชาติผู้นำ แม้จะมีกำลังที่สมดุลกัน ชาติผู้นำควรจะเตรียมการแบ่งปันบทบาทการเป็นผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่มีเหตุผลทางด้านสภาพแวดล้อมในพื้นที่และที่ซึ่งชาติอื่น ๆ มีผลประโยชน์สำคัญอยู่

ฉ) **ประสบการณ์จากการปฏิบัติการที่ผ่านมา** ขีดความสามารถที่จะแสดงออกได้โดยผู้เข้าร่วมรับการฝึกและปฏิบัติการในกองกำลัง MNF นั้นจะต้องมีส่วนช่วยสนับสนุนโครงสร้างแบบรวมการและการกำกับ

ช) **ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลในระดับสูง** กองกำลังร่วมหลายชาติที่ผูกติดกับศูนย์กลางน้อยกว่า อาจ ปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่ากับกองกำลังที่มีการรวมกันอย่างเต็มรูปแบบ ถ้าความสัมพันธ์ส่วนบุคคลในระดับสูงมีประสิทธิภาพดี อาจช่วยลดปัญหาในการปฏิบัติงานร่วมกันในระดับยุทธวิธี

๓๑๒ **กองบัญชาการ (HQ)** โครงสร้างและองค์กรของกองบัญชาการ MMF อาจจะขึ้นอยู่กับธรรมชาติของการ ปฏิบัติการ ภารกิจ และกองกำลังที่ได้รับมอบ กองบัญชาการ MMF ปกติจะประกอบกันขึ้นจากพื้นฐานดังต่อไปนี้

ง) MMFC และฝ่ายเสนาธิการ รวมทั้งที่ปรึกษาทางด้านกฎหมาย ทางการเมือง และกิจการพลเรือน

จ) NMCC/ผู้แทน/นายทหารติดต่อ

ฉ) ฝ่ายเสนาธิการ MMF จัดเป็นส่วนประกอบทางการทำงานและมีเสนาธิการเป็นหัวหน้า

ช) ส่วนประกอบพิเศษ เท่าที่ระบุไว้ในภารกิจของหน่วยและสิ่งแวดล้อมของการปฏิบัติการ ที่ได้มอบไปให้ฝ่ายเสนาธิการฝ่ายต่าง ๆ

ซ) ส่วนสนับสนุน ซึ่งรับผิดชอบสำหรับการจัดหาผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการด้วยบุคคลและเครื่องมือสำหรับการอำนวยความสะดวก การสื่อสาร การขนส่งและสนับสนุนด้าน รปภ. สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการทำงานของกองบังคับการ

๓๑๓ **หน้าที่หลักของฝ่ายเสนาธิการ** องค์กรของกองบัญชาการ MMF จะได้รับการออกแบบโดย MMFC เพื่อที่จะจัดสถานะของหน่วยให้เหมาะสมต่อกำลังที่มี การปฏิบัติของกองบัญชาการ จะรวมถึง

ก) **ด้านกำลังพล** บทบาทของฝ่ายเสนาธิการด้านกำลังพลก็คือแนะนำ MMFC และฝ่ายเสนาธิการในเรื่องนโยบายกำลังพล และกรรมวิธีในการจัดการกำลังพลที่จัดตั้งโดยการตกลงระหว่างชาติสำหรับ

การประกอบกำลังส่วนย่อย ฝ่ายเสนาธิการด้านกำลังพลควรจะติดตั้งและรักษาการดูแลกำกับกับฝ่ายเสนาธิการด้านกำลังพลชาติของตน

ข) **ด้านการข่าวกรอง** ฝ่ายเสนาธิการด้านการข่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านทำให้มั่นใจในการเสี่ยงและการข่าวกรองในองค์กร, ตำบลที่, กิจกรรม, ชีตความสามารถและความตั้งใจของฝ่ายตรงข้าม และอยู่บนคุณลักษณะสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่สนใจของ MMFC นอกจากนี้แล้วฝ่ายเสนาธิการด้านการข่าวจะมีหน้าที่ในการวางแผน กำกับ ก่อตั้ง และควบคุมการต่อต้านข่าวกรอง และมาตรการรักษาความปลอดภัยสรุปได้ดังนี้

(๑) พัฒนานโยบายสำหรับกิจกรรมด้านการข่าวของกำลัง และ สร้างความเชื่อมั่นด้านการประกอบฝ่ายอำนวยการด้านการข่าว

(๒) พัฒนาแผนสำหรับการรวบรวมและการประมวลข่าว

(๓) พิสูจน์ทราบ และกำหนดการสนับสนุนด้านการข่าวที่ได้รับการเรียกร้องจากหน่วยภายนอกกำลังและทำหน้าที่รับข่าวนั้น

(๔) วางแผนและอำนวยการ ในเรื่องการกระจายข่าวภายในหน่วยกำลังของตนและไปยังผบ. หน่วยใกล้เคียงและหน่วยเหนือ

(๕) พิจารณากำหนด และวิเคราะห์ซึ่งจุดศูนย์กลางของข่าวศึกและจุดอ่อนที่จุดเริ่มแรกของการวางแผนสำหรับการปฏิบัติการและจัดหาข้อมูลที่ทันสมัยเท่าที่จะต้องการ ศูนย์กำกับการข่าวกรองอาจจะต้องมีอยู่เพื่อให้ตอบสนองความต้องการสำหรับการรวมพยายามในเรื่องการข่าวและกิจกรรมต่อต้านการข่าวกรอง การใช้งบประมาณในการก่อตั้งหน่วยรวบรวมการข่าวกรอง และการกระจายข่าวสารไปยังหน่วยที่ต้องการใช้

(๖) ให้การสนับสนุนในเรื่อง C²W

(๗) รวบรวมข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

ค) **ด้านยุทธการ** ฝ่ายเสนาธิการด้านยุทธการจะสนับสนุน ผบ. MMFC ในการอำนวยการและการควบคุมงานด้านยุทธการ เพื่อใช้หน่วยกำลังและทรัพยากรที่มาสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดในการยุทธการนั้น ๆ ตามที่ได้วางแผนไว้ ฝ่ายเสนาธิการด้านยุทธการจะต้อง

(๑) กำหนดสถานภาพและขีดความสามารถของกำลังที่ได้รับมอบหมาย เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาในเรื่องหนทางปฏิบัติและหลักการยุทธการ

(๒) แนะนำการจัดองค์กรของหน่วยกำลังสำหรับการปฏิบัติการตามแผน

(๓) กำหนดภารกิจสำหรับหน่วยกำลัง ซึ่งอยู่บนหลักของการปฏิบัติการ บนพื้นฐานของหลักการยุทธการ รวมถึงการอำนวยการกิจกรรมที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย

(๔) กำกับและติดตามแผนการประกอบกำลัง ซึ่งสนับสนุนการปฏิบัติการทั้งปวง

(๕) ผลิตและแจกจ่ายคำสั่งยุทธการ

(๖) จัดการข่าวสารด้านอุทกศาสตร์และสมุทรศาสตร์ (METOC)

ง) ด้านการส่งกำลังบำรุง ฝ่ายเสนาธิการด้านการส่งกำลังบำรุงเป็นผู้กำหนดการสนับสนุนด้านการส่งกำลังบำรุงที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ MMFC และทำให้มั่นใจว่าการสนับสนุนนี้จะตอบสนองความต้องการได้ตลอดการปฏิบัติการ ฝ่ายเสนาธิการควรจะกำหนดความเร่งด่วนในการใช้การสนับสนุนแต่ละชาติและแนะนำในการแจกจ่ายทรัพยากรด้านกำลังบำรุงที่สอดคล้องกับนโยบายของ ผบ. MMFC ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของ ผบ.หน่วยกำลังในด้านการส่งกำลังบำรุง ฝ่ายเสนาธิการด้านการส่งกำลังบำรุงจะกำกับกับการส่งกำลังบำรุงระหว่างกันและการสนับสนุนข้ามชาติ

จ) ด้านแผนและนโยบาย ฝ่ายเสนาธิการด้านแผนและนโยบายจะสนับสนุน MMFC ในการวางแผนสำหรับการปฏิบัติการในอนาคตและเตรียมแผนยุทธการ การกำกับแผนเหล่านี้เป็นการดำเนินการภายในหน่วย ทั้งในระดับสูงกว่า ช่างเคียง และรองลงไป ตลอดจนด้านพลเรือน ฝ่ายเสนาธิการด้านแผนและนโยบายจะต้อง

(๑) พิจารณากำหนดเงื่อนไขทางทหารที่จำเป็นสำหรับการบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งรวมถึงการกวดขันที่จะต้องกระทำต่อจุดศูนย์กลางกำลังของฝ่ายตรงข้ามและกำลังทั้งปวงที่ต้องการ ในการปฏิบัติด้านมนุษยธรรม, กำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประสิทธิภาพและเงื่อนไขที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ

(๒) พิจารณากำหนดจุดอ่อนจุดแข็งในการวางตำแหน่งและองค์กรของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งอาจนำมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติการอย่างชาญฉลาดได้

(๓) พัฒนาแนวทางปฏิบัติซึ่งจะทำให้วัตถุประสงค์และภารกิจที่ได้รับมอบประสบความสำเร็จ

(๔) จัดหาแนวทางการวางแผนสำหรับการปฏิบัติตามยุทธการเป็นห่วงๆ , โดยการเน้นเป็นบางส่วนในเรื่องการใช้กำลังให้สอดคล้องกันกับเวลา และพื้นที่ปฏิบัติการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

(๕) ชี้แจงการตัดสินใจของ MMFC ในเรื่องของหนทางปฏิบัติและการใช้แผนยุทธการตามการอำนวยความสะดวกตามแผนยุทธการ, และ คำสั่งยุทธการ

(๖) เตรียมแผนสำหรับการปฏิบัติการต่อเนื่องในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์

(๗) แผนสำหรับการปฏิบัติการด้านจิตวิทยา และการประเมินผลกระทบของการปฏิบัติการเกี่ยวกับประชาชน

(๘) พัฒนานโยบายด้านข่าวสารต่อสาธารณชน

ฉ) ด้านการสื่อสารและระบบข่าวสาร ฝ่ายเสนาธิการด้านการสื่อสารและระบบข่าวสาร ควรจะทำให้มั่นใจในเรื่องการสนับสนุนที่เพียงพอ และกรรมวิธีของระบบข่าวสารที่ทำให้การปฏิบัติงานร่วมกันในทุกกระดับหน่วยกำลังของ MMF เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ช) ด้านกิจการพลเรือน กิจการพลเรือนเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างของ MMF กับรัฐบาล กองทัพ ประชาชนด้านพลเรือน และตัวแทนจากปะเทศ ที่ซึ่ง MMF ตั้งอยู่ ได้รับการสนับสนุนหรือวางกำลัง อันนี้จะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล (NGO) เมื่อการปฏิบัติต้องการ

พิจารณาเกี่ยวข้องกับ NGO ศูนย์กลางของการปฏิบัติด้านกิจการพลเรือน (CMOC) ควรจะก่อตั้งที่บริเวณชายฝั่ง ทำงานร่วมกับศูนย์กิจการพลเรือนที่สำคัญที่อยู่บนบก (ถ้ามี) ในการก่อตั้งศูนย์ CMOC MMFC ก็ควรจะประเมินบทบาทของ MMF ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ NGO ในสถานการณ์บางครั้ง MMF ก็อาจให้การสนับสนุนมากกว่าที่เป็นฝ่ายนำแรงพยายาม ซึ่งกรณีเช่นนี้การกำกับทางยุทธการอาจยุ่งยากมาก

๓๑๔ ศูนย์ประสานงาน ศูนย์ประสานงานจะประกอบด้วยตัวแทนจากชาติต่าง ๆ สามารถจะเพิ่มการควบคุมหรือการกำกับใน MMF ในกรณีที่ไม่มียกย่องบัญชาการรวม MMF ศูนย์ประสานงานอาจไม่สามารถจัดตั้งได้ ศูนย์ประสานงานจะต้องตั้งขึ้นในโอกาสแรกเมื่อกำหนดให้มีการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการปฏิบัติภายใต้โครงสร้างการบังคับบัญชาแบบขนาน ในขณะที่ศูนย์ประสานงานใช้ในการปฏิบัติงานร่วมและกำกับจุดประสงค์ แบบต่าง ๆ ที่ใช้ได้ในการจัดองค์กรและกำกับพื้นที่การทำงานหลาย ๆ แบบ รวมทั้งการส่งกำลังบำรุง การข่าวกรอง และการสื่อสาร ในช่วงแรกศูนย์ประสานงานจะเป็นศูนย์สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ในขณะที่ MMF รับงานเต็มรูปแบบแล้วจะกลายเป็นจุดศูนย์กลางทางยุทธการ บทบาทของศูนย์ประสานงานก็จะขยายออก ภารกิจที่จะต้องรับทำอาจรวมได้ดังนี้

- ก) วางแผนร่วมหลายชาติ เพื่อให้รวมการพัฒนาการและแนะนำภารกิจของหน่วย
- ข) พัฒนาและแลกเปลี่ยนข่าวสารและข่าวกรอง
- ค) ติดตามการปฏิบัติร่วมหลายชาติ (เสมือนเป็นกองอำนาจการร่วมโดยผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้อง)
- ง) ติดตามความพร้อมและการวางกำลัง
- จ) ติดตามระดับความพร้อมรบและการเตือนภัย
- ฉ) ติดตามการโต้ตอบทำทีของข้าศึก
- ช) พิจารณาความต้องการจากนายทหารติดต่อ
- ซ) กำกับดูแล
  - (๑) การเปลี่ยนภารกิจ
  - (๒) การรับและการเคลื่อนไหวด้านบนของหน่วยกำลัง
  - (๓) การเปลี่ยนขอบเขตพื้นที่
  - (๔) การสนับสนุนด้านการส่งกำลังบำรุงและพิจารณาข้อตกลงระหว่างชาติ
  - (๕) สนับสนุน CIS
  - (๖) การรับคำร้องในการสนับสนุนซึ่งกันและกัน
  - (๗) กฎการปะทะ (ROE)
  - (๘) เรียกร้องการแจกจ่ายเอกสารที่มีชั้นความลับระหว่างกำลังในชาติ
  - (๙) การฝึก

๓๑๕ **การจัดกำลังเฉพาะกิจทางเรือ** เมื่อใดก็ตามที่หมู่เรือจะต้องมีการปฏิบัติการร่วมกัน การจัดตั้งหน่วยเรือเฉพาะกิจจะต้องมีการวิเคราะห์ความรับผิดชอบและสายการบังคับบัญชาทางยุทธวิธีอย่างละเอียด แต่ละหน่วยเฉพาะกิจ ประกอบด้วย หมวดเรือเฉพาะกิจซึ่งอาจจะถูกแบ่งเป็นหมู่เรือเฉพาะกิจและส่วนย่อยตามภารกิจ ตัวอย่างเช่น กำลังร่วมหลายชาติอาจจะมอบหมายให้เป็นหมู่เรือเฉพาะกิจ ถูกแบ่งเป็นหน่วยเฉพาะกิจตามชาติ, ซึ่งอาจถูกสับเปลี่ยนไปยังหน่วยเรือเฉพาะกิจเพื่อให้ตรงภารกิจเฉพาะเช่นเดียวกับการค้นหาและช่วยเหลือ ในกรณีเช่นนี้ MMFC อาจจะเป็น ผบ.หมู่เรือเฉพาะกิจ ไปพร้อมกับ NMCC ซึ่งเป็นหน่วยเฉพาะกิจที่เกี่ยวข้อง สายการบังคับบัญชาที่ก่อตั้งโดยองค์กรเฉพาะกิจนี้ไม่ต้องวินิจฉัยระดับอำนาจทางยุทธการ ซึ่งจะต้องจัดตั้งแยกกัน

๓๑๖ **สายการบังคับบัญชา** การปฏิบัติของกำลังทางเรือส่วนใหญ่จะกำหนดความรับผิดชอบให้กับหน่วยแต่ละหน่วยอย่างกว้าง ๆ เช่น การปฏิบัติการผิวน้ำ ใต้น้ำ และการปฏิบัติการทางอากาศ ตัวอย่างเช่น นายทหารที่ออกคำสั่งในเรือด้วยการต่อสู้ที่สามารถสูงสุดและระบบป้องกันภัยทางอากาศอาจจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็น ผบ.ป้องกันภัยทางอากาศ หน่วยที่คล้อยคลึงกันอาจจะส่งเสริมโดย MMFC การใช้แนวทางจาก MMFC ผู้บังคับบัญชาที่อยู่ใกล้อาจกำหนดนิยามทางยุทธการ กำหนดยุทธวิธี กำหนดเงื่อนไขกรรมวิธีปฏิบัติการ และมอบหมายเป้าให้กับหน่วยกำลัง

บทที่ ๔

ความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน (INTEROPERABILITY)

การดำรงการติดต่อสื่อสารในภาวะสงคราม ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด โดยพิจารณาอย่างกว้าง ๆ ทั้งในขอบเขตทางยุทธศาสตร์ การเมือง หรือการทหาร

คำกล่าวของ “ALFRED THAYER MAHAN

๔๐๐ ความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน ในทุกระดับมีความจำเป็นอย่างยิ่งในผลสำเร็จของการปฏิบัติการร่วมกันของกองกำลังนานาชาติ ในระดับสูงสุดทุกชาติจะต้องมีความตั้งใจและสามารถที่จะจัดหน่วยของตนให้มีความซับซ้อนน้อยที่สุดและสามารถที่จะปฏิบัติการร่วมกับนานาชาติได้ โดยจะต้องเข้าใจถึงหลักนิยม วัฒนธรรม และผลประโยชน์แห่งชาติอื่น ๆ องค์การของชาติ ในทุกส่วน ทุกระดับ จะต้องสามารถที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างดีพอที่จะดำรงรักษาความ เข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นภาพเดียวกันสามารถที่จะสนับสนุนรวมทั้งสามารถที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ ความสำเร็จและการรักษา ระดับของความสามารถในการปฏิบัติการ ร่วมกันเป็นความต้องการเบื้องต้นของการปฏิบัติการร่วมกันของกองกำลังนานาชาติ ไม่ว่าจะการจัดหน่วยจะจัดแบบคู่ขนาน จัดแบบผสมหรือการจัดโดยกำหนดให้ชาติใดชาติหนึ่งเป็นหัวหน้าได้ องค์ประกอบในความสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับรูปแบบของการประกอบกำลัง ระดับของภัยคุกคาม และความยุ่งยากซับซ้อนของภารกิจ

๔๐๑ หลักนิยมและบรรณสารร่วม

หลักนิยมและบรรณสารร่วมกันจะเป็นปัจจัยพื้นฐานในความสำเร็จของกองกำลังทางเรือนานาชาติ แต่ก็มีเฉพาะบางชาติเท่านั้นที่มีหลักนิยมและขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นทางการ ในขณะที่หลายชาติได้พัฒนาบรรณสารเกี่ยวกับยุทธวิธีและขั้นตอนการปฏิบัติขึ้นใช้เองโดยการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามบรรณสารเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะล้าสมัยที่ต้องมีการปรับปรุง ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวการปฏิบัติของกองกำลังนานาชาติจะใช้บรรณสาร MULTINATIONAL MARITIME MANUALS ของนาโตเป็นหลัก

๔๐๒ ความตั้งใจของผู้บังคับบัญชา

สิ่งที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของการปฏิบัติการร่วมกันของกองกำลังนานาชาติ ขึ้นอยู่กับความพยายามที่เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งต้องการการปฏิบัติในลักษณะ ที่รวมอำนาจมากกว่าการกระจายอำนาจออกไป ส่วนการปฏิบัติที่รวดเร็วที่มีความต้องการการปฏิบัติในลักษณะของการกระจายอำนาจกระจายการตัดสินใจและให้อิสระในการตัดสินใจ ปัญหา ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะหาจุดที่เหมาะสมของความ ต้องการในสองลักษณะดังกล่าวในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามโอกาสของความสำเร็จจะมีสูงขึ้น หากผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายได้ แจ้งความตั้งใจของผู้บังคับบัญชาไปยังหน่วยรองทั้งปวง ในความตั้งใจของ

ผู้บังคับบัญชาจะเป็นตัวกำหนดความต้องการในแต่ละขั้นของการปฏิบัติ ซึ่งหน่วยปฏิบัติจะเลือกใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการ ผู้บังคับหน่วยย่อยที่ต้องประสบปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนไปของสถานการณ์ หรือมีข้อจำกัดในการปฏิบัติการใดๆ จะได้สามารถแก้ไขและตัดสินใจได้ถูกต้อง ทั้งมีข้อควรคำนึงถึงที่สำคัญ คือ ความยุ่งยากของภาษาที่มักจะพบเสมอในการปฏิบัติการร่วมของกองกำลังนานาชาติ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแจ้งความตั้งใจให้ง่ายและชัดเจนมากที่สุดที่จะทำได้

๔๐๓ ภาษา

ในทางหลักการแล้วในขั้นแรกสุดของการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติ ประเทศที่เข้าร่วมจะต้องตกลงกันในเรื่องภาษากลางที่จะใช้ แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้อาจมีการประนีประนอมได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผบ.กองกำลังนานาชาติ แม้ว่าจะมีภาษากลางที่ใช้ร่วมกันแล้วก็ตาม แต่ก็ยังจำเป็นจะต้องมีล่ามในทุกระดับของกองกำลัง

๔๐๔ นิยามศัพท์

การตกลงกันในเรื่องนิยามศัพท์จะช่วยให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกัน ในเรื่องคำสั่งต่าง ๆ และความตั้งใจของผู้บังคับบัญชา นิยามศัพท์และการเข้ารหัสต่าง ๆ ในเรื่องการควบคุมและบังคับบัญชาเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมาก เนื่องจากหากเกิดความสับสนจะเกิดความเสียหายขึ้นได้

๔๐๕ นายทหารติดต่อ

การใช้นายทหารติดต่อมีความสำคัญและต้องการในทุกระดับที่เห็นว่ามีความจำเป็น การแลกเปลี่ยนนายทหารติดต่อจะทำให้การป้อนข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และลดความไม่เข้าใจระหว่างกันลงได้มากที่สุด ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ ดังนั้นเรื่องความต้องการนายทหารติดต่อจึงจะต้องกำหนดในขั้นแรกของขั้นตอนในการวางแผน นายทหารติดต่อจะเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมระหว่างวัฒนธรรม ภาษา หลักนิยม และการปฏิบัติการ ต่าง ๆ อย่างน้อยที่สุด นายทหารติดต่อก่อนหน้านี้จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในขีดความสามารถและข้อจำกัดของกำลังแห่งชาติของตนเป็นอย่างดี ในทางปฏิบัติแล้วนายทหารติดต่อจะต้องสามารถพูดภาษาของประเทศที่ตนได้รับหน้าที่เข้าไปประจำ หรือมีขณะนั้นอย่างน้อยที่สุดจะต้องมีล่ามไปด้วย นายทหารติดต่อกจะทำหน้าที่เสมือนเป็นผู้แทนของผู้บังคับบัญชาของตน ดังนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ และมีอาวุโสเพียงพอที่จะให้คำแนะนำและมีอำนาจในการปฏิบัติงานในส่วนของตนได้

๔๐๖ การแลกเปลี่ยนข่าวสาร

ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติขึ้นอยู่กับ การได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง ถูกเวลา และถูกสถานที่ การแลกเปลี่ยนข่าวสารเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกัน ผบ.หน่วยระดับรอง ๆ ลงไป จะต้องขวนขวายในการร้องขอข่าวสารจากประเทศที่มีอำนาจในการจ่ายข่าว และผบ.หน่วยกำลังนานาชาติ จะต้องกำหนดมาตรการในการใช้ข่าวสารร่วมกัน

๔๐๗ การข่าวกรอง

การข่าวกรองเป็นการรวบรวมดำเนินการตามขั้นตอนจากแหล่งข่าวต่าง ๆ โดยอาจรวมถึงข้อมูลจากคำสั่งการรบ คำสั่งยุทธการหรือข้อมูลจากอุปกรณ์ตรวจจับทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับภัยคุกคามความเสียหายจากการรบ และข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการประเมินถึงข้อขัดแย้งในภูมิภาคนั้น ๆ การขัดแย้งต่าง ๆ อันได้แก่ ทางการเมืองและเศรษฐกิจ ซึ่งโดยปกติแล้วจะไม่มีชาติใด ๆ ในกองกำลังนานาชาติที่จะมีข่าวกรองที่ดีที่สุดในทุก ๆ เรื่อง ดังนั้นทุก ๆ ชาติจึงจะต้องร่วมมือกันในการให้ข่าวกรองที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

๑. วงรอบข่าวกรอง

วงรอบข่าวกรองเป็นการดำเนินการตามขั้นตอน เริ่มจากการได้รับข่าวสารดำเนินการวิธีให้ได้เป็นข่าวกรอง และแจกจ่ายให้กับผู้ใช้ โดยดำเนินการเป็น ๔ ขั้นตอน คือ

๑.๑ การวางแผนและสั่งการ

การกำหนดนโยบายและการกำหนดความเร่งด่วนในความ ต้องการข่าวกรอง วางแผนในการรวบรวมข่าวสาร การออกคำสั่ง และร้องขอข้อมูลจากแหล่งข่าว และคำสั่งการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข่าวอย่างต่อเนื่อง

๑.๒ การรวบรวมข่าวสาร

การกำหนดภารกิจของการรวบรวมข่าวสารจากแต่ละแหล่งข่าวทั้งภายในและจากหน่วยภายนอกของกำลังที่จะทำการรวบรวมข่าว กรรมวิธีในการรวบรวมจะเป็นตัวกำหนดว่า ข้อมูลใดที่จะสามารถใช้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจของ ผบ.หน่วยได้

๑.๓ กรรมวิธีและผลจากการดำเนินการวิธี

การดำเนินการตามกรรมวิธีจากข่าวสารที่ได้รับจนกลายเป็นข่าวกรองนั้น จะต้องรวบรวม ประเมิน วิเคราะห์ และนำมาผสมผสานกัน ดังนั้นความรวดเร็ว ความถูกต้อง และวิธีการดำเนินการที่เป็นขั้นตอนจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อข่าวกรองที่ได้รับ

๑.๔ การแจกจ่าย

การให้ข่าวกรองจะต้องคำนึงถึงระดับความต้องการ เวลาที่ต้องการ สถานที่ และต้องการอย่างไร การกำหนดชั้นความลับจึงมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างยิ่ง ข่าวที่มีชั้นความลับต่ำสุดจะสามารถแจกจ่ายไปยังผู้รับได้มากที่สุด

๒. การใช้ข่าวกรองร่วมกัน

ข่าวกรองเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้ ผบ.กองกำลังนานาชาติ ได้ทราบถึงสถานการณ์และการปฏิบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกกองกำลังที่อาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติการของตน รวมทั้งกระทบต่อขีดความสามารถ ภารกิจ ของหน่วย ดังนั้นบรรดาข่าวกรองที่ยังทันสมัยจะต้องมีการใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อให้ทุก ๆ หน่วยได้ทราบถึงสถานการณ์ และขีดความสามารถข้าศึก ความตั้งใจของข้าศึก ทั้งนี้จะทำให้ ผบ.กองกำลัง สามารถที่จะตัดสินใจหรือดำเนินการตามวัตถุประสงค์และได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างดีได้ กองกำลัง

นานาชาติต้องการภาพสถานการณ์ที่เป็นหนึ่งเดียวกัน ในทุก ๆ ด้าน อย่างไรก็ตามการรวบรวม การแจกจ่าย และการใช้ประโยชน์จากข่าวกรองร่วมกันยังคงมีความเป็นไปได้ยาก ทั้งนี้เนื่องจากความจริงที่ว่าแต่ละชาติ ต่างก็มีการปฏิบัติการและมาตรการในการป้องกันทางอิเล็กทรอนิกส์ของตนเอง

๓. ความมั่นคงของชาติ

มาตรการในการรักษาความมั่นคงของชาติก็อาจเป็นตัวขัดขวางอีกประการหนึ่งในการใช้ประโยชน์จาก ข่าวกรองร่วมกัน เราจะเห็นได้ว่าหลายครั้งเลยทีเดียวที่ข่าวกรองนั้น ๆ มีความสำคัญน้อยกว่าการเปิดเผยถึงแหล่งข่าว ความต้องการของผู้บังคับบัญชาอย่างหนึ่งก็คือการให้ข่าวสารแก่ทุก ๆ หน่วยกับการทำอะไรจึงจะรักษาความมั่นคงของชาติของตนได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าภารกิจจะเป็นตัวสำคัญในการชี้นำแนวทางการปฏิบัติ ซึ่งบางครั้ง ผบ.กองกำลังนานาชาติอาจมีความจำเป็นต้องตั้งสำนักข่าวกรองร่วมขึ้นมาโดยเฉพาะ หรือใช้วิธีการประสานข้อมูลข่าวกรองจากนายทหารติดต่อ การที่จะตัดสินใจว่าทำอย่างไรในการให้ข่าวกรองจึงจะอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมสามารถรักษาความมั่นคงของชาติตน ได้จึงสำคัญยิ่ง แต่ ผบ.หน่วยกำลังจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนเช่นการกำหนดชั้นความลับมากเกินไป อาจมีผลกระทบต่อภารกิจ อาจทำให้หน่วยต่าง ๆ ที่ได้รับข่าวสารไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้อง ไม่ทันเวลา ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในภารกิจและความปลอดภัยของกองกำลัง

๔๐๘ ข่าวสารทางยุทธวิธี

หากขีดความสามารถของกองกำลังนานาชาติจะต้องนำมาใช้ร่วมกันในกองกำลังต่างๆ หน่วย จะมีความต้องการข้อมูลทางยุทธวิธีในเรื่องของการประกอบกำลังตำบลที่ และการเคลื่อนที่ของกองกำลังทั้งฝ่ายเดียวกัน ฝ่ายข้าศึก และชาติเป็นกลาง รวมทั้งข้อมูลทางอุทกศาสตร์และสมุทรศาสตร์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลที่เพียงพอในเรื่องของการเตือนภัยและข้อมูลเป้าหมายข้าศึก ซึ่งการที่จะได้รับข้อมูลเหล่านี้เพียงพอและเป็นภาพเดียวกันจะขึ้นอยู่กับหลักการและระดับของความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกันของหน่วยกำลังที่มีความแตกต่าง โดยทั้งนี้ ผบ.หน่วยกำลังทุกหน่วยจะต้องคำนึงถึงและใช้การแจกจ่ายโดยการรายงานทางวิทยุที่ไม่มีความยุ่งยาก เข้าใจง่าย

๔๐๙ การสื่อสาร

การสื่อสารจะเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนข่าวสารและเป็นปัจจัยพื้นฐานในความสำเร็จของการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติ ผบ.กองกำลังนานาชาติ จะต้องจัดทำรายการอุปกรณ์เครื่องมือ แผนความถี่ ขั้นตอนการปฏิบัติ การเข้ารหัส และ มาตรการรักษาความปลอดภัยทางการสื่อสาร การสื่อสารข้อมูลอัตโนมัติ เครื่องมือและวิธีการในการหมายรู้พิสูจน์ฝ่าย เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้อาวุธต่อฝ่ายเดียวกัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ไขได้โดยดำเนินการผ่านทางนายทหารติดต่อ

๔๑๐ ความปลอดภัยทางการสื่อสาร

ความปลอดภัยและการรักษาความลับทางการสื่อสาร สามารถกระทำได้โดยการใช้รหัสเฉพาะและการเข้ารหัส หรือเครื่องมือเข้ารหัส ระดับของการรักษาความลับของการสื่อสารจะขึ้นอยู่กับขีดความสามารถเข้าศึกในการดักจับและรบกวนข่ายการสื่อสารของกองกำลังนานาชาติ อย่างไรก็ตาม ผบ.กองกำลังนานาชาติจะต้องพิจารณาถึงความล่าช้าในการส่งข่าวกับการรักษาความลับของกองกำลัง อย่างไรก็ตามหากมีความจำเป็นในการรักษาความลับแล้ว การใช้เครื่องมือเข้ารหัสทั่วไปอาจจะสามารถนำมาใช้ได้ในระดับยุทธการได้ ซึ่งจะทำให้มีผลกระทบน้อยต่อการรักษาความลับของแต่ละชาติ

๔๑๑ ความสามารถในการปฏิบัติการในทะเล

กองกำลังนานาชาติจะมีความสามารถในการปฏิบัติการในทะเลได้ต่อเมื่อมีการประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน และจะต้องมีการฝึกซ้อมร่วมกันด้วย โดยมีสิ่งต่าง ๆ ที่ควรดำเนินการดังนี้

๑. มาตรการหลีกเลี่ยงเรือโดนกัน

ควรมีการกำหนดขั้นตอนที่เข้าใจง่าย เพื่อป้องกันการสับสนในการนำเรือเมื่อเข้ามาอยู่ในระยะที่เรืออาจโดนกันได้

๒. การรับ - ส่งสิ่งของในทะเล

หน่วยในกองกำลังนานาชาติที่ปฏิบัติในพื้นที่เดียวกัน หรือในภารกิจเดียวกันจะต้องกำหนดขั้นตอนและฝึกซ้อมในการรับ - ส่งสิ่งของในทะเลจากเรือสนับสนุนในพื้นที่นั้น ๆ ด้วย

๓. การลากจูง

ผบ.กองกำลังนานาชาติ จะต้องจัดให้หน่วยในกองกำลังนานาชาติฝึก ในเรื่องการลากจูงเพื่อใช้ในกรณีเรือประสบความเสียหายหรือชำรุด เพื่อจะไม่กระทบกระเทือนต่อภารกิจ

๔. การย้ายกำลังพล

การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหรือการย้ายกำลังพลอาจเกิดขึ้นได้ ในการปฏิบัติการปกติ ซึ่งหน่วยในกองกำลังนานาชาติจะต้องฝึกให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วทั้งทางเรือและทางเชือกที่ใช้ในการรับ - ส่งสิ่งของ

๔๑๒ กฎการรักษาความปลอดภัยในการใช้อาวุธ

กฎการรักษาความปลอดภัยในการใช้อาวุธเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่ละชาติสามารถที่จะใช้กฎการรักษาความปลอดภัยของตน รวมถึงกฎอื่น ๆ ที่จะตกลงร่วมกันระหว่างกองกำลังนานาชาติ แต่การตัดสินใจใช้อาวุธในขั้นสุดท้ายจะขึ้นอยู่กับผู้บังคับการเรือแต่ละลำ อย่างไรก็ตามจะต้องมีการปรับปรุงและเสริมสร้างความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน รวมทั้งมั่นใจในขีดความสามารถของทุก ๆ หน่วยที่ปฏิบัติการร่วมกันในพื้นที่

๔๑๓ อันตรายจากการแพร่รังสี

รังสีที่แพร่จากเรดาร์และอุปกรณ์การสื่อสารต่าง ๆ อาจเป็นอันตรายต่อกำลังพล ยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์ตรวจจับด้วย หน่วยในกองกำลังนานาชาติจะต้องคำนึงถึงอันตรายจากสิ่งเหล่านี้

๔๑๔ การบริหารพื้นที่ในทะเล

การกำหนดพื้นที่ในทะเลทั้งบริเวณพื้นผิวและใต้น้ำในพื้นที่ปฏิบัติการจะทำให้สามารถป้องกันการปฏิบัติการรบกวนกันของเรือดำน้ำด้วยตนเอง หรือการรบกวนกันระหว่างเรือดำน้ำกับเรือผิวน้ำอื่น ๆ และยังเป็นตัวกำหนดการใช้อาวุธใต้น้ำเพื่อต่อต้านเรือดำน้ำด้วย จะเห็นได้ว่าการบริหารพื้นที่ในทะเลจะมีความยุ่งยากเนื่องจากธรรมชาติของการปฏิบัติการของกำลังทางเรือในการปฏิบัติการร่วมกันของกองกำลังนานาชาติ หากปราศจากมาตรการในการป้องกันการรบกวนกันของกำลังเรือผิวน้ำ เรือดำน้ำ และอากาศยานแล้ว ผบ. กองกำลังนานาชาติ จะต้องกำหนดพื้นที่ปฏิบัติการของเรือดำน้ำให้แน่ชัด การกำหนดพื้นที่ดังกล่าวให้กับเรือดำน้ำไปเลยอาจหลีกเลี่ยงได้หากเรือดำน้ำไม่จำเป็นต้องเข้ามาปฏิบัติร่วมกับกำลังส่วนอื่น ๆ ดังนั้น ผบ.กองกำลังนานาชาติ จะต้องมีการตกลงกันในระหว่างผู้บังคับหน่วยกำลังต่าง ๆ ตั้งแต่ในขั้นแรกของการปฏิบัติการ โดยทั้งนี้ควรจะกำหนดโดยชาติที่มีความพร้อมและมีประสบการณ์มากที่สุด

๔๑๕ การปฏิบัติการทางอากาศ

การปฏิบัติการร่วมทางอากาศของกองกำลังนานาชาติ จะต้องมีการกำหนดเพื่อประโยชน์ในการครองอากาศและใช้ประโยชน์จากห้วงอากาศ การปฏิบัติการทางอากาศประกอบด้วยปฏิบัติการโจมตีที่มีความซับซ้อนจนถึงการปฏิบัติการทางอากาศในเรื่องของการธุรการทั่วไป เช่น การส่งกำลังบำรุง การปฏิบัติการทางอากาศที่รวมเป็นหน่วยเดียวจะทำให้การปฏิบัติการประสบผลสำเร็จมากที่สุด ซึ่งควรจะต้องควบคุมและสั่งการโดยผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดในกองกำลังนานาชาติ

๑. ผบ.กองกำลังทางอากาศ (MULTINATIONAL FORCE AIR COMPONENT COMMANDER: MFACC)

เพื่อให้การใช้ประโยชน์จากห้วงอากาศเกิดประโยชน์สูงสุด ผบ.กองกำลังนานาชาติจะต้องแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้มีอำนาจในการใช้กำลังทางอากาศเป็น ผบ.กองกำลังทางอากาศ (MFACC) โดยกองกำลังทางอากาศจะเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนการประสานงาน การกำหนดภารกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติการผสมของกองกำลังสัมพันธมิตร ผบ.กองกำลังทางอากาศนี้จะทำหน้าที่เป็น ผบ.กองกำลังทางอากาศผสม (JFACC) ในการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติ ผบ.กองกำลังทางอากาศอาจจะไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ใช้กำลังทางอากาศทั้งหมด แต่จะต้องสามารถสั่งการและควบคุมการปฏิบัติการทางอากาศทั้งปวงได้

๒. การประสานการปฏิบัติการทางอากาศ

แนวความคิดในการปฏิบัติการทางอากาศคือ การที่ต้องปฏิบัติการเป็นหนึ่งเดียว ผบ. กองกำลังทางอากาศ โดยปกติจะต้องรับผิดชอบในการวางแผนการปฏิบัติการ การพัฒนาแนวความคิดในการปฏิบัติ

ที่จะทำให้การปฏิบัติการทางอากาศสนับสนุนการปฏิบัติการของกองกำลังนาชาติ ดังนั้นเมื่อความมุ่งหมายของการพัฒนาแนวความคิดในการปฏิบัติการทางอากาศมุ่งที่จะก่อให้เกิดเอกภาพในการปฏิบัติการ ดังนั้นบรรดาฝ่ายอำนาจการที่รับผิดชอบในการร่วมวางแผนจะต้องเป็นผู้แทนมาจากชาติต่างๆ เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งปวงในการวางแผน ซึ่งจะต้องแน่ใจว่าได้รับข้อมูลที่เพียงพอและเข้าใจถึงขีดความสามารถของระบบอาวุธและขีดความสามารถของกองกำลัง โดยต้องคำนึงถึงความร่วมมือประสานงาน การแบ่งมอบ การควบคุม ภารกิจ และรวมถึงการสื่อสารด้วย

๔๑๖ การจัดการพื้นที่ห้วงอากาศ

ข้อตกลงร่วมกันระหว่างชาติ การจัดหน่วยและการใช้กำลังของทั้งฝ่ายเราและฝ่ายตรงข้าม แนวความคิดในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา พื้นที่ปฏิบัติการ พื้นที่ทะเลหลวง พื้นที่เป้าหมายสะเทินน้ำสะเทินบก จะทำให้การกำหนดพื้นที่ห้วงอากาศมีความแตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามหลักนิยามพื้นฐานของการปฏิบัติการทางอากาศโดยทั่วไปจะค่อนข้างกว้างขวาง แต่มีจุดประสงค์เพื่อความปลอดภัย การใช้ประโยชน์สูงสุดของห้วงอากาศ โดยผู้ใช้มีข้อจำกัดน้อยที่สุด

๑. ความรับผิดชอบ

ผบ.กองกำลังทางอากาศ จะมอบความรับผิดชอบในการควบคุมห้วงอากาศให้กับหน่วยควบคุมห้วงอากาศ (AIRSPACE CONTROL AUTHORITY - ACA) เพื่อประสานการใช้ห้วงอากาศของกองกำลังนาชาติ ความรับผิดชอบของหน่วยนี้จะรวมถึงการประสานงานร่วมมือ การใช้ห้วงอากาศร่วมกันในพื้นที่ที่กำหนด ผบ.กองกำลังนาชาติ จะมอบหมายให้หน่วยควบคุมห้วงอากาศกำหนดนโยบายและข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ห้วงอากาศให้กับชาติต่างๆ ที่เข้าร่วมปฏิบัติการ หน่วยควบคุมห้วงอากาศจะกำหนดระบบการควบคุมเพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุดแก่ผู้ปฏิบัติ ปัญหาใดๆ ที่ไม่สามารถตกลงกันได้จะให้ ผบ.กองกำลังนาชาติเป็นผู้ตัดสินใจ และหากไม่มีการกำหนดเป็นอย่างอื่นแล้วหน่วยควบคุมห้วงอากาศจะอยู่ปฏิบัติงานร่วมกับฝ่ายอำนาจการของ ผบ.กองกำลังนาชาติ

๒. ความต้องการ

ระบบในการควบคุมห้วงอากาศจะต้องเอื้ออำนวยต่อทุก ๆ หน่วย ต้องมีความอ่อนตัว และสามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงที่ ผบ.กองกำลังนาชาติอาจสั่งการได้ โดยระบบนี้จะต้องสร้างความมั่นใจให้ ผบ.กองกำลังนาชาติสามารถใช้อำนาจทางอากาศและสอดคล้องกับแนวความคิดในการปฏิบัติการทางอากาศ โดยก่อให้เกิดผลดีที่สุดต่อการปฏิบัติการและมีความเสี่ยงในการรบกวนซึ่งกันและกันน้อยที่สุด

๔๑๗ การปฏิบัติการของเฮลิคอปเตอร์

การใช้เฮลิคอปเตอร์ซึ่งติดตั้งอยู่บนเรือได้มีการใช้อย่างกว้างขวางมากขึ้นเป็นลำดับเกือบทุกสาขาปฏิบัติการทางเรือ ดังนั้นหากเป็นไปได้แล้วทุกหน่วยควรมีขีดความสามารถในการรับ - ส่ง ฮ. หรือมีความพร้อมในการให้การสนับสนุนแก่ ฮ. ซึ่งการปฏิบัติเหล่านี้จะครอบคลุมถึงการฝึก ขั้นตอนการรับ-ส่ง ฮ.

มาตรการรักษาความปลอดภัยและน้ำมันเชื้อเพลิง ฮ. ในระดับต่ำสุด ทุกหน่วยควรมีการเตรียมการในการรับ-ส่ง ทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ และบุคคล โดยทาง ฮ. ในลักษณะการหย่อนลงทางดิ่งจาก ฮ.

๔๑๘ การค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเล

ผบ.กองกำลังน่านาชาติจะต้องกำหนดหลักปฏิบัติ ในการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเล รายละเอียดของขีดความสามารถในการปฏิบัติการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเล โดยจะต้องเตรียมการให้เพียงพอที่จะสามารถปฏิบัติการในการช่วยชีวิตในทะเลได้

๔๑๙ กฎการปะทะ

กฎการปะทะ คือ คำสั่งที่ออกโดยผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดสถานการณ์และข้อขัดข้อง ต่าง ๆ ที่กองกำลังจะใช้ในการบรรลุภารกิจ ประเทศต่าง ๆ ใช้กฎการปะทะในการควบคุมการใช้กำลัง การจัดการกับการคุกคามของสถานการณ์ และเพื่อประกันว่าจะมีการปฏิบัติตามนโยบายของชาติอย่างเหมาะสม ฉะนั้นแต่ละชาติจะมีกฎการปะทะของตนเองอยู่แล้ว แต่กฎการปะทะของแต่ละชาติจะมีความแตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางยุทธการของกองกำลังน่านาชาติ ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเข้าใจว่า แต่ละชาติมีความเข้าใจและตีความในเรื่องการป้องกันตนเอง ทำที่ภัยคุกคามและเจตนาของภัยคุกคามที่แตกต่างกัน รายละเอียดตามหลักการในการกำหนดกฎการปะทะตามผนวกที่แนบท้ายบทนี้

๔๒๐ การจัดทำกฎการปะทะของกองกำลังน่านาชาติ

ผบ.กองกำลังน่านาชาติ จะต้องกำหนดกฎการปะทะในโอกาสแรก ซึ่งหากกฎการปะทะร่วมไม่สามารถกำหนดขึ้นได้ แต่ละชาติก็สามารถใช้กฎการปะทะของชาติตน ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน แต่ละชาติจะต้องแจ้งความตั้งใจของกฎการปะทะของชาติตนให้กองกำลังทราบ ซึ่งโดยหลักการแล้วกฎการปะทะจะเป็นไปในลักษณะการป้องกันตนเอง ผบ.กองกำลังทางเรือ ของแต่ละชาติอาจจะไม่มีอำนาจเพียงพอที่จะกำหนดในนามของชาติตนได้ในเรื่องของการแก้ไขกฎการปะทะ อย่างไรก็ตาม ผบ.กองกำลังน่านาชาติ และ ผบ.กองกำลังทางเรือของแต่ละชาติ อาจจะตกลงกันเพื่อให้ได้ข้อยุติของกฎการปะทะที่ต้องการเพื่อเสนอขออนุมัติใช้จากชาติของตนได้ ผบ.กองกำลังทางเรือ ของแต่ละชาติควรจะแจ้งกฎการปะทะของตนแก่ชาติอื่น ๆ ที่ร่วมปฏิบัติการ ดังนั้นในการปฏิบัติการ จะต้องไม่วางกำลังให้ชาติที่มีกฎการปะทะไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติการนั้นๆ หรือขัดกับกฎการปะทะของชาติอื่น หรืออาจเกิดอันตรายแก่กำลังของชาติอื่น ๆ หรืออาจทำให้ไม่สามารถบรรลุภารกิจของกองกำลังลงในพื้นที่นั้น ๆ แม้ว่ากฎการปะทะที่สมบูรณ์หรือเป็นมาตรฐานไม่อาจกำหนดได้ ผบ.กองกำลังน่านาชาติ จะต้องพยายามอย่างที่สุดเพื่อให้ได้กฎการปะทะที่แต่ละชาติสามารถปฏิบัติได้มากที่สุด เพื่อขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชาระดับสูงของแต่ละกองกำลังโดยกฎการปะทะนี้จะต้องครอบคลุมถึง

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการแก้ไขกฎการปะทะ
๒. ผลที่จะเกิดขึ้นหากกฎการปะทะไม่ได้รับการอนุมัติ

๓. ผลกระทบทางการเมืองหากกฎการปะทะได้รับการอนุมัติ

๔. ข้อเสนอในการให้ข่าวสารต่อสาธารณชน

ผู้บังคับบัญชาจะต้องรีบดำเนินการขออนุมัติกฎการปะทะโดยทันที ในขณะที่เดียวกันก็พยายามที่จะรวบรวมข่าวสารและผลกระทบทางการเมือง ซึ่งจะต้องศึกษาให้รอบคอบ มิฉะนั้นอาจจะทำให้ผลความขัดแย้งขยายตัวออกไปโดยมิได้ตั้งใจ

๔๒๑ การป้องกันตนเอง

แม้ว่าจะมีการตกลงกันในเรื่องกฎการปะทะร่วมแล้วก็ตาม แต่ว่า ผบ.หน่วยในกองกำลังนานาชาติจะยังมีอำนาจในการใช้วิธีการที่จำเป็น และการปฏิบัติต่าง ๆ ในการป้องกันตนเองของหน่วยของตนและกองกำลังอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง

๔๒๒ การสนับสนุนของชาติเจ้าของพื้นที่

ระดับของความต้องการในการขอรับการสนับสนุนจากชาติเจ้าของพื้นที่ จะมีผลกระทบเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของภารกิจ ทั้งนี้เนื่องจากชาติเจ้าของพื้นที่อาจจะจำกัดการปฏิบัติทางทหารของตนเองไว้ในกรอบของผลประโยชน์ของชาติตน โดยการถูกแทรกแซงจากหน่วยอื่น ๆ ที่มีใช้หน่วยทหาร เช่น การให้การสนับสนุนชิ้นส่วนอะไหล่ต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่าหากชาติเจ้าของพื้นที่ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะให้ความร่วมมือแล้วอาจล่าช้าหรือแม้กระทั่งการห้ามหรือ ปฏิเสธให้ความช่วยเหลือในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่บางหน่วยหรือบางชาติในกองกำลังนานาชาติ เพื่อให้การดำเนินการสนับสนุนแก่กองกำลังนานาชาติเป็นไปอย่างเรียบร้อย ผบ.กองกำลังนานาชาติ อาจจะจัดตั้งคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยทหารและหน่วยพลเรือนของชาติเจ้าของพื้นที่ เพื่อหาข้อยุติในการให้การสนับสนุนแก่กองกำลังนานาชาติ

๔๒๓ การตกลงในเรื่องสถานะของกองกำลัง (STATUS OF FORCES AGREEMENTS: SOFA)

SOFA เป็นข้อตกลงร่วมกันของนานาชาติว่ากองกำลังนานาชาติว่า จะปฏิบัติการณ์อย่างไรในพื้นที่ของชาติตน เมื่อใดก็ตามที่มีการปฏิบัติการในพื้นที่ของชาติใด ชาติต่างๆ ในกองกำลังนานาชาติจะต้องทราบถึงข้อตกลงร่วมในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. สถานะของกองกำลัง
๒. ขั้นตอนการเข้า-ออกประเทศ
๓. อำนาจในการพกพาอาวุธบนฝั่ง
๔. การเคลื่อนที่ของกองกำลัง
๕. การใช้ท่าเรือ ท่าอากาศยาน และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านคมนาคม
๖. การใช้ระบบการสื่อสารของกองกำลังและชาติเจ้าของพื้นที่
๗. การใช้รูปแบบ การแสดงธงประจำชาติหรือสัญลักษณ์อื่น ๆ

- ๘. สิทธิทางศาสนาของกำลังพล
- ๙. การดำเนินการทางกฎหมายและการปฏิบัติงานของตำรวจ
- ๑๐. กฎหมายเกี่ยวกับการภาษีศุลกากร
- ๑๑. ขั้นตอนการเรียกร้องค่าเสียหาย

๔๒๔ ข้อมูลในการเข้าร่วมกับกองกำลังนานาชาติ

เมื่อมีหน่วยใหม่เข้าร่วมกับกองกำลังนานาชาติ ทุกหน่วยจะต้องรับทราบข้อมูลต่าง ๆ โดยพร้อมเพรียงกัน ข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วยรายละเอียดของเรือ กฎการปะทะของชาติตน และข้อจำกัดต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อการบรรเทาทุกข์ของกองกำลังนานาชาติ ผบ. กองกำลังนานาชาติ ควรมอบการประมาณสถานการณ์ และเจตนาของผู้บังคับบัญชา กฎการปะทะและข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมกับกองกำลังนานาชาติ ผบ.หน่วยในกองกำลังนานาชาติจะต้องประสานกับ ผบ.กองกำลังนานาชาติอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจจัดให้มีการบรรยายสรุปของฝ่ายอำนวยการของกองกำลังนานาชาติ เพื่อเปิดโอกาสให้แต่ละฝ่ายได้รับทราบสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับทราบมาก่อนหน้านี้ รวมทั้งจะได้ปรับความเข้าใจกันด้วย

ผนวก

แนวทางในการจัดทำกฎการปะทะ

๑. วัตถุประสงค์

แนวทางที่จัดทำขึ้นนี้ เป็นหลักการในการใช้กำลังและเป็นรากฐานในการจัดทำกฎการปะทะ เพื่อใช้ในการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติในสภาวะปกติ สภาวะขัดแย้งและสภาวะวิกฤติ กฎการปะทะของกองกำลังนานาชาติจะเปิดโอกาสให้มีการใช้กำลังได้น้อยมาก และต้องเป็นไปตามหลักการที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ ผู้ที่ร่างกฎการปะทะอาจกล่าวถึงเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ ได้ เช่น หากเป็นการปฏิบัติการภายใต้มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เอกสารอ้างอิงก็อาจเป็นกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันตนเองและกฎการปะทะ

การป้องกันตนเองแม้ว่าจะเกี่ยวข้องกับกฎการปะทะ แต่ก็มีแนวความคิดแตกต่างกัน และสามารถใช้ได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงกฎการปะทะ แม้ว่าจะมีการกำหนดให้ใช้กฎการปะทะของกองกำลังนานาชาติแล้วก็ตาม แต่หากหน่วยกำลังใด ๆ ประสบกับสถานการณ์ที่จะเป็นภัยคุกคามต่อหน่วยของตนก็สามารถใช้การป้องกันตนเองได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสม

๓. การควบคุมการใช้กำลังทหาร

กฎการปะทะของกองกำลังนานาชาติจะต้องได้รับการอนุมัติ/ยอมรับจากผู้มีอำนาจในแต่ละชาติที่เข้าร่วมกับกองกำลัง ดังนั้นกฎการปะทะของกองกำลังนานาชาติจึงถือเป็นแนวทางให้กองกำลังแต่ละชาติที่เข้าร่วม ๆ ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของกองกำลังในสภาวะปกติ สภาวะวิกฤตการณ์ และภาวะขัดแย้ง

๔. การจัดทำกฎการปะทะ

กฎการปะทะเป็นทั้งคำสั่งและคำอนุญาตซึ่งหน่วยที่ยังไม่เคยชินต่อการปฏิบัติการร่วมนานาชาติ จะต้องใช้อย่างสม่ำเสมอเพื่อลดความสับสนที่อาจจะเกิดขึ้น ฉะนั้นหลักการการจัดทำกฎการปะทะที่สำคัญก็คือ จะต้องลดความสับสนลงให้มากที่สุด ก่อนจะกำหนดรายละเอียดใด ๆ ในกฎการปะทะ ชาติที่เข้าร่วม ๆ จะต้องตกลงใจว่า จะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมกับขีดความสามารถและแผนเผชิญเหตุที่ตั้งใจไว้ เอกสารนี้จะชี้ให้เห็นแนวทางการจัดทำกฎการปะทะที่จะช่วยให้ชาติต่าง ๆ สามารถฝึกหัดกำลังของตนให้คุ้นเคยได้ สิ่งที่ต้องกำหนดให้ชัดเจน ได้แก่ รายชื่อชาติต่าง ๆ ที่จะเข้าร่วมในการจัดทำและอนุมัติกฎการปะทะของกองกำลังนานาชาติ

๔.๑ รายการต่อไปนี้คือสิ่งที่ต้องพิจารณาในการจัดทำกฎการปะทะ

๔.๑.๑ การดำเนินกลยุทธ์ การเคลื่อนย้าย และที่ตั้งของกำลัง

๔.๑.๒ การเตือน การป้องกัน และการสังหาร

๔.๑.๓ การป้องกันหน่วยอื่น

- ๔.๑.๔ การช่วยให้หน่วยสามารถอยู่รอดได้
- ๔.๑.๕ การรุก
- ๔.๑.๖ การปฏิบัติการในเรื่องสงครามอิเล็กทรอนิกส์
- ๔.๑.๗ การแสดงตำแหน่งของกองกำลัง
- ๔.๑.๘ ระบบอาวุธ
- ๔.๑.๙ วัตถุประสงค์
- ๔.๑.๑๐ ภัยจากสิ่งต่าง ๆ ที่มีต่อกองกำลัง
- ๔.๑.๑๑ การเข้าระงับเหตุ
- ๔.๑.๑๒ การสกัดกั้น การขัดขวาง และการขึ้นบนเรือ
- ๔.๑.๑๓ การจับและกักขัง
- ๔.๑.๑๔ การควบคุมการจลาจล

๔.๒ การปฏิบัติการเผชิญเหตุ

ผบ.กองกำลังนานาชาติที่ใช้กฎการปะทะ มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดแนวทางการเผชิญเหตุเพิ่มเติม ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับกฎการปะทะที่มีอยู่เดิม

๔.๓ การประกาศว่ากำลังฝ่ายใดเป็นภัยคุกคาม

เพื่อรับประกันว่ากองกำลังนานาชาติจะมีความปลอดภัย ผบ.กองกำลังนานาชาติ จะต้องกำหนดแนวทางในการประกาศว่ากำลังฝ่ายใดเป็นภัยคุกคาม และมอบหน้าที่ให้ ผบ.หน่วยย่อยไปดำเนินการ

๕. หลักการและแนวความคิดในการใช้กำลัง การจัดทำกฎการปะทะควรใช้หลักการและแนวความคิดในการใช้กำลังดังนี้

๕.๑ ความเชื่ออย่างมีเหตุผล

การใช้กำลังต้องเชื่อแน่ว่าภัยคุกคามมีจริง ไม่ใช่การคาดการณ์เท่านั้น

๕.๒ ความชัดเจนและไม่ซับซ้อน

กฎการปะทะจะต้องมีความชัดเจนและใช้ข้อความง่าย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองกำลังที่มีชาติต่าง ๆ หลากภาษามารวมกัน

๕.๓ การเจรจาและการเตือน

ในกรณีที่มีสถานการณ์ที่ยังไม่ถึงระดับที่จะต้องใช้ในการป้องกันตนเอง ผบ. หน่วยในระดับต่าง ๆ ต้องใช้มาตรการอื่น ๆ ก่อนการใช้กำลัง เช่น การเข้าไปพบและเจรจากับฝ่ายตรงข้าม ในขณะที่กำลังที่ถือว่าเป็นภัยคุกคามอย่างยิงจะใช้วิธีการนี้ไม่ได้ ในกรณีนั้นมาตรการการป้องกันตนเองสามารถใช้ได้ทันทีหากจำเป็น ซึ่งต้องมีขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การใช้เสียง อุปกรณ์ทางทัศนะ วิทย์ หรืออุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ การแปรขบวน การยิงเตือน หรือมาตรการอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การใช้กำลังโดยตรง เพื่อเป็นการเตือน

๕.๔ การใช้กำลังในระดับน้อยที่สุด

กำลังที่จะใช้ต้องอยู่ในระดับน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเท่านั้นในการบรรลุภารกิจ

๕.๕ ความจำเป็น

กำลังจัดการขั้นเด็ดขาด ควรเป็นมาตรการขั้นสุดท้ายที่จะใช้ต่อเมื่อมาตรการอื่น ๆ ล้มเหลว

๕.๖ การตอบโต้ในระดับที่เหมาะสม

การตอบโต้ต้องอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับภัยคุกคาม การใช้กำลังต้องจำกัดให้อยู่ในกรอบ ความรุนแรง และระยะเวลาที่สมเหตุสมผล และเมื่อบรรลุวัตถุประสงค์แล้วต้องยุติการใช้กำลังทันที

๕.๗ ระยะเวลาการใช้กำลังและการถอนกำลัง

การใช้กำลังจะต้องยุติเมื่อภัยคุกคามหมดลง หรือเมื่อเชื่อว่าการกำลังต่าง ๆ ไม่เป็นภัยคุกคามต่อตนอีกต่อไป

๕.๘ การป้องกันมิให้สถานการณ์ขยายความรุนแรงออกไป

หากไม่มีการสั่งการเพิ่มเติม ห้ามขยายความรุนแรงออกไป

๕.๙ การหลีกเลี่ยงความเสียหายสาธารณะ

การใช้กำลังจะต้องคำนึงเสมอว่า จะต้องส่งผลเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้น้อยที่สุด

๕.๑๐ การใช้กำลังตอบโต้และแก้แค้น

กองกำลังนานาชาติ ห้ามใช้กำลังในการตอบโต้และแก้แค้นเด็ดขาด

๕.๑๑ การกำกับดูแลให้การปฏิบัติอยู่ในระดับที่เหมาะสมและการรับผิดชอบหากเกิดความรุนแรงโดยไม่จำเป็น

ผบ.หน่วยต่าง ๆ จะต้องกำกับดูแลการใช้กำลังให้เป็นไปอย่างเท่าที่จำเป็น และเมื่อภัยคุกคามยุติลง ก็ควรยุติการใช้กำลัง การใช้กำลังนอกเหนือจากนี้จะถือว่าเป็นความผิด

๖. ความรับผิดชอบของ ผบ.กองกำลังนานาชาติในระดับต่าง ๆ

ผบ.กองกำลังนานาชาติ ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้อำนาจที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎการปะทะ แต่หากมีการจำกัดการใช้มาตรการป้องกันตนเอง ผบ.กองกำลัง ๆ มีอำนาจในการจำกัดการดำเนินการต่าง ๆ ให้กับกองกำลังของตนได้ ผบ.ในระดับต่าง ๆ ควรมีการประเมินกฎการปะทะอยู่เสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถใช้ได้อย่างเหมาะสม ผบ.ระดับต่าง ๆ อาจจะยังไม่ใช้กฎการปะทะจนกว่าจะเริ่มมีการปฏิบัติการจริงก็ได้ ผบ.ระดับต่าง ๆ ควรกำกับดูแลผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการดังนี้

๖.๑ อ่าน ทำความเข้าใจ และเผยแพร่กฎการปะทะ

๖.๒ มีการบรรยายสรุปเป็นครั้งคราว เพื่อให้ทราบถึงความหมายและการใช้กฎการปะทะในการกิจแต่ละอย่างที่เปลี่ยนแปลงไป

๖.๓ สอบถามหรือขอคำแนะนำจากสายการบังคับบัญชาของตน หากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปหรือคำแนะนำที่มอบให้แต่แรกยังไม่เพียงพอ หรือว่าสถานการณ์ที่ประสบไม่ได้ระบุไว้ในกฎการปะทะ

๗. การเผยแพร่กฎการปะทะ

ผู้มีอำนาจในกองกำลังแต่ละประเทศมีอำนาจในการพิจารณาแจกจ่ายกฎการปะทะ หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง
ของกฎการปะทะได้ในโอกาสดังนี้

๑.๑ กองกำลังอื่น ๆ หรือมิตรประเทศต้องใช้กฎการปะทะหรือต้องการข้อมูลต่าง ๆ

๑.๒ กำลังฝ่ายตรงข้ามล่วงรู้ข้อมูลต่าง ๆ ในกฎการปะทะ

๑.๓ เมื่อสาธารณชนและสื่อมวลชนต้องการกฎการปะทะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดที่ไม่ใช่เอกสารลับ

บทที่ ๕

หลักการในการวางแผน

(Planning Principles)

“หลักการอย่างง่ายในการครองยุทธศาสตร์ ไม่ได้เกิดจากสายการบังคับบัญชา แต่เกิดจากแนวทางปฏิบัติที่อ่อนตัวด้วยวิธีการอย่างมีอิสระกับจินตนาการที่สร้างสรรค์ และดำรงสภาพจิตใจของมนุษย์ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งสามารถแปรเปลี่ยนอย่างมากมาย หลักการที่ถูกต้องคือความจำเป็นในการแสดงออก ซึ่งการใช้ศิลปะวิธีในแนวทางที่หลากหลายอย่างไม่จำกัด และมีได้ออกนอกจากหลักการหรือแม้แต่กฎระเบียบข้อบังคับ”

คำกล่าวของ พล.ร.อ. Raoul Castex นักการทหารชาวฝรั่งเศส

๕๐๐ การวางแผนปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน จะต้องเน้นที่การพัฒนาแผนและการดำรงจิตความสามารถขององค์ประกอบที่สำคัญของกองกำลังเพื่อประสานการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างชาติพันธมิตร ในขณะที่เดียวกันแต่ละชาติจะต้องวางแผนปฏิบัติการอย่างเสรีในการจัดกองกำลังและการสนับสนุนส่งกำลังบำรุง การจัดเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มต้นการปฏิบัติการ เป็นวิธีการป้องกันความล่าช้าในด้านการส่งกำลังบำรุง การให้บริการ อาวุธยุทโธปกรณ์ ข้อมูลข่าวสารงบประมาณและการจัดหาตามข้อตกลงในการวางแผนเหล่านี้ ต้องประสานเป็นแผนร่วมนาวิกโยธินในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ชาติพันธมิตรร่วมตามความต้องการของภารกิจ ประสิทธิภาพสูงสุดในภาคปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธินจะเกิดขึ้นได้จากการวางแผนร่วมกันของคณะเสนาธิการร่วมและตัวแทนที่เกี่ยวข้องจากแต่ละชาติ คณะเสนาธิการร่วมจะสะท้อนให้เห็นถึงองค์ประกอบที่ค้ำของกองกำลังทางเรือนาวิกโยธินในการสร้างเสริมความเข้มแข็งและช่วยลบล้างจุดอ่อนซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตามในขั้นตอนของความร่วมมือของคณะเสนาธิการร่วมดังกล่าวนี้ อาจจะไม่ต้องอยู่ร่วมกันเสมอไป โดยเฉพาะในกรณีที่มีการจัดโครงสร้างสายการบังคับบัญชาแบบคู่ขนานขึ้น ในบทนี้เป็นการตกลงเกี่ยวกับกระบวนการ หลักการ และข้อพิจารณา เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธิน

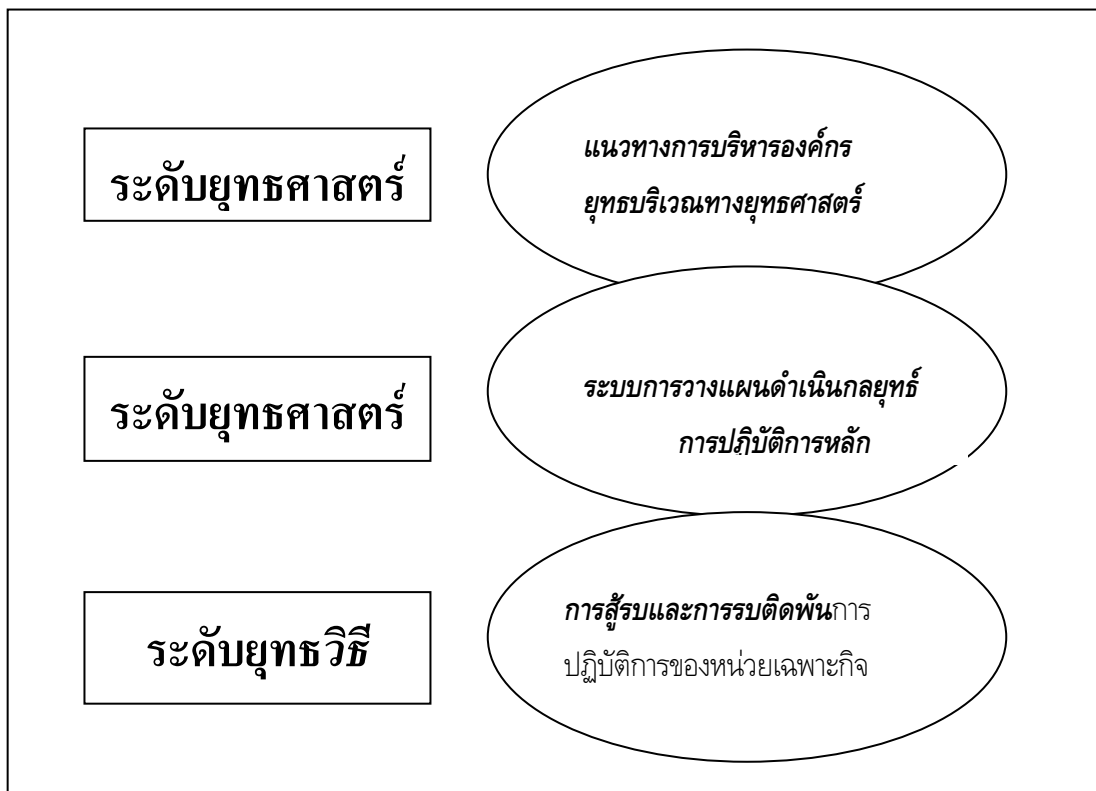
๕๐๑ ระดับของการปฏิบัติการร่วมระหว่างชาติ แม้ว่าจะไม่มีขอบเขตที่บ่งชี้ระหว่างกัน แต่ก็มีระดับการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาวิกโยธินเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับยุทธศาสตร์ ระดับยุทธการ และ ระดับยุทธวิธี ดังแสดงไว้ในภาพ ๕ - ๑ การปฏิบัติการจะมีความสัมพันธ์กันในแต่ละระดับ และจะถูกจำกัดอยู่ในระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการ หรือยุทธวิธี บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมสนับสนุน หรือทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของระดับปฏิบัติการดังกล่าวเป็นสำคัญ ซึ่งไม่ได้ขึ้นกับระดับการบังคับบัญชา ขนาดของกองกำลัง อาวุธยุทโธปกรณ์ รูปแบบของกองกำลัง หรือส่วนประกอบ อย่างไรก็ดีโดยเฉพาะ

ระดับของการปฏิบัติการ ในยามสงบและสภาวะสงคราม มีอยู่ ๓ ระดับ

๑) **ระดับยุทธศาสตร์** จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนให้มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายสูงสุดหรือเป้าหมายระยะยาวของชาติ และจะต้องคำนึงถึงศักยภาพทางการทหารซึ่งชาติต่าง ๆ ร่วมตกลงกัน

๒) **ระดับยุทธการ** การปฏิบัติการหลักและแผนดำเนินกลยุทธ์ จะต้องดำเนินการทางด้านยุทธวิธี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางยุทธการและยุทธศาสตร์ตามลำดับ

๓) **ระดับยุทธวิธี** การวางแผน การสู้รบ และชัยชนะในสงคราม ตลอดจนการรบติดพัน จะต้องสัมพันธ์กับการเคลื่อนกำลังและอำนาจการยิง การปฏิบัติการในยามสงบ กิจและวัตถุประสงค์จะถูกรวมอบหมายในระดับหน่วยเฉพาะกิจ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวระดับยุทธวิธีจะเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขการปฏิบัติการในระดับยุทธการ

ภาพที่ ๕ - ๑ ระดับของการปฏิบัติการของกองกำลังนาชาติ

๕๐๒ **ขั้นตอนของการปฏิบัติการ** โดยปกติแล้วการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติจะประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งอาจเหลื่อมซ้อนกันอยู่บ้าง ขั้นตอนต่าง ๆ ปกติแล้ว จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์และภารกิจ ดังต่อไปนี้

๑) **การเตรียมกำลัง** ในที่นี้รวมถึง การสร้าง การรวบรวมกำลัง การฝึกซ้อมก่อนการปฏิบัติจริง หรือการเสริมกำลังในการทดแทนกำลังปฏิบัติการ แผนการเตรียมกำลังจะพิจารณาถึงการเสริมสร้างหรือการ

รักษาสถานภาพของกองกำลังให้ดำรงขีดความสามารถและทรัพยากรระดับหนึ่ง การเตรียมกำลังขั้นสูงสุดในแต่ละชาตินั้น ก็คือ แผนการระดมสรรพกำลัง ซึ่งความต้องการในด้านการทหารที่จะรวบรวมและจัดการโครงสร้างทางด้านทรัพยากรของชาติที่จะนำมาใช้ใช้ในการทำสงคราม หรือความจำเป็นเร่งด่วนอื่น ๆ ในภาวะฉุกเฉิน รวมไปถึงการเตรียมกำลังพลประจำการและกำลังพลสำรอง ปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ อาวุธยุทโธปกรณ์ และการนำกองกำลังไปสู่ความพร้อมสูงสุด โดยทั่วไปกองกำลังแต่ละชาติจะรับผิดชอบในการวางแผนเสริมสร้างกองกำลังของชาติตนเอง

๒) การเคลื่อนย้ายกองกำลังเข้าสู่ยุทธบริเวณ แผนการเคลื่อนย้ายกองกำลังเข้าสู่แนวรบ เป็นการตัดสินใจเคลื่อนกองกำลังและอาวุธยุทโธปกรณ์เข้าสู่พื้นที่ปฏิบัติการ หรือพื้นที่ลาดตระเวนตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับการบังคับบัญชา โดยทั่วไปกองบัญชาหน้าชาติมีหน้าที่ในการเตรียมแผนการเคลื่อนย้ายกำลังของชาติตน ซึ่งรวมถึงแผนการสนับสนุนส่งกำลังบำรุงด้วย แต่ก็สามารถขอรับการสนับสนุนจากชาติพันธมิตรอื่น ๆ ได้

๓) ขั้นการปฏิบัติการในยุทธบริเวณ กองกำลังอาจจะถูกวางกระจายไปตามแนวรบ หรือให้การสนับสนุน ณ ที่ตั้งภายในยุทธบริเวณ ข้อตกลงในขั้นตอนการเคลื่อนย้ายกำลังเข้าสู่รัฐภาคีที่ ๓ จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับSOFA ในย่อหน้าที่ ๔๒๓

๔) การกำหนดระบบส่งกำลังบำรุงและการสนับสนุนจากชาติใกล้เคียงกับยุทธบริเวณ การวางแผนส่งกำลังบำรุง ต้องอยู่บนพื้นฐานของระดับความพร้อมของกองกำลัง ซึ่งกำหนดโดย MMFC เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการ กองกำลังของแต่ละชาติจะดำเนินการวางแผนส่งกำลังบำรุงของตนเอง เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการซึ่งการดำรงสภาพความพร้อมของกองกำลัง แม้ว่า MMFC อาจจะกำหนดและบริหารมาตรการกลางของการวางแผนส่งกำลังบำรุง และควบคุมการดำเนินการเมื่อมีความจำเป็น

๕) การวางแผนกำลังเพื่อปฏิบัติการและกำลังสนับสนุน

๖) การเริ่มลงมือปฏิบัติการ

๗) การยุติหรือสิ้นสุดการปฏิบัติการ และการดำเนินการขึ้นภายหลังการรบ

๘) การถอนกองกำลัง การวางแผนถอนกองกำลัง เป็นการพิจารณาว่าจะถอนกองกำลังออกจากพื้นที่ทำการรบแห่งหนึ่ง เพื่อลดการใช้กำลังทหาร หรือลดขนาดกองกำลังลงตามต้องการ ซึ่งแต่ละชาติมีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนการถอนกำลังของชาติตนเอง

๕๐๓ นโยบายจากองค์กรระดับสูง องค์กรระดับสูง ซึ่งควบคุมดูแลให้ MMFC ดำเนินการปฏิบัติการใด ๆ ต้องกำหนดนโยบายหรือคำสั่งอย่างเป็นทางการ ไปยัง MMFC ซึ่งในคำสั่งอย่างน้อย ควรแสดงถึง

๑) กำหนดภารกิจ และวัตถุประสงค์

๒) จัดสรรแบ่งมอบทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติการและธุรการ เพื่อให้บรรลุภารกิจ

๓) กำหนดระบบควบคุมและสั่งการ ซึ่งรวมถึงการมอบอำนาจ และจัดสรรบุคลากร ผู้แทน หรือหน่วยย่อย การกำหนดดังกล่าว จะทำให้ผู้บังคับบัญชาสามารถควบคุมทรัพยากรด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) กำหนดความสัมพันธ์ ระหว่างกองกำลังทั้งฝ่ายให้และรับการสนับสนุนในความรับผิดชอบของ ผู้บังคับบัญชาของกองกำลังสนับสนุน ซึ่งระดับการควบคุมของผู้บังคับบัญชาจะต้องกล่าวไว้อย่างชัดเจนใน เอกสารนโยบาย การกำหนดนโยบายจะแสดงให้เห็น การกำหนดขอบเขตและจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติ ซึ่ง จะต้องมีส่วนเหล่านี้อยู่เสมอคือ

๔.๑ จุดแข็งของกองกำลัง จะถูกกำหนดด้วยการสนับสนุนด้านต่าง ๆ

๔.๒ เวลา สถานที่ และห้วงเวลาของการปฏิบัติการสนับสนุน

๔.๓ ความเร่งด่วนของภารกิจสนับสนุน ควรจะสัมพันธ์กับภารกิจอื่น ๆ ของกองกำลัง สนับสนุน

๔.๔ บางกรณี ผู้บังคับบัญชาของกองกำลังสนับสนุนอยู่นอกเหนือภารกิจสนับสนุน ใน สถานการณ์ซึ่งจะต้องได้รับการยกเว้น หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน

๔.๕ โดยปกติผู้มีอำนาจหรือผู้บังคับบัญชา จะออกคำสั่งปฏิบัติการให้กำลังสนับสนุน หรือจะ ได้รับคำสั่งปฏิบัติการจากผู้บังคับบัญชาในยุทธบริเวณ

๕๐๔ เสรีภาพแห่งการปฏิบัติ แม้ว่าการปฏิบัติการร่วมนานาชาติอาจมีความซับซ้อนไปด้วย ข้อพิจารณาทางด้านการเมืองและการทหารของแต่ละชาติ นโยบายการปฏิบัติการของ MMFC ควรจะให้ เสรีภาพเท่าที่เป็นไปได้อย่างสูงสุดในการปฏิบัติการทำให้สำเร็จ อย่างไรก็ตาม ขึ้นตอนต่าง ๆ จะต้องมีการ ประสานกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การปฏิบัติการร่วมนี้ รักษาองค์ประกอบในการบรรลุวัตถุประสงค์ของ ผู้บังคับบัญชา

๕๐๕ การวิเคราะห์ภารกิจเบื้องต้น เมื่อได้รับนโยบายการปฏิบัติการแล้ว MMFC และคณะเสนาธิการร่วม จะต้องทำการวิเคราะห์ภารกิจที่ได้รับมอบหมายเพื่อพิจารณาอย่างถูกต้องว่าอะไรคือสิ่งที่กองกำลัง ร่วมนานาชาติจะต้องทำให้สำเร็จ กิจหรือความรับผิดชอบในสถานการณ์ล่วงหน้าใด ๆ ซึ่งต้องประกอบกัน ในการปฏิบัติการทั้งหมด ข้อจำกัดเรื่องเวลาในการสำเร็จภารกิจ และควรพิจารณาซึ่งผลกระทบกับ นโยบายด้านอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายทางด้าน การทูตและเศรษฐกิจ (แผนการปฏิบัติทางทหาร โดย MMFC จะต้องคำนึงถึงนโยบายเหล่านี้ด้วย) การวิเคราะห์นี้จะช่วยให้ MMFC กำหนดแนวทางให้กับ ฝ่ายเสนาธิการได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะกิจที่ต้องสำเร็จ และกรอบภายใต้การประมาณสถานการณ์ในขั้นต้น

๕๐๖ การประมาณสถานการณ์ บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ภารกิจของ MMFC ฝ่ายเสนาธิการร่วมจะทำการประมาณสถานการณ์ เพื่อวิเคราะห์รายละเอียดของการปฏิบัติ ฝ่ายอำนวยการด้านต่าง ๆ และผู้เชี่ยวชาญ จากแต่ละชาติ จะดำเนินการประมาณสถานการณ์ขั้นต้น ซึ่งจะได้ออกมาเป็นหนทางปฏิบัติ เพื่อไปถึงจุด บรรลุภารกิจและสอดคล้องกับแนวทางของ MMFC การประมาณสถานการณ์จะประกอบด้วย

๑) **การวิเคราะห์ภารกิจ** ขั้นตอนการวิเคราะห์ภารกิจขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ทราบและสมมุติฐานที่สมเหตุสมผล ในระดับปฏิบัติการ การวิเคราะห์ภารกิจทำให้สามารถหาจุดอ่อนของกองกำลังฝ่ายตรงข้าม ซึ่งการวิเคราะห์ภารกิจนี้เป็นขั้นแรกในการประมาณสถานการณ์ และรวมถึงขั้นตอนต่อไปนี้

๑.๑ พิจารณาจุดมุ่งหมายของผู้บังคับบัญชาที่สูงกว่า

๑.๒ การวิเคราะห์กิจเฉพาะ หรือ กิจแฝงที่ควรทำ และการจัดลำดับความสำคัญ

๑.๓ การวิเคราะห์นโยบายด้านความมั่นคงแห่งชาติและยุทธศาสตร์ทหาร

๑.๔ รวมถึงวัตถุประสงค์ระยะสั้นและระยะยาว ภายหลังยุคความขัดแย้ง

วัตถุประสงค์ภายหลังยุคความขัดแย้งควรจะรวมอยู่ในวัตถุประสงค์ทางทหาร ซึ่งรองรับพื้นฐานการดำเนินการไปสู่จุดหมายทางการเมือง โดยไม่ลืมแสดงแสดงจุดขึ้นหรือนำไปสู่การเจรจาต่อรอง ขั้นตอนการวิเคราะห์ภารกิจ นำไปสู่การแถลงภารกิจของหน่วย

๒) **การแถลงภารกิจ** การแถลงภารกิจจะประกอบไปด้วยถ้อยคำดังนี้

๒.๑ ใคร (จะเป็นผู้ดำเนินการ)

๒.๒ อะไร (จะต้องปฏิบัติ)

๒.๓ เมื่อไหร่ (จะเริ่มดำเนินการ)

๒.๔ ที่ไหน (ที่จะเกิดขึ้น)

๒.๕ ทำไม (จึงต้องดำเนินการ)

คำแถลงภารกิจจะต้องเป็นถ้อยคำที่ชัดเจน ถูกต้องตามกิจที่จะต้องสำเร็จอย่างสมบูรณ์ และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

๓) **การวิเคราะห์สถานการณ์** โดยปกติจะประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ คือ

๓.๑ **การวิเคราะห์ภูมิยุทธศาสตร์**

ในช่วงการวิเคราะห์ภูมิยุทธศาสตร์ระยะยาวและสั้น ซึ่งสาเหตุของความขัดแย้ง จะต้องพิจารณาถึงข้อคิดเห็นของประชาชน ความต้องการด้านทรัพยากร และองค์ประกอบของการเมือง เศรษฐกิจ กฎหมาย และศีลธรรม การวิเคราะห์นี้ควรต้องระบุสถานภาพของทุก ๆ ชาติที่เกี่ยวข้องกับการขัดแย้ง ในแง่ของกฎหมายระหว่างประเทศ สถานการณ์ขององค์กรนานาชาติ และความขัดแย้งอื่น ๆ หรือการเบี่ยงเบนของสถานการณ์ระหว่างประเทศ การวิเคราะห์ภูมิยุทธศาสตร์นี้ ควรพิจารณาคุณลักษณะเฉพาะของพื้นที่ปฏิบัติการ รวมทั้งภูมิศาสตร์การทหาร ภาคพื้นดิน พื้นน้ำ สภาพลมฟ้าอากาศ การขนส่งและการติดต่อสื่อสารด้วย

๓.๒ **การวิเคราะห์ฝ่ายตรงข้าม**

การวิเคราะห์ฝ่ายตรงข้าม รวมถึงขีดความสามารถและจุดอ่อน ในระดับ MMF โดยปกติ MMFC จะมีรูปแบบการประมาณการณ์ด้านข่าวกรอง ซึ่งใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการวิเคราะห์ ซึ่งรวมถึงการพิจารณาเป้าหมายทางการเมืองและการทหารของฝ่ายตรงข้าม จุดศูนย์กลางในระดับยุทธศาสตร์และระดับยุทธการ ความเป็นไปได้ที่จะได้รับการสนับสนุนการทหารจากภายนอก ข้อได้เปรียบและข้อจำกัดทาง

ทหารในระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการและยุทธวิธี หนทางปฏิบัติทางทหารของฝ่ายตรงข้าม ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต คุณลักษณะของการปฏิบัติการ (ในด้านจุดแข็ง การประกอบกำลัง ตำบลงและและการวางกำลัง) การเสริมกำลัง การส่งกำลังบำรุง เวลา ช่องว่าง และประสิทธิภาพในการทำสงครามของฝ่ายตรงข้าม

๓.๓ การวิเคราะห์สถานการณ์ฝ่ายเดียวกัน การวิเคราะห์ลักษณะนี้ควรเป็นรูปแบบเดียวกับการวิเคราะห์ฝ่ายตรงข้าม ในระดับ MMF โดยปกติ MMFC จะมีข้อมูลสนับสนุนการประมาณสถานการณ์ รวมทั้งด้านกำลังพล การส่งกำลังบำรุง การควบคุม สั่งการ และการติดต่อสื่อสาร

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อจำกัด

การวิเคราะห์ข้อจำกัด จะต้องพิจารณาขีดจำกัดและข้อควรคำนึงในการใช้กำลัง ขีดจำกัดดังกล่าวอาจจะเป็นประโยชน์ หรือจำเป็นในการสนับสนุนความต้องการทางยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ รวมถึงด้านการทูต เศรษฐกิจ และความพยายามในการให้ข่าวสาร เท่า ๆ กับการพิจารณากำหนดกฎการปะทะ

๓.๕ การตั้งสมมุติฐาน

ข้อสมมุติฐานใช้แทนข้อเท็จจริงที่ยังไม่สามารถหามาได้ ซึ่งมีความสำคัญกับการประมาณสถานการณ์ ถ้าพิสูจน์ว่าสมมุติฐานไม่เป็นจริง การประมาณสถานการณ์ทั้งหมดหรือบางส่วน ก็จะใช้การไม่ได้ การคาดคะเนบางประการหรือทั้งหมดจะถือเป็น โฆษะ

๓.๖ อุปมาน

การวิเคราะห์ปัจจัยทั้งห้าที่กล่าวมาข้างต้น จะสามารถประมาณสถานการณ์ ซึ่งสัมพันธ์กับขีดความสามารถในการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง อันนำไปสู่ความสำเร็จของภารกิจ

๔) การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติของฝ่ายเดียวกัน

หนทางปฏิบัติของฝ่ายเดียวกัน เป็นสิ่งที่จะต้องทำการวิเคราะห์ต่อไปได้ เพื่อให้ได้แนวทางในการบรรลุภารกิจ แต่ละหนทางปฏิบัติต้องเป็นสิ่งเหมาะสม สามารถกระทำได้ และยอมรับได้ การวิเคราะห์ต้องระบุหนทางปฏิบัติที่เป็นจริงทุกกรณีที่จะทำให้ภารกิจประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะต้องเปิดเผยต่อ MMFC หนทางปฏิบัติบางกรณี อาจจะช่วยสร้างแนวความคิดในการปฏิบัติ และควรจะสรุปออกมาเป็นกิจที่ต้องกระทำในแง่ของยุทธศาสตร์และยุทธการ ความต้องการกองกำลัง แนวความคิดในการส่งกำลังบำรุง แนวความคิดในการวางกำลัง การประมาณการณ์ช่วงเวลาที่ต้องใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และแนวความคิดในการดำรงสภาพและรักษากองกำลังสำรอง

๕) การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติของทั้งสองฝ่าย

การประมาณสถานการณ์ส่วนนี้ จะพิจารณาหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้ของฝ่ายตรงข้าม ที่อาจมีผลกระทบต่อหนทางปฏิบัติของฝ่ายเดียวกัน

๖) ข้อตกลงใจ

ในท้ายที่สุดของการวิเคราะห์จะได้ข้อตกลงใจ ซึ่งรวมถึงหนทางปฏิบัติของฝ่ายเดียวกัน การโต้ตอบของฝ่ายตรงข้ามและปฏิกริยาตอบโต้ ซึ่งรวมถึงการพิจารณาทบทวนความเหมาะสม ความพอเพียง ความสามารถกระทำได้ และความต้องการเพิ่มเติม

๓) การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติของฝ่ายเราเอง

เป็นขั้นตอนเปรียบเทียบข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของแต่ละหนทางปฏิบัติ เมื่อเห็นว่าเหมาะสม องค์ประกอบต่าง ๆ ของหนทางปฏิบัติที่แตกต่างกันจะผสมผสานเป็นหนทางปฏิบัติเดียวของฝ่ายเรา

๔) การตัดสินใจ จะพิจารณาเลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

๕๐๖ **แนวความคิดในการปฏิบัติ** เมื่อหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุดได้รับความเห็นชอบ MMFC จะกำหนดแนวความคิดในการปฏิบัติ ซึ่งจะต้องอธิบายถึงวิธีการและเหตุผลที่ MMFC จะดำเนินการใช้กำลังอย่างไร แนวคิดนี้ควรจะรวมถึงจุดมุ่งหมายสูงสุดของการปฏิบัติการที่มุ่งหวัง แนวความคิดในการปฏิบัติของ MMFC จะอธิบายคำถามในเรื่องต่อไปนี้

๑) เงื่อนไขทางทหารใด ต้องถูกกำหนดขึ้นในยุทธบริเวณ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

๒) ลำดับขั้นตอนของการปฏิบัติการใดบ้าง ที่สามารถตอบสนองเงื่อนไขทางทหารนั้นได้

๓) ทรัพยากรของ MMF ควรจะถูกใช้อย่างไร เพื่อให้ลำดับขั้นตอนการปฏิบัติประสบความสำเร็จ

๔) สิ่งใดเป็นการสิ้นเปลืองหรือเป็นความเสี่ยงสำหรับ MMF ในการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังกล่าว แนวความคิดในการปฏิบัติที่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายหลากหลาย จะต้อง.....

๕) เครื่องมือที่นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการจากผู้บังคับบัญชาชั้นสูงกว่า

๖) สื่อกลางที่ช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบแนวความคิดในการปฏิบัติ (รู้และเข้าใจแนวความคิดในการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถวางแผนและลงมือปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว อันจะทำให้สถานการณ์แปรเปลี่ยนไปเป็นฝ่ายได้เปรียบ)

๗) ปัจจัยพื้นฐานของรายละเอียดในการวางแผน และการเตรียมออกนโยบายและคำสั่ง

๕๐๗ **การวางแผนปฏิบัติการ**

เมื่อได้แนวความคิดในการปฏิบัติแล้ว คณะเสนาธิการร่วมจะทำการพัฒนาแผน หากการปฏิบัติการจะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน แผนย่อยอาจจะต้องกำหนดขึ้น เพื่อเชื่อมโยงไปเป็นแผนปฏิบัติการหลัก ในเนื้อหาสำคัญของแผนปฏิบัติการนานาชาติ การดำเนินการจะมุ่งไปสู่การปฏิบัติการร่วม โดยการแบ่งขอบเขตการปฏิบัติออกเป็นปฏิบัติการทางบก ทางเรือ ทางอากาศ และกองกำลังปฏิบัติการพิเศษ ซึ่งจะต้องวางแผนร่วมกันหรือผสมผสานกัน

โดยปกติแผนยุทธการ จะต้องรวมถึงเรื่องต่อไปนี้

๑) ความปลอดภัยของเส้นทางคมนาคมทางอากาศ ทางบกและทางทะเลไปสู่และภายในพื้นที่ปฏิบัติการ

๒) ความได้เปรียบและการดำรงความได้เปรียบทั้งในอากาศและในทะเลของพื้นที่ปฏิบัติการ

๓) การวางกำลังและทรัพยากร เพื่อตอบสนองการบรรลุวัตถุประสงค์ขั้นกลางและขั้นสูงสุด

๔) การเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติการไปสู่จุดสูงสุด ณ เวลาและสถานที่ที่เหมาะสม

๕) การลงมือปฏิบัติการทางเรือ ทางบก และทางอากาศ ให้เหมาะสมกับขีดความสามารถทางทะเลของกองกำลังนาวิกโยธินที่ได้มอบหมายการบังคับบัญชา

๖) ความต้องการระบบข่าวสารในการรบ

๗) การส่งกำลังที่พอเหมาะให้กองกำลังสามารถดำรงสภาพ รวมถึงการซ่อมบำรุง กับการสนับสนุนการรบ และการช่วยเหลือจากชาติใกล้เคียงกับยุทธบริเวณ

๘) การปรับการวางกำลังและการถอนกลับ

๕๐๕ คำสั่งปฏิบัติการ

ขั้นตอนต่อไปจะเกี่ยวข้องกับคำสั่งตามแผนยุทธการ เนื้อหาของคำสั่งปฏิบัติการจะขึ้นอยู่กับลักษณะของการปฏิบัติการเป็นอย่างมาก ซึ่งจะรวมถึงแนวทางดังต่อไปนี้

๑) ภารกิจและกิจเฉพาะ

๒) ข้อจำกัดทางด้านการเมือง

๓) การรวมกลุ่มและการวางกำลัง รวมถึงระดับสายการบังคับบัญชาที่จะได้รับมอบหมายและระดับความพร้อม

๔) การจัดการระบบควบคุมและสั่งการ

๕) การคมนาคมติดต่อสื่อสาร

๖) การรักษาความปลอดภัย

๗) ลักษณะการลวง

๘) ลำดับความเร่งด่วนในการยิงสนับสนุน

๙) ลักษณะการข่าวกรอง

๑๐) กฎการปะทะ และกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ

๑๑) งานธุรการและการส่งกำลังบำรุง

๑๒) ลำดับเร่งด่วนในการเคลื่อนย้ายกำลัง

๑๓) งานกิจการพลเรือนและความช่วยเหลือจากด้านพลเรือน

๑๔) การประชาสัมพันธ์ และการให้ข้อมูลข่าวสาร

๑๕) การจัดการด้านการเงิน

๑๖) ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

๑๗) การประมวลและรหัส

๑๘) การรายงาน

๑๙) การรักษาความปลอดภัย

คำสั่งยุทธการอาจจะต้องการแผนการสนับสนุน และระบุความต้องการเฉพาะตามข้อพิจารณาของการวางแผนหลัก

๕๑๐ **หลักการวางแผน** หลักการต่อไปนี้จะได้รับการตรวจสอบยืนยันในการพัฒนาการปฏิบัติการ อันสมควรได้รับการประยุกต์ใช้เป็นขั้นตอนของการวางแผน คือ

๑) **ภารกิจ** เป้าหมายหรือภารกิจของการปฏิบัติการเฉพาะ ต้องสอดคล้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ และทำให้บรรลุผลด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภารกิจของผู้บังคับบัญชาต้องสนับสนุนเป้าหมายของผู้บังคับบัญชาในระดับสูงกว่า

๒) **ความปลอดภัย** แสดงถึงความสัมพันธ์ที่มั่นคงระหว่างการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติ ซึ่งขึ้นอยู่กับแผนที่วางไว้ แม้กระทั่งความรู้ความเข้าใจของการมีแผนอยู่ อาจจะมีผลกระทบต่อความสำเร็จของการปฏิบัติการตลอดช่วงระยะเวลาของการวางแผน จะต้องระบุชัดเจนถึงบุคคลที่จะต้องรับทราบแผน และบุคคลที่จำเป็นจะต้องทราบแผน

๓) **การทันเวลา** แผนที่วางไว้จะต้องเสร็จสมบูรณ์ในเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาสิ่งที่จะต้องเพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) **ความชัดเจน** แผนจะต้องมีการเตรียมการ และวิธีการนำเสนอที่ไม่ให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนไปจากวัตถุประสงค์หรือแนวทางที่ถูกต้อง

๕) **ความอ่อนตัว** แผนจะต้องมีความอ่อนตัว เพื่อให้สามารถปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนและเหตุการณ์ที่ไม่สามารถทราบล่วงหน้าได้ การวางแผนที่มีแผนรองรับและข้อสังเกตจะช่วยให้เกิดความอ่อนตัวสูง

๖) **การประหยัดทรัพยากร** แผนต้องดำเนินการเพื่อใช้ทรัพยากรอย่างอย่างประหยัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จะต้องหลีกเลี่ยงการใช้ทรัพยากรเกินความจำเป็น และการสูญเสียทรัพยากรที่หาได้ยากและยากต่อการบำรุงรักษา

๗) **ความเหมาะสม** แผนทุกแผนจะต้องมีการทบทวนและตรวจสอบอยู่เสมอว่า สามารถบรรลุภารกิจได้หรือไม่

๘) **การสนับสนุน** แผนทุกแผนต้องสามารถดำเนินการได้หรือมีความเป็นไปได้ในแง่ของการส่งกำลังบำรุง การเงิน และการสนับสนุนด้านอื่น ๆ

๙) **ความเป็นไปได้** การศึกษาความเป็นไปได้ ควรจะนำไปสู่การประเมินว่าแผนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในขณะที่เผชิญหน้ากับฝ่ายตรงข้ามได้อย่างจริงจังได้หรือไม่

๑๐) **การยอมรับได้** แผนต้องมีการประเมินและพิจารณาว่า ผลที่ได้รับจะมีความคุ้มค่ากับการประเมินการลงทุนที่จะต้องเสี่ยงทั้งชีวิต ขวัญกำลังใจ เครื่องมือและอาวุธยุทธโธปกรณ์ การพิจารณาการยอมรับได้ อาจจะต้องการความเห็นสอดคล้องกันจากองค์ประกอบร่วมของทุก ๆ ชาติ

๑๑) **การแจกจ่าย** แผนควรจะมีการแจกจ่ายให้ทั่วถึงเพียงพอ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้บังคับบัญชาทั้งหมดและผู้บังคับบัญชาองกำลังสนับสนุนสามารถทราบความรับผิดชอบของหน่วยตนเอง ความสมดุลในแต่ละครั้งจะต้องพิจารณาระหว่างการรักษาความปลอดภัยและการแจกจ่ายแผน

๕๑๑ ข้อพิจารณาเพิ่มเติมในการวางแผน จำนวนปัจจัยที่เพิ่มเติมที่จะต้องได้รับการพิจารณา เพื่อการวางแผนยุทธการร่วมนานาชาติ มีดังนี้

๑) ระดับที่เหมาะสม แผนจะต้องได้รับการพัฒนาโดยผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในกิจ ภาพที่สมบูรณัของสถานการณ์ร่วม และการควบคุมจัดสรรทรัพยากรร่วมกัน

๒) การควบคุม แผนจะต้องดำเนินการควบคุมที่ระดับปฏิบัติการสูงสุด และใช้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยที่สุด การควบคุมรวมถึงการกำหนดตารางเวลาเพื่อให้แน่ใจว่าความเป็นได้มากที่สุดของแผน ถูกดำเนินการภายในเวลาที่เหมาะสม

๓) ขั้นตอนมาตรฐาน กิจกรรมการวางแผน ควรจะดำเนินการตามรูปแบบมาตรฐานและขั้นตอน ซึ่งสามารถจัดสรรวิธีการอย่างมีเหตุมีผลเพื่อนำไปสู่กิจย่อยต่าง ๆ การใช้ขั้นตอนดำเนินการตามมาตรฐานทำให้เกิดผลที่รวดเร็วและโปร่งใส

๔) การประสานงาน การเตรียมการการด้านต่าง ๆ ของการวางแผน ต้องสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผู้ร่างแผนจะต้องเตรียมการทั้งหมดในรูปแบบอย่างมีระบบไปสู่การพัฒนาแผน

๕) ฝ่ายอำนวยการวางแผน ควรพิจารณาถึงระดับความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ความชำนาญของฝ่ายอำนวยการวางแผน หากคณะนายทหารฝ่ายอำนวยการประกอบด้วยผู้ที่ความรู้และประสบการณ์ไม่มาก นโยบายของผู้บังคับบัญชาและความกระฉ่งชัดของขั้นตอนการวางแผนจะเป็นจุดอ่อนได้

๖) การดำเนินการ ฝ่ายอำนวยการด้านต่าง ๆ ควรได้รับนโยบายขั้นต้นและข้อมูลข่าวสารที่จะเตรียมการในความรับผิดชอบวางแผนฝ่ายตนในระยะเวลาที่รวดเร็ว ฝ่ายอำนวยการและผู้ได้บังคับบัญชาควร จะได้รับการเตือนล่วงหน้าถึงช่วงเวลาที่จะใช้วางแผนและเวลาที่จะได้รับแผน

๗) การติดต่อระหว่างผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการ ควรกำหนดการติดต่อประสานงานกัน ระหว่างหน่วยที่สูงกว่า หน่วยข้างเคียงในระดับเดียวกัน ระดับต่ำกว่า หรือผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการในระดับที่ต่ำกว่า

๘) เวลาที่ใช้ในการพัฒนาแผน ความซับซ้อนของการปฏิบัติการร่วมนานาชาติ อาจจะทำให้ขยายเวลาของการวางแผนให้นานขึ้น ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดความต้องการเวลาเป็นปัจจัยหนึ่งในการวางแผน

๙) การประกาศแผนในห้วงเวลาที่เหมาะสม แผนควรที่จะแจกจ่ายให้ถึงมือผู้รับอย่างรวดเร็วที่สุด ความล่าช้าไม่ก่อให้เกิดผลสำเร็จที่คิเลิศในการดำเนินการ

๑๐) การข่าวกรอง นายทหารเสนาธิการฝ่ายข่าวต้องแนะนำถึงความต้องการข่าวกรองตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการวางแผน จะต้องทำการประเมินข่าวกรองอย่างมีประสิทธิภาพทันทีและเสนอให้แก่ฝ่ายอำนวยการวางแผน ณ โอกาสที่ต้องการข่าวกรองโดยเร็วที่สุด กรณีการแถลงข้อตกลงระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ถึงความต้องการหาข่าวกรองและอาจจำเป็นต้องกำหนดภารกิจลาดตระเวนในพื้นที่ปฏิบัติการ (ตราบที่สามารถกระทำได้)

๑๑) การตั้งสมมติฐาน ข้อสมมติฐานต่าง ๆ (ที่สัมพันธ์กับกิจแฝงที่อ่อนไหวในการเปลี่ยนแปลง และอาจมีผลกระทบอย่างสำคัญกับผลสุดท้ายที่ได้จากแผน) ในการวางแผนจะต้องมีการวินิจฉัย ซึ่งรวมถึง คุณลักษณะและผลสุดท้ายที่จะเป็นไปได้ ต้องมีการติดตามตรวจสอบสมมติฐานอย่างต่อเนื่องสำหรับข้อบ่งชี้ของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

๑๒) ความต้องการการสนับสนุนส่งกำลังบำรุง การสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงให้กับกองกำลังปฏิบัติการร่วมนานาชาติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ความสำเร็จจะต้องอาศัยระบบการสนับสนุนส่งกำลังบำรุงของ MMF ต้องมีการกำหนดฐานส่งกำลังบำรุงและหน่วยรับผิดชอบให้เร็วทันทีที่เป็นไปได้

๑๓) ความต้องการข้อมูลสภาพแวดล้อม ความต้องการทราบข้อมูลที่ทันสมัยของลักษณะภูมิศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา และ ข้อมูลสมุทรศาสตร์ ควรจะได้รับการกำหนดในระยะเริ่มต้นของการวางแผน เพื่อจะได้มีเวลาเพียงพอในการจัดหาข้อมูลและนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาใช้ได้ทันการ

๑๔) การใช้กองกำลัง การใช้กองกำลังนานาชาติ จะต้องได้รับความเห็นชอบตกลงใจจากทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายการเมืองและการทหาร MMFC ควรจะประสานงานและร้องขอการปรับกฎการปะทะให้เหมาะสม

๑๕) การพิจารณาทางด้านกฎหมาย ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมายต้องได้รับการพิจารณาตามกระบวนการวางแผนตั้งแต่ต้น

๑๖) งานกิจการพลเรือน กิจการพลเรือนและการวิเคราะห์ข่าวของฝ่ายพลเรือน ควรจะพิจารณาถึงผลกระทบกับการดำเนินการตามแผนและถือเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการวางแผน

๑๗) ความร่วมมือระหว่างฝ่ายทหารกับฝ่ายพลเรือน มาตรการความร่วมมือระหว่างฝ่ายทหารกับฝ่ายพลเรือนจะต้องจัดตั้งให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับฝ่ายรัฐบาล หน่วยงานเอกชน และประชาชนพลเรือนในพื้นที่ปฏิบัติการ

๑๘) ความสัมพันธ์ของระบบควบคุมและสั่งการ ความสัมพันธ์ในระบบควบคุมและสั่งการ อาจเกิดความยุ่งยากและสลับซับซ้อนภายในโครงสร้างของกองกำลังนานาชาติ และต้องการการดูแลพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบด้วยความระมัดระวังในแต่ละขั้นตอนของการวางแผนและพัฒนาแผน

๑๙) การประมาณเวลา การประมาณเวลาซึ่งสัมพันธ์กับการเตรียมการ การเคลื่อนกำลังและการเตรียมพร้อมระบบอาวุธยุทโธปกรณ์และระบบสนับสนุน การพิจารณาจุดวิกฤติที่นำไปสู่ความสำเร็จของการปฏิบัติการ

๒๐) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของการปฏิบัติการ นักวางแผนต้องพิจารณาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของการปฏิบัติการ โดยเฉพาะการปฏิบัติการในยามสงบ หลายชาติส่วนใหญ่มีแนวทางที่เข้มงวดภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมระดับทางธรรมชาติ

๒๑) ขั้นตอนการทบทวน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพควรกำหนดขั้นตอนการทบทวนและติดตามตรวจสอบ ในกองบัญชาการของหน่วยต้องระบุให้ชัดเจนถึงการติดต่อประสานความร่วมมือของกิจกรรมในการวางแผนและการทบทวนแผน ขั้นตอนการรวบรวม ประเมินผล และแจกจ่ายกรณีศึกษาที่ได้จากการ

ปฏิบัติการถือเป็นการดำเนินการที่สำคัญของขั้นตอนการทบทวน บทเรียนจากกรณีศึกษาควรพิจารณาถึงข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับการปฏิบัติการ โดยไม่ปล่อยหรือละทิ้งไว้ให้พิจารณาภายหลัง

๒๒) ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การวางแผนปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาชาติต้องพิจารณาถึงสภาพพื้นฐานของระบบสาธารณูปโภคที่มีอยู่ เพื่อการติดต่อสื่อสารคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกของ MMF การขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกอาจจะต้องขอรับการสนับสนุนเพิ่มเติมจากชาติพันธมิตรที่อยู่ใกล้เคียงกับยุทธบริเวณ หรือ ความจำเป็นในการจัดหาให้พร้อมใช้ของชาติสมาชิกของกองกำลังปฏิบัติการร่วมนาชาติก่อนที่จะมีการเคลื่อนย้ายและวางกำลังของ MMF

บทที่ ๖
การส่งกำลังบำรุง
(LOGISTICS)

“แผนการส่งกำลังบำรุงเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งเหนือสิ่งใดที่จะส่งผลให้การปฏิบัติการบรรลุผลสำเร็จ
ถ้าไม่สามารถส่งกำลังบำรุงให้กับหน่วยกำลังรบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องตามความต้องการขั้นต่ำสุดได้แล้ว การ
ปฏิบัติการอาจจะประสบความล้มเหลวโดยสิ้นเชิง หรือประสบผลสำเร็จเพียงบางส่วนเท่านั้น”

พลเรือเอก Raymond A. Spruance ทร.สหรัฐฯ

๖๐๐. การสนับสนุนต่อกองกำลังทางเรือนานาชาติและสิ่งที่จะต้องจัดหาให้กับกองกำลังอื่น ๆ นับเป็นสิ่งสำคัญของนาวิกานุภาพ ทะเลมิประโยชน์มหาศาลต่อการขนส่งสินค้าจำนวนมาก ดังนั้นเรือจึงเป็นสิ่งสำคัญในการส่งกำลังบำรุงต่อการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติ การใช้ประโยชน์จากเรืออาจจะเกิดขึ้นในเวลาและสถานที่ซึ่งการปฏิบัติการสามารถจะเกิดขึ้นบนฝั่ง นอกจากนั้นความสามารถของเรือในการบรรทุกอาวุธยุทโธปกรณ์และน้ำมันจะทำให้กองกำลังทางเรือที่ทันสมัยมีขีดความสามารถในการปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องในระยะที่ห่างไกลมาจากฐานทัพ

๖๐๑. **การส่งกำลังบำรุง** การส่งกำลังบำรุงจะเป็นตัวกำหนดขีดความสามารถของกองกำลังที่จะปฏิบัติการได้อย่างต่อเนื่องมากน้อยเพียงใด การใช้ประโยชน์ การควบคุมและการขยายการส่งกำลังบำรุงอาจจะกำหนดความเป็นไปได้ ขอบเขตและผลของการสู้รบต่าง ๆ การส่งกำลังบำรุงประกอบด้วยหน้าที่ ๖ ประการ :

ก. การส่งกำลัง การจัดหา การเก็บรักษา การแจกจ่ายและการส่งกำลังเพิ่มเติมสำหรับการปฏิบัติการ ประกอบด้วยน้ำมัน อาวุธยุทโธปกรณ์ และสิ่งอื่น ๆ ซึ่งโดยปกติแล้วจะเป็นความรับผิดชอบของแต่ละชาติ แต่หากผู้เข้าร่วมปฏิบัติการต่างก็ใช้วัสดุร่วมกัน ก็อาจให้ MMFC เป็นผู้ประสานการจัดหาให้

ข. การซ่อมบำรุง กิจกรรมเหล่านี้จำเป็นต้องบำรุงรักษา ซ่อมบำรุงและรับประกันว่าการปฏิบัติการและประสิทธิภาพของเรือ เครื่องบิน และระบบอาวุธอื่น ๆ จะยังคงมีอยู่ต่อไป แม้ว่าการซ่อมบำรุงจะสามารถกระทำได้ในทะเล แต่การปฏิบัติงานที่ขยายเวลาออกไปต้องการหน่วยงานบริการในบางช่วงเวลา MMFC ควรจะพิจารณาประสานการซ่อมบำรุงตามระยะเวลาในท่าเรือที่ปลอดภัยและดำเนินการตามขีดความสามารถในการซ่อมบำรุงที่มีอยู่ในแต่ละหน่วยของกองกำลัง

ค. การขนส่ง การเคลื่อนย้ายหน่วย กำลังพล และยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ การใช้ประโยชน์จากการขนส่งเป็นเรื่องที่ MMFC ควรจะมีบทบาทสำคัญในการประสานงาน มันอาจจะเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่จะใช้เรือหรือเครื่องบินเพียงลำเดียวขนส่งยุทโธปกรณ์ให้แก่ชาติต่าง ๆ หลายชาติในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะเป็นการประหยัดต่อการสิ้นเปลืองและการมีทรัพยากรที่จำกัด

ง. การก่อสร้าง การจัดเตรียมเกี่ยวกับการก่อสร้าง การซ่อมบำรุงสิ่งเสียหาย การช่างทหาร และการซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวก โดยปกติจะเป็นหน้าที่ของแต่ละชาติ แต่อาจจะเป็นธรรมเนียมปฏิบัติและความต้องการของสมาชิกที่เข้าร่วมกันในการจัดให้มีการบริการทางการก่อสร้างให้กับสมาชิกอื่นในยามฉุกเฉินหรือที่ซึ่งสามารถสนับสนุนต่อประสิทธิผลโดยรวมของ MMFC

จ. การบริการทางการแพทย์ การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการทางการแพทย์และทันตกรรมทั้งในและนอกยุทธบริเวณ โดยปกติการบริการทางการแพทย์จะเป็นหน้าที่ของแต่ละชาติในระดับหน่วย MMFC จำเป็นต้องจัดให้มีแผนในการปฏิบัติต่อผู้บาดเจ็บ พื้นที่ที่ผู้บาดเจ็บได้รับการเคลื่อนย้ายจากพื้นที่ปฏิบัติการ ก็จะเป็นความรับผิดชอบของแต่ละชาติในการส่งตัวกลับประเทศ นอกจากการวางแผนต่อกรณีดังกล่าวแล้ว บุคลากรทางการแพทย์ควรที่จะได้รับทราบเกี่ยวกับความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและศาสนาระหว่างผู้เข้าร่วมกองกำลังต่าง ๆ เพื่อที่จะปฏิบัติทางการแพทย์ได้อย่างเหมาะสม

ฉ. การบริการอื่น ๆ การจัดให้มีบริการสนับสนุนต่อการบริหารงานและบุคลากรเพื่อให้กองกำลังต่าง ๆ สามารถปฏิบัติการได้ ได้แก่ การบริหาร ที่พัก เงินเดือน อาหาร กฎระเบียบ ขวัญ สวัสดิการและสันตนาการ การดำเนินการเกี่ยวกับศพ การไปรษณีย์ การศาสนา โดยปกติการจัดให้มีการบริการเหล่านี้จะเป็นหน้าที่ของแต่ละชาติ แต่ควรจะได้กำหนดแนวทางการประสานงานในที่ซึ่งมีความเหมาะสมได้

๖๐๒ **หลักการส่งกำลังบำรุง** การสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงให้กับปฏิบัติการของกองกำลังทางเรือดานาชาติต้องดำเนินการตามหลักการดังนี้

ก. ความรับผิดชอบ แต่ละชาติจะรับผิดชอบในการจัดให้มีการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงสำหรับกองกำลังของชาติตน ไม่ว่าจะผ่านทางปฏิบัติการของแต่ละชาติหรือร่วมกัน

ข. ความร่วมมือ ความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ของชาติต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญ NMCC ควรที่จะทำตามความประสงค์ของ MMFC ซึ่งควรจะได้รับอำนาจที่เพียงพอในเรื่องการส่งกำลังบำรุงที่จะทำให้เขาสามารถจะใช้กองกำลังของเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ค. ความเพียงพอ ระดับและการแจกจ่ายยุทธโปกรณ์ควรมีความเพียงพอในระดับการเตรียมพร้อม การคงทน การอยู่รอด และการเปลี่ยนแปลง ต่อขีดความสามารถทางทหารตลอดระยะเวลาการปฏิบัติการ

ง. การตอบสนอง การส่งกำลังบำรุงที่ถูกต้องจะต้องกระทำอย่างถูกเวลาและถูกสถานที่

จ. ความง่าย ควรจะหลีกเลี่ยงความซับซ้อนยุ่งยากที่ไม่จำเป็นในการเตรียมการ การวางแผนและการดำเนินการในการส่งกำลังบำรุง

ฉ. การประหยัด ทรัพยากรที่ใช้ในการส่งกำลังบำรุงต้องใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และประหยัด

ช. ความอ่อนตัว การสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง อ่อนตัว เปลี่ยนแปลงง่ายและตอบสนองต่อรูปแบบการปฏิบัติการของตน

ข. ความชัดเจน ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งกำลังบำรุงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการจัดการและการประสานงานที่มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนต่อกองกำลังร่วมหลายฝ่าย

๖๐๓. ความต้องการร่วมหลายฝ่าย MMFC ควรจะแน่ใจว่าแผนการส่งกำลังบำรุงมีความชัดเจนซึ่งตรงต่อความต้องการของแผนปฏิบัติการ หาก MMFC และผู้บังคับบัญชาระดับรองทั้งหมดสามารถควบคุมทรัพยากรของตนและสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงได้ การแก้ไขปรับปรุงแผนการส่งกำลังบำรุงก็สามารถจะทำได้โดยง่าย สิ่งนี้อาจจะยากที่จะทำสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติซึ่งการส่งกำลังบำรุงจะอยู่ในความ รับผิดชอบของแต่ละชาติ ดังนั้น การวางแผนจึงต้องดำเนินการตามรากฐานร่วมหลายฝ่าย เพราะชาติหนึ่งจะต้องรับผิดชอบในการส่งกำลังเพิ่มเติมของชาติอื่น ๆ ความสามารถในการปฏิบัติการร่วมกันและมาตรฐานอย่างเดียวกันเป็นสิ่งจำเป็นแต่มักจะใช้เป็นประโยชน์ไม่ได้ ในทุกกรณี โครงสร้างการส่งกำลังบำรุงควรที่จะได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน และพิจารณาถึงวิธีการและขีดความสามารถในการส่งกำลังบำรุงที่จะนำมาใช้ การวางแผนการส่งกำลังบำรุงจะรวมถึงข้อตกลงอย่างเป็นทางการและการมอบหมายความรับผิดชอบต่อผู้เข้าร่วม รวมทั้งชาติเจ้าภาพ ประการสุดท้าย การสนับสนุนส่งกำลังบำรุงต้องเหมาะสมกับความจำเป็นของกองกำลังที่ได้รับมอบภารกิจ

๖๐๔. ประเด็นที่ตรงกัน ในการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนานาชาติอย่างมีประสิทธิภาพและมี ประสิทธิภาพ ส่วนประกอบในการส่งกำลังบำรุงให้กับกองกำลังทั้งหมด ควรที่จะได้เข้าใจถึงความแตกต่าง กันของชาติต่าง ๆ ในเรื่องหลักนิยมในการส่งกำลังบำรุง ขีดความสามารถของหน่วยส่งกำลังบำรุง ระเบียบ ปฏิบัติในการส่งกำลังบำรุง (รวมถึงแบบฟอร์มในการรายงานด้วย) คำจำกัดความต่าง ๆ วิธีการกำหนดความ ต้องการและระบบการสนับสนุน ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดแผน สิ่งสำคัญบางประการที่ MMFC จะต้องตัดสินใจ ได้แก่

ก. กำหนดพัสดุและการบริการที่ชาติหนึ่งหรือองค์การร่วมหลายฝ่ายของค์การหนึ่งอาจจะจัดเตรียม สำหรับกองกำลังทั้งหมด

ข. การมอบอำนาจในการควบคุมทรัพยากรในการส่งกำลังบำรุงของแต่ละชาติให้กับ MMFC (การ ตัดสินใจของแต่ละชาติจะถูกทำขึ้นโดยชาติต่าง ๆ ที่เข้าร่วม)

ค. จัดให้มีระบบและระเบียบปฏิบัติเพื่อจัดทำบัญชีและการชำระคืนให้กับชาติต่าง ๆ สำหรับการ แลกเปลี่ยนการบริการและพัสดุระหว่างกัน

ง. กำหนดความรับผิดชอบและระเบียบปฏิบัติในการถ่ายโอนทรัพยากรของชาติหนึ่งไปยังกอง กำลังของชาติอื่น

จ. รักษาความชัดเจนของทรัพยากรของชาติ (จากฐานสนับสนุนของชาติไปยังหน่วยในทะเลส่วน หนึ่ง)

ฉ. กำหนดให้มีการติดต่อสื่อสารที่เข้ากันได้ระหว่างหน่วยส่งกำลังบำรุงชาติต่าง ๆ ของกองกำลัง นานาชาติและระบบการสนับสนุนของแต่ละชาติ

๖๐๕. **มาตรการส่งกำลังบำรุงร่วม** มีวิธีการที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ๓ วิธีในการส่งกำลังบำรุงร่วมสำหรับกองกำลังร่วมหลายฝ่าย ซึ่งสามารถจะเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือใช้ประกอบกันหลายวิธีก็ได้ วิธีการทั้งสามได้แก่

ก. **ชาติใดชาติหนึ่งเป็นผู้นำ** ชาติใดชาติหนึ่งจะรับผิดชอบในการจัดให้มีโครงสร้างสำหรับภารกิจในการส่งกำลังบำรุงที่จะสนับสนุนต่อกองกำลังนานาชาติ

ข. **บทบาทตามความชำนาญ** ชาติใดชาติหนึ่งจะรับผิดชอบต่อกระบวนการจัดเตรียมพัสดุและบริการเฉพาะอย่างที่ตนชำนาญ เช่น การใช้เรือเพิ่มเติมเรือเดินสำหรับกองกำลังนานาชาติทั้งหมดหรือส่วนใหญ่

ค. **การแบ่งสันปันส่วนทรัพยากร** ชาติสองชาติหรือมากกว่าจะร่วมกันจัดโครงสร้างภารกิจในการส่งกำลังบำรุงให้กับกองกำลังนานาชาติ

๖๐๖. **ข้อพิจารณาในการมอบอำนาจด้านการส่งกำลังบำรุงให้กับ MMFC** MMFC จะต้องได้รับมอบอำนาจอย่างเพียงพอในการใช้ทรัพยากรด้านการส่งกำลังบำรุงเพื่อสนับสนุนต่อ MMF ข้อพิจารณาในการถ่ายโอนอำนาจด้านการส่งกำลังบำรุงให้กับ MMFC ควรมีดังนี้

ก. **การส่งกำลังบำรุงแบบรวมการ** ทรัพยากรด้านการส่งกำลังบำรุงของแต่ละชาติควรจะนำมา รวมกันให้กับ MMFC สิ่งนี้แสดงถึงการที่หน่วยต่าง ๆ จะวางกำลังตามโครงสร้างการส่งกำลังบำรุงที่กำหนดไว้ ภายใต้สถานการณ์ปกติ หน่วย MMF ต้องคาดหวังที่จะได้รับการสนับสนุนในลำดับแรก

ข. **การแจกจ่ายเพิ่มเติม** อำนาจที่มอบให้กับ MMFC ในการแจกจ่ายทรัพยากรด้านการส่งกำลังบำรุงเพิ่มเติมควรจะเริ่มขึ้นเมื่อกองกำลังได้รับมอบภารกิจให้เข้าร่วมกับ MMF อำนาจที่มอบให้นี้ควรจะครอบคลุมในด้านการส่งกำลังบำรุงที่บรรดา NMCC พิจารณาว่าเป็นภารกิจที่สำคัญหรือมีมาตรฐานระดับสูง เช่น เป็นสิ่งที่ใช้ร่วมกันได้ สามารถแลกเปลี่ยนกันได้ หรือสามารถปฏิบัติร่วมกันได้ อำนาจในการแจกจ่ายเพิ่มเติมไม่รวมถึงส่วนที่ติดตั้งไว้อย่างแน่นอนแล้ว ซึ่งจัดเตรียมไว้สนับสนุนให้กับกองกำลังอื่น ๆ ที่แยกการบังคับบัญชาออกมา อำนาจในการแจกจ่ายเพิ่มเติมจะจำกัดเฉพาะทรัพยากรด้านการส่งกำลังบำรุงที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ MMFC ทรัพยากรด้านการส่งกำลังบำรุงที่แจกจ่ายเพิ่มเติมภายใต้อำนาจของ MMFC จะต้องได้รับการเพิ่มเติมทดแทนจากชาติที่รับไปในพื้นที่ที่โอกาสอำนวยหรือนำกลับมาคืนหรือชดเชยคืนตามข้อตกลงของชาติที่เกี่ยวข้อง

ค. **การสำรอง** ชาติที่จัดเตรียมกองกำลังและ/หรือทรัพยากรด้านการส่งกำลังบำรุงอาจจะกำหนดว่า ทรัพยากรด้านการส่งกำลังบำรุงใดจะถูกถ่ายโอนไปอยู่ในอำนาจของ MMFC

๖๐๗. **การสนับสนุนบนฝั่ง** จุดเริ่มต้นของการส่งกำลังบำรุงทางทะเล คือ การสนับสนุนบนฝั่ง ฐานทัพบนฝั่งจะจัดให้มีโรงเก็บพัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกของเรือที่ต้องการเพิ่มขึ้นสำหรับ MMF พักและให้บริการอาจจะใช้จากภาคเอกชนได้ภายใต้สัญญาที่ทำไว้ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ จะต้องกระทำอย่างระมัดระวังเพื่อให้แน่ใจว่าจะแจกจ่ายให้กับ MMF ได้อย่างถูกต้องโดยไม่มีวัสดุอุปกรณ์เหลือค้างอยู่ การ

สนับสนุนชาติเจ้าภาพควรจะรวมกันเพื่อจัดให้มีท่าเรือและสิ่งอำนวยความสะดวกทางอากาศสำหรับการส่งกำลังบำรุงเขตหน้า (FLS) การสนับสนุนชาติเจ้าภาพจะลดความต้องการสำหรับเรือส่งกำลังบำรุง แต่การสนับสนุนดังกล่าวไม่ได้เป็นลักษณะสำคัญของการปฏิบัติการทางเรือนานาชาติ ในการปฏิบัติการหลายครั้งฐานปฏิบัติการเขตหน้าอาจมีเพียงพื้นที่ จอดทอดสมอสำหรับเรือสนับสนุนหรือเรือซ่อมบำรุง บางครั้ง MMF อาจจะถูกกำหนดให้ดำเนินการปฏิบัติการ ทั้งหมดในทะเลเปิดโดยปราศจากการติดต่อกับฝั่งในพื้นที่ปฏิบัติการ

๖๐๘. **การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง** การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องที่กองกำลังทางเรือมีและสามารถจัดให้แก่กองกำลังอื่น ๆ เป็นสิ่งสำคัญของสมุททานุภาพ การส่งกำลังบำรุงทางทะเลมักจะถูกกำหนดผิด ๆ ว่าเป็นเรื่องของการสนับสนุนด้านการทหารทางเรือ ตามความเป็นจริงแล้วการส่งกำลังบำรุงเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก สลับซับซ้อนมาก ทั้งในเรื่องจุดเริ่มต้นและการส่งกำลังบำรุงในเขตหน้า พื้นที่และการขนส่งระหว่างพื้นที่เหล่านี้อาจจะเกี่ยวข้องกับกองกำลัง อื่น ๆ เช่นเดียวกับกองกำลังทางเรือจากทุกชาติที่เข้าร่วมในกองกำลังนานาชาติ สำหรับกองกำลังทางเรือการส่งกำลังบำรุงจะต้องดำเนินการในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ การช่างและพัสดุทั่วไป อาหาร อาวุธยุทโธปกรณ์ น้ำมันและผลิตภัณฑ์หล่อลื่น ไปรษณีย์ การส่งกลับทางแพทย์และประชาชน (ซึ่งอาจจะมิสุขภาพดี ป่วย เป็นนักโทษ หรือเป็นผู้ลี้ภัย) การส่งกำลังบำรุงอาจจะรวมถึงส่วนต่าง ๆ ทั้งการขนส่งทางอากาศ ทางบก หรือทางเรือ ซึ่งสามารถที่จะสนับสนุนการบริการทั้งหมดได้ในกองกำลังนานาชาติ ด้วยแรงบังคับเกี่ยวกับขีดความสามารถในการขนส่ง จำเป็นต้องมีการกำหนดลำดับความเร่งด่วนของพัสดุ การบริการของชาติต่าง ๆ

๖๐๙. **การสนับสนุนจากภายนอก** การสนับสนุนของหน่วยงานที่ไม่ใช่ของรัฐ ผู้รับเหมาภาคเอกชนและหน่วยงานสนับสนุนของชาติเจ้าภาพต่าง ๆ (หากสามารถจะใช้ประโยชน์ได้) มักจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการส่งกำลังบำรุงของ MMF หน่วยงานสนับสนุนเหล่านี้หรือกลไกในการประสานงานหน่วยงานเหล่านี้ อาจจะนำมารวมไว้ใน MMF เพื่อแน่ใจว่าจะสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด อย่างไรก็ตาม MMFC ควรจะเตรียมการไว้ในกรณีที่การสนับสนุนต้องยุติลงเนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ MMFC ควรจะรวมสิ่งที่เป็นทั้งทางด้านกฎระเบียบ การเงิน การจัดหา การทำสัญญาและการบริหารงานสำหรับ MMF เพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการโดยรวมของกองกำลังจะเป็นที่รับทราบ เพื่อป้องกันการแข่งขันกันโดยไม่ได้ตั้งใจระหว่างผู้เข้าร่วมสำหรับทรัพยากรที่มีไม่เพียงพอ และเพื่อให้แน่ใจว่าการจัดสรรทรัพยากรจะเป็นไปตามลำดับความเร่งด่วนที่ MMFC กำหนด ควรจะเป็นการชัดเจนว่า MMFC จะมีอำนาจที่จำเป็นที่จะตัดสินใจดำเนินการเกี่ยวกับการสนับสนุนจากภายนอก สำหรับกองกำลังทั้งหมดหรือต้องได้รับความเห็นชอบของชาติต่าง ๆ ก่อน

๖๑๐. **การสนับสนุนต่อหน่วยอื่น ๆ** เช่นเดียวกับการรับการสนับสนุนจากภายนอก MMF ยังอาจจะจัดให้มีการส่งกำลังบำรุงต่อทั้งหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานที่ไม่ใช่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติการ

เพื่อมนุษยธรรม ควรจะได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และงบประมาณในการดำเนินการสนับสนุนดังกล่าวให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

๖๑๑. การสับเปลี่ยนกองกำลัง แม้เรือซึ่งสามารถจะส่งกำลังบำรุงได้อย่างพอเพียงจะอยู่ประจำสถานีได้อย่างไม่มีกำหนด บุคลากรที่ปฏิบัติงานบนเรือจะต้องได้รับการสับเปลี่ยนตามช่วงเวลา เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดภายในระยะเวลาที่กำหนด สำหรับการปฏิบัติการที่ขยายออกไป เรือและลูกเรือจึงต้องได้รับการสับเปลี่ยนตามช่วงเวลา กระบวนการนี้จำเป็นต้องมีเรือในกองเรือเพิ่มมากขึ้นกว่าตอนประกอบกำลังครั้งแรก แนวความคิดในการสับเปลี่ยนเรือประจำสถานีเพื่อให้เกิดความพร้อมในระดับสูงสุดเป็นที่รู้จักกันดีในชื่อว่า Roulement ซึ่งมักจะถูกกำหนดโดยความจำเป็นในการปฏิบัติการรวมถึงปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติการ (เช่น ข้อผูกมัดของชาติในการจัดเตรียมกำลังเพื่อภารกิจอื่น) และอาจจะเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร Roulement ควรจะได้รับการประสานโดย MMFC ภายใต้คำปรึกษาของ NMCCs หาก MMFC เชื่อว่า Roulement ที่ไม่เพียงพอจะเป็นการเสี่ยงต่อประสิทธิภาพของ MMF เขาควรจะชี้แนะให้พิจารณาถึงการสนับสนุนของ NMCCs

๖๑๒. มาตรการรักษาสภาพแวดล้อม MMFC ควรจะแน่ใจว่ากองกำลังทั้งหมดได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการใช้ประโยชน์ของสภาพแวดล้อมในพื้นที่ปฏิบัติการ ทุกหน่วยควรจะยึดถือกฎระเบียบเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม การโยกย้ายถ่ายเทหรือการเก็บขยะของเสียในทะเลอาจจะเป็นปัญหาที่ต้องการเอาใจใส่เป็นพิเศษ

บทที่ ๘

การสิ้นสุดการปฏิบัติการ

(CONCLUDING OPERATIONS)

“เราวางแผน และเตรียมการเพื่อหวังชัยชนะ แต่เราไม่ได้วางแผน และเตรียมการ สำหรับสิ่งที่อาจเกิดขึ้นตามมาในภายหลังจากที่เราประสบความสำเร็จแล้ว.....ดังนั้น เราจึงควรที่จะวางแผน และเตรียมการให้มากขึ้น (โดยเฉพาะระหว่างที่เราปฏิบัติการอยู่) สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากที่เราประสบความสำเร็จแล้ว”

พลเอก จอห์น ซาลิกคาชวิลลี ทบ.สหรัฐฯ

๘๐๐. **การยุติการปฏิบัติการ** ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปฏิบัติการทางเรือของกองกำลังนาซาติ หรือแบบใด ๆ ก็ตาม จะขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นของการวางแผน โดยเฉพาะ การปฏิบัติการทางทหารร่วมกันหลายชาติ จะขึ้นอยู่กับ การตีความวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และเข้าใจร่วมกันได้ง่าย เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งที่ตั้งไว้ คำถามหลักต่อไปนี้ (กล่าวถึงแล้วในหัวข้อ ๘๐๕) จะช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ และกำหนดจุดมุ่ง

- ก. ภารกิจคืออะไร?
- ข. อะไรคือประเด็นสำคัญในการทำให้ภารกิจสำเร็จ?
- ค. อะไรคือประเด็นที่เป็นทางเลือกในการปฏิบัติ?
- ง. ใครเป็นผู้ประกาศความสำเร็จ หรือชัยชนะ และสั่งการให้ยกเลิกกองกำลัง?

๘๐๑. **จุดมุ่งของการปฏิบัติการ** การปฏิบัติการทางทหารได้รับการออกแบบมาเพื่อให้บรรลุจุดมุ่ง ซึ่งประกอบด้วย การทำให้ข้าศึกหมดไป การป้องกันการก่อกวนหรือการก่อกวน การป้องกัน...รัฐบาลที่อ่อนแอ ประชาชน การรักษาความสงบในพื้นที่ ที่เคยมีปัญหา การสถาปนากฎหมายและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ หรือการฟื้นฟูสภาพหลังภัยพิบัติ ในบางกรณี ผบ.กองกำลังนาซาติ จะมีความรับผิดชอบต่อการกำหนดจุดมุ่ง (ขึ้นอยู่กับ การอนุมัติจากชาติต่างๆ ที่เข้าร่วมในการปฏิบัติการและขึ้นอยู่กับกิจที่กำหนดโดยหน่วยที่มีอำนาจสูงกว่า) อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งจะต้องตอบสนองความต้องการทางการเมือง ที่กำหนดโดยข้อตกลงของชาติต่างๆ ที่เข้าร่วม และจุดมุ่งจะต้องสามารถบรรลุได้ แต่จุดมุ่งนั้นไม่ควรที่จะบรรลุยากจนเกินไปหรือง่ายเกินไปจนไม่ต้องทุ่มเทความพยายามใดๆ เมื่อมีการจัดตั้งกองกำลังนาซาติ จุดมุ่งก็ควรจะตอบสนองต่อวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายทางการเมืองที่ตั้งไว้ ความล้มเหลวไม่ใส่ใจต่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองอาจนำไปสู่การปฏิบัติการ ทางทหารที่ด้อยประสิทธิภาพและไม่สร้างสรรค์ การกำหนดจุดมุ่ง จำเป็นต้องชัดเจน และเป็นที่ยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือมีส่วนร่วม ผบ.กองกำลังนาซาติ และ ผบ.กอง

กำลังทางเรือแต่ละชาติ ควรได้มีการประสานงานในการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งที่กำหนดไว้ร่วมกัน โดยตอบสนองต่อวัตถุประสงค์สูงสุดของกองกำลังนานาชาติ

ในการจัดตั้งกองกำลังนานาชาตินั้น สมาชิกในกลุ่มต่างตกลงกันในองค์กรระดับโลกและภูมิภาค เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพการปฏิบัติการและสามารถกำหนดหลักการในการปฏิบัติการได้อย่างถูกต้อง

๙๐๒. การล้มเลิกการปฏิบัติการก่อนเวลา กองกำลังหลายชาติ จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อชาติที่เกี่ยวข้องต่างมีความต้องการทางการเมืองที่สอดคล้องกันอย่างเพียงพอ ความเข้าใจต่อการบรรลุจุดมุ่งเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อดำรงพันธกรณีในการปฏิบัติการของชาติไว้ การแตกแยกกันของประเทศต่างๆ ในระหว่างช่วงเวลาสำคัญของการปฏิบัติการ จะทำให้เกิดความเสี่ยงต่อทั้งความสำเร็จสูงสุดของภารกิจ ชีวิต และยุทธโศภนของกองกำลัง ดังนั้น ผบ.กองกำลังนานาชาติ และ ผบ.กองกำลังทางเรือแต่ละชาติ ควรจะได้ระมัดระวังต่อการปฏิบัติใด ๆ ที่จะนำซึ่งการสูญเสียกำลังจากชาติหนึ่งชาติใด หรือหลายชาติ และต้องระวังอย่าให้เกิดการแตกแยกกันในกองกำลังนานาชาติเหล่านี้ได้ ผบ.กองกำลังทางเรือของชาติต่างๆ มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งความต้องการต่างๆ ของกองบัญชาการแห่งชาติของแต่ละประเทศ เกี่ยวกับเสรีและข้อจำกัดในการปฏิบัติของแต่ละชาติ ผู้วางแผนจะต้องคำนึงถึงข้อกำหนดของชาติเหล่านี้ในการวางแผนสำหรับกองกำลังนานาชาติ

๙๐๓. การวัดประสิทธิผลและการเบี่ยงเบนของภารกิจ แม้ว่าทุกฝ่ายจะมีมติเป็นเอกฉันท์ในการกำหนดจุดมุ่ง แต่ธรรมชาติของภารกิจอาจมีการเลื่อน/เบี่ยงเบนไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของสถานการณ์) แนวโน้มการเบี่ยงเบน ใ้เรียกว่า Mission Creep (ความเบี่ยงเบนของภารกิจ) ผู้บัญชาการทหารจะต้องตื่นตัว โดยให้แน่ใจว่าสามารถดำรงวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติไว้ หากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปมาก อาจมีความจำเป็นต้องพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ใหม่ การวัดประสิทธิผลอย่างเป็นจริงจังจะช่วยให้สามารถติดตามความสำเร็จของภารกิจได้ มันอาจจะยากที่จะกำหนดว่าเมื่อไรจะเลิกการปฏิบัติการ (เมื่อพอใจกับเงื่อนไขของความสำเร็จแล้ว) การปฏิบัติใดๆ ที่มีใช้ทางทหารจะมีความอ่อนไหวต่อการเบี่ยงเบนของภารกิจ ตัวอย่างเช่น ในระหว่างการบรรเทาภัยพิบัติ การวัดประสิทธิผลมักจะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ จากการบรรเทาทุกข์ไปจนถึงการก่อสร้างสาธารณูปโภคใหม่ ไปจนถึงการปกป้องผู้อพยพ เพื่อที่จะจำกัดไม่ให้ภารกิจมีการเบี่ยงเบน เมื่อการปฏิบัติการของกองกำลังนานาชาติได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์เริ่มแรกแล้ว ผู้นำทางทหารจะต้องให้คำแนะนำต่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจและที่ปรึกษาทางการเมือง ทราบถึงการบรรลุภารกิจดังกล่าว

๙๐๔. การเลิกการปฏิบัติการของประเทศที่เกี่ยวข้อง ชาติต่างๆ จะตัดสินใจว่าเมื่อใดที่การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของตนจะจบสิ้นลง ในบางกรณีชาติเหล่านั้นอาจจะต้องการที่จะขอสิ้นสุดการปฏิบัติของตนก่อนที่จะปฏิบัติการเสร็จสิ้น อย่างไรก็ตามไม่ว่าในกรณีใด ๆ การเลิกการปฏิบัติการของกำลังทางเรือรวมหลายชาติ จะต้องพิจารณาในหัวข้อดังต่อไปนี้

ก. แจ้งให้ประเทศต่างๆ ทราบ ผบ.กองกำลังทางเรือแต่ละชาติ มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งให้กับประเทศต่างๆ ที่เข้าร่วมปฏิบัติได้ทราบความตั้งใจในการยกเลิกการปฏิบัติการ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งอาจหมายถึงการขออนุญาตจากหน่วยงานที่รับผิดชอบให้อนุญาตการยกเลิก และควรใช้เวลาในการนี้มากๆ เพราะจะทำให้สามารถปรับแต่งโครงสร้างของกำลังใหม่ได้อย่างราบรื่น

ข. การทำความสะอาดพื้นที่ปฏิบัติการ การเตรียมการถอนตัวออกจากพื้นที่ปฏิบัติการ พื้นที่นั้นๆ ควรจะจัดการกับพื้นที่ให้มีความปลอดภัยและสะอาด (ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้) ซึ่งอาจจะต้องตรวจพื้นที่หาขยะ กำจัดการประอะเปื้อนน้ำมัน กู้ซากเรือจม การกวาด/ทำลายทุ่นระเบิดที่ยังไม่ถูกทำลาย รวมทั้งอัมกัณฑ์อื่น ๆ ถ้าหากการปฏิบัติไม่เหมาะสมหรือสามารถทำได้ จะต้องมีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ให้ทราบถึงการที่จะนำไปดำเนินการในอนาคต

ค. หน้าที่ในการปิดบัญชีทางการเงิน ก่อนที่จะยกเลิกการปฏิบัติการ ชาติที่เข้าร่วมจะต้องปิดบัญชีการเงินทุกประเภท หรือจัดการให้ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ หลงเหลืออยู่

ง. การส่งมอบงานให้กับกองกำลังอื่นที่มาภายหลัง เมื่อชาติใดก็ตามที่ต้องออกจากพื้นที่ปฏิบัติการ มักจะมีกองกำลังอื่นเข้ามาทดแทน ดังนั้นเมื่อมีโอกาสผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ที่สำคัญๆ จะต้องมีการประชุมส่งหน้าที่ในเรื่องต่างๆ ให้กับผู้มารับหน้าที่ใหม่ โดยต้องเตรียมข้อมูลในการส่งหน้าที่ดังนี้

- ภาพสถานการณ์ทางยุทธวิธีโดยรวม
- ข้อมูลภัยคุกคาม และคำการสั่งการรบต่างๆ
- แผนงานในระยะยาวที่ยังไม่ได้มีการปฏิบัติ
- ข้อมูลทางวัฒนธรรมต่างๆ
- หลักปฏิบัติในการปฏิบัติการ
- กฎการปะทะ
- การจัดระบบการส่งกำลังบำรุง
- บทเรียนที่ได้รับจากการปฏิบัติต่างๆ
- การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในกองกำลังนานาชาติ และเจ้าหน้าที่/ประชาชนในพื้นที่
- การปฏิบัติของประเทศเจ้าภาพ/เจ้าของประเทศ

จ. การส่งมอบอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่พลเรือน กำลังทางทหารอาจมีการส่งมอบงานให้กับเจ้าหน้าที่พลเรือน โดยอาจจะเป็นการส่งให้กับ เจ้าของประเทศหรือ องค์กรระหว่างประเทศต่างๆ กำลังทหารจึงควรได้เตรียมการในการส่งมอบอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่พลเรือนไว้ด้วย นอกเหนือจากการที่จะต้องเตรียมส่งมอบให้กับกำลังทางทหารด้วยกัน เพื่อให้ความสะดวกต่อการส่งมอบอำนาจ เจ้าหน้าที่พลเรือนจะต้องร่วมพิจารณาเรื่องต่างๆ กับเจ้าหน้าที่ทหารทุกสาขา ก่อนการส่งมอบหรือเปลี่ยนแปลงกำลัง การพิจารณาในทุกด้านนี้จะทำให้กำลังพลที่มาใหม่มีความเข้าใจในสถานการณ์เป็นอย่างดี

จ. การเปลี่ยนกำลังใหม่ ในการเปลี่ยนแปลงหรือแทนกำลัง จะต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของภารกิจ ดังนั้น ความปลอดภัยสำหรับกำลังทหารจึงมีความจำเป็นที่จะต้องคงไว้ในทุกขั้นของการปฏิบัติรวมทั้งการถอนตัว และจะต้องระมัดระวังอย่าให้มีข้อมูลหรืออุปกรณ์ใดๆ หลงเหลืออยู่ ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงภารกิจ หรืออาจนำอันตรายมาสู่กองกำลังฝ่ายเดียวกัน และพลเรือนด้วย

๙๐๕. การเลิกสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์จำนวนมาก สิ่งอุปกรณ์ อาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่มักจะเหลืออยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการ รวมทั้งเหลือในประเทศเจ้าภาพ หรือในเขตแดนประเทศในภูมิภาคใกล้เคียง ผบ.กองกำลังนานาชาติ และ ผบ.กองกำลังทางเรือแต่ละชาติ จะต้องมีการจัดการจัดเก็บ แจกจ่าย หรือทำลาย สิ่งของต่างๆ เหล่านี้ เพื่อให้การออกจากพื้นที่อยู่ในสถานะที่ยอมรับได้สัมพันธ์กับหน่วยงานที่จะเข้ามาทดแทน

๙๐๖. การวิเคราะห์การปฏิบัติการ และบทเรียนที่ได้จากการปฏิบัติ เพื่อดำรงไว้และปรับปรุงซึ่งประสิทธิผลของการปฏิบัติการทางเรือรวมหลายชาติ บทเรียนที่ได้รับจากการปฏิบัติแต่ละครั้ง จะต้องมีการบันทึกตามที่เป็นจริงและนำไปใช้ในการปฏิบัติในอนาคต การรายงานหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติการของกองกำลังแต่ละชาติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนำไปใช้และแบ่งปันกับกองกำลังชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดของการทบทวน การก่อตั้งใหม่ และวิเคราะห์การปฏิบัติการ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติกับชาติที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรที่เหมาะสมอยู่แล้ว ข้อมูลที่มีคุณค่าในขั้นตอนนี้ ได้แก่ คำสั่งปฏิบัติการ ความตั้งใจในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ข่าวดสารทางสัญญาณ สมุดบันทึก การแถลงภารกิจ และการรายงานสถานการณ์ ความพยายามในการก่อสร้างใหม่และการวิเคราะห์โดยชาติต่างๆ บทเรียนที่ได้รับจากการปฏิบัติเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับการเพิ่มขีดความสามารถ หรือเพิ่มความสามารถในการทำงานร่วมกันระหว่างชาติต่างๆ ในการปฏิบัติการแต่ละอย่างที่ได้รับมอบ

๙๐๗. การดำรงความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ ที่เข้าร่วมปฏิบัติการไว้ ตามหลักการแล้ว ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างชาติต่างๆ ในการปฏิบัติการทางเรือรวมหลายชาติ ควรได้รับการรักษาไว้ หลังจากสิ้นสุดการปฏิบัติการ เพื่อผลการประสานงานร่วมกันในอนาคต การปรึกษากันของเจ้าหน้าที่ การแลกเปลี่ยนหลักนิยม โครงการทบทวนหรือมาตรฐานที่กำหนดใหม่ การฝึกตามโอกาส การเยี่ยมเมืองท่า และการแลกเปลี่ยนบุคลากรในด้านการศึกษา ทั้งหมดนี้จะช่วยส่งเสริมให้สามารถรักษา และพัฒนาความสัมพันธ์และขีดความสามารถในการทำงานร่วมกันในอนาคต
